يۆستىن گۆردەر

ژیان کورته

(نامەيەك بۆ قەشە ئاگۆستىن)

وهرگێڕاني: رێبوار سيوهيلي

کوردستان – هدولێر ۲۰۰۵

ناوى كتيب: ژيان كورته (نامهيهك بو قهشه ئاگوستين)

- ژانر: رۆمان
- نووسينى: يۆستىن گۆردەر
- وەرگىرانى: رىنبوار سىوەيلى
- نەخشەسازى ناوەوە: گۆران جمال رواندزى
 - بەرگ: ھۆگر سديق
 - سەريەرشتى چاپ: ھێمن نەجات
 - تيراژ: ١٠٠٠ دانه
 - ژمارهی سیاردن: ۲۷۸
 - چاپى يەكەم
 - نرخ: ۱۵۰۰ دینار
 - چاپخانه: چاپخانهی وهزارهتی پهروهرده

زنجیرهی کتیب – ۲۱ – (۱٤٤)

ناونيشان

دەزگاي چاپ و بلاوكردنەوەي موكرياني

پۆستى ئەلكىترۆنى: asokareem@ maktoob.com

ژمارەي تەلەفۇن: 2260311

www.mukiryani.com

ناوەرۆك

•	پیشه کی و هرگینری کوردی
11	پێشهکی نووسهر
۱۸	سيپارەي يەكەم
77	سیپارهی دووهم
٣0	سیپارهی سیّیهم
٤٣	سیپارهی چوارهم
٤٨	سيپارهي پێنجهم
٥٣	سیپارهی شهشهم
٥٩	سيپارهي حدوتهم
٦٧	سیپارهی ههشتهم
٧٣	سيپارهى نۆيەم
۸۲	سیپارهی دهیهم
41	دوايين وته
94	پهراوێزهکان

پێشهکی ومرگێڕ

{.. ئەوساتەى پرچە درێژەكانىت ئاوەلاكردن تا بۆن بەعەترەكەيانەوە بكەى، لەسەر گەردنىم ھەستىم بەھەناسەت كرد. وەك ئەوەى بتەوى سەراپاى بوونىم ھەلىمژىتە ناو خۆتەوە، مەبادا جێگەى مىن ناو دەروونى بوونى تۆ بێت. ھەر بەوجۆرەى لە مىن نزيكبورىتەوە، ئاواش لە پێناوى بەخشىنى رۆحى خۆتتدا فرۆشتىمت. چ خيانەتى، ئۆرل، چ گوناھێكانى تۆ بېيشىخ، بەشكىم رۆژێكىش بەو ھۆيەوە كە جەنابت بشتت لە ھەموو چێۋەكانى ژيان بېرشىخ، بەشكىم رۆژێكىش بەو ھۆيەوە كە جەنابت بشتت لە ھەموو چێۋەكانى ژيان كرد، دادگاييت بكا. تۆ ئەڤىن رەت دەكەيەو، رەنگە ئەمە قەبوولا بكرى، وەلىخ (بۆچى) بەناوى خوداوە ئەڤىن رەتبكرێتەوە؟.. من بروا بە خودايەك ناكەم كە ژيانى ئافرەتى دەخاتە سارايى لەينناوى ئەوەيدا گوناھەكانى يىياوى بەخشىخ.}.

نامهوی بههوی شهم چهند لاپهرهیهوه هیچ چیژی له خوینه رزهوت بکهم که بوی ههیه له میانهی خویندنهوه دا شهزموونی بکا، به لام پیمخوشه به راشکاوی بلیم: شهو چهند دیروی سهرهوه راستهوخو دهمانباته ناو شیواز و بابهتی روزمانه کهی گوردهرهوه: فلوریا شامیلیا نامهیه بو قهدیس شاگوستینی به ناوبانگ ده نووسی و تیایدا خوشه ویستی خویانی بیرده خاتهوه که کرایه قوربانیی عهشقی شاسمانی. نووسه ریکیش که یوستین گورده ره، ده ستنووسین کی دوزیوه ته و شهمه ش خهیالی شهو ده خاته جووله به جوری که نیسه و رهههندی که روانه به جوری که نیسه و رهههندی کولتووریی پیبکات. ههروه ک چون شهم ده فه چیروکی خوشه ویستییه که، شاواش ده کری

ئهوهی کهمی شارهزای ژیانی ئاگوستین بینت و دانپیانانه کانی خویندبینتهوه، زوو تیده گات که نووسهری ئهم روزمانه بهوپهری وردبینییهوه سوودی لهو بهسهرهاتانه وهرگرتووه که ئاگوستین لهو کتیبهیدا نووسیونی.

له میژووی ئایین و خوداناسیی مهسیحیدا، ئاگوستین به دامهزرینهری تیولوژیا (یهزدانناسی) دادهنری ئهو که له سالی (۳۵٤)ی زایینیدا له شاری تاگاسته، که ده کهویته جهزائیری ئیستاوه، لهدایکبووه، به دریژایی ژیانی لهلایهن (مونیکا)ی دایکییهوه کونترول کرابوو. ئاگوستین که بروانامه کهی لهبواری وتاربیژیدا بهده ستهیننابوو، له روژانی ههرزه کاریدا له گهل کیژولهیه کی نهناسراودا چووه ناو پهیوهندییه کی خوشهویستیی دوورودریژهوه و پیکهوه کوریکیان بوو. لهو دهمهی کومهلگای روزمیدا، ئه مجوره پهیوهندییه یاساخ نهبوو، به لام به هاوسهر گیرییه کی پله نزم له قهلام ده درا. بویه مونیکای دایکی ئاگوستین ههموو توانایه کی خوی ده خاته کار بو ئهوه که یوهندیه کهیان ههلوه شینیته وه و ئاگوستین له گهل خانیکی هاوپیگه و هاوشانی خویدا هاوسهرایه تی بگری. مونیکا لهمه دا تا ئهندازه یه که سهر کهوتن به ده ده مینیکی دیگهی بو خوازبینی ده کات به به ده کیثوله ها کوستین دوور ده خاته وه و یه کیکی دیگهی بو خوازبینی ده کات، به لام می پیکدی شاد نابن.

ئەمە كۆى ئەو چيرۆكەيە كە گۆردەر لەم رۆمانە قەشەنگەدا كارى لەسەر دەكات: ئەو كيژۆلە نەناسراوەكە ناو دەنى (فلۆريا ئامىليا) و دەيەوى بروا بە ئىمەش بەينىي كە ئەو نامەيەى لە كتىبفرۆشەكەى شارى (بۆينۆس ئايرىس)دا، دۆزيويتىيەوە، ئەم فلۆريايە بۆ ئاگۆستىنى نووسيوە!

خالی سهرهتا بو فلوریا له دوای خویندنهوهی (دانییاناندکان)ی ئاگوستینهوه دەستىيدەكات، كە بەينى گيرانەوەكەي گۆردەر، فلۆريا لەو كتيبەدا بۆي ئاشكرا دەبىت ئاگۆستىن ھەم بەسەرھاتى خۆشەوپستىيەكەپانى زۆر گۆرپوە و ھەم لە ئاست چهندین رووداویشدا بیدهنگهی کردووه. لیرهوه وهك له ریوایهته کهی گوردهردا هاتووه، فلۆريا بريار دەدات نامەيەك بۆ ئاگۆستىن بنووسى و تيايدا ھەم راستىي ئەو بهسهرهاتانه بهیانکات، که ئاگۆستین شیواندوونی و بهمهش دروی نووسهرهکهی ئاشكرا بكات، ههم ئهو رووداوانهش بهيننيتهوه دهنگ كه دهبوو ئاگۆستين لهبهردهم یهزداندا باسیکردبان و کهچی بیدهنگهی لیکردوون. به مجوّرهش دانییانانه کانی ئاگۆستىن، كە لە مىزۋووى ئەدەبىيات و داھىناندا بە يەكەمىن ۋياننامەنووسى دەروونشىكارانە ناونووسكراوه و بريتيه له دانىيانانى ئاشكراى نووسەرەكەيان به گوناهه کانی خوّی له بهرده م پهزداندا، بو فلوریا ئامیلیا، سیما و ناواخنیکی دیکه بهخزیهوه دهگری. بهلای فلزریاوه ئهم دانییانانه پیش ههموو شتیک کتیبیکه تیایدا قەشەي پايەبەرزى ھيپۆ، بە ئارەزووى خۆى چيرۆكى خۆشەويستيەكەيان دەريسى و بە درو و راست، (دەپگیریتهوه و ناپگیریتهوه). ئهوهی دهگیریتهوه، لهزوربهی کاتدا راست نییه و ئەوەش كە ناپگیریتەوە، ھەلگرى حەقیقەتگەلینكى وردە سەبارەت بە پەيوەندىيى خۆشەويستيەكەيان. بۆيە فلۆريا لە ميانەي نامەكەي خۆيدا، (كە ھىچ نييه جگه له خهيالي دەولاهمهند و ناسكى يۆستىن گۆردەر زياتر)، جارى گالتەجارانه

و گاهی بهوپهری جیدیه ته وه، به بیری قه شه ی ده هینی ته وه ه چون نه و له پیناوی عه شقی هه میشه یی و نه و دنیاییدا، که زوّر که م لهباره یه وه ده زانیّت، ده ست له نه فینه یی و راسته قینه ی مروّق هه لاه گریّ. نه و نه فینه ی که تا نیّستا له نیّوان فلوّریا و ناگوّستیندا بوو، له پ ده بیّته خوّشه ویستییه کی گوناه بارانه و هه سته وه رانه: نه مه شه ریوایه تی ناگوّستیندا به وه پاساو ده دریّته وه که بلیّت: (یه زدان له سهرووی هه مو و شتیّکه وه خوازیاری ژیانیّکی پاکترانه یه برّ من). به لام نه وه ی بو ناگوّستین حه قیقه ته، به لای فلوّریا نامیلیا وه دروّکردنه، برّیه جه نگی نیّوان گیرانه وه و هگیرانه وه له ویه دریا ده نووسیّ:

(تۆران، وهی بی وه فا. ئه و کاته ی منت له خوت دوور خسته وه، گوناهی چ خیانه تیکی لووتبه رزانه ت گرته ئهستو. دانت له لای من و برینیکی ئه وتوی لیها تبوو که خوینی لی ده چورل. ئه گهر درکاندنی ئه م قسه یه تیماری ده ردی بکا، پیویسته بلیم همالبه تا دالی منیش برینیکی هاوشیوه ی تیدابوو، چونکه ئیمه دوو روّح بووین که لیکیان جوی کردبووینه وه. یاخو ئه گهر حه ز بکه ی، دوو جهسته بووین، یان له راستیدا دوو روّح بووین له یه جهسته دا. برینه که ی تو چاک نه بووین، سووتینه و ده ده ده ده داریش بوو تا سه ره ئه نه ام چلکی کرد و توش که متر ههستت به ئازاره که ی کرد. و هالی بوچی؟ چونکه تو رزگاریی روّحی خوت له من زیاتر خوشده ویست. قه شه ی پایه به رز: چ روژگاریکه ای ئه وه ی تو کردت عه جه به روفتاریکه!)

ئالێرهدایه که فلۆریا ئامیلیا به زمانێکی گاڵتهئامێز و لهههمان کاتیشدا ئازاراوی، له ئاگۆستین دەپرسێ: ئایا ئەوە خیانەتێکی رەها نییه که خۆشەویستەکەت له پێناوی بەدەستهێنانی بەخشندەیی یەزداندا جێبهێڵیت؟ (چ خیانەتێ، ئۆرڵ، چ

ئاگۆستىن بەوەى تەركى دنياى كرد، خۆى بەدوور گرت لەھەموو ئەو خۆشى و گەرموگورپىيەى رۆژگارى لەگەل مرۆۋىكى دىكەدا بەشى كردبوو و پىكەوە ئەزموونيان دەكرد. فلۆريا دىسانەوە دەپرسى: (ئايا ئەوكاتە تۆ لە يەزدانەوە دوور بوويت؟) و بەردەوامىش ئەو قسەيە بەبىرى ئاگۆستىن دەھىنىتەوە كە لەكاتى ئەۋىندارى و دەستلەملانىدا دووبارەى كردۆتەوە: (ئىتا بىرئىسى)، واتە: ژيان كورتە.

ویٚڕای توانای شایسته و خهیالّی داهیّنهرانهی گورده ر له نووسینی نهم روّمانهدا، ده کری کاره کهی به نزیکبوونه وهیه کی جیدی و گفتوگویه کی قوول له گهل هزری فهلسه فیی سهده ناوه نجییه کانی دوایی له قه للهم بدری، که خوّی له خوّیدا گفتوگویه کی قووله لهسه ر وه گوریشه و بونیاده کانی کولتووری خورناوایی به تایبه تی و مروّقایه تی به گشتی.

گۆردەر بە نووسىنى ئەم دەقە جارىخى دىكە بەبىرمان دەھىنى تەو، كە ھىچ نووسىن و ھىچ نووسىن و ھىچ نووسىن و ھىچ نووسەر ئاگۆستىنى قەدىس و

له ژیانی کورتی ههمووماندا فلۆریا ئامیلیایه ههیه! پیویسته چاوه پی بین پۆژگاری فلۆریا ئامیلیای ناو ژیانمان نامهیه کمان بو پهوانه بکات و به بیرمان بهینیته وه: که به پهراستی ئهوه ی ئیمه لهسه ر خومان گوتومانه و پیوایه تمانکردووه، دیویکی ته نکی ئه و حه قیقه ته یه که لینی بینده نگ بووین. بویه من ئه م وه رگیرانه پیشکه شده که می نه و نیشته جی بووم، نه و سه فه دی کرد و کاتی نه ویش گه پایه وه، ئیدی من له میژ بوو له و شوینه نه ما بووم که لیوه ی ده ستمان پیکردبوو. وه کنه وهی هم د دووکمان بو هه میشه له ژیانی په کتردا مردبووین!

هاوینی ۲۰۰۵

پێشهکی نووسهر

له بههاری سالّی ۱۹۹۵دا، که بر بهشداریکردن له پیشانگای کتیبی (بوینوّس ئایرس) چووبوومه ئهرجهنتین، هاوریّکانم جهختیان لیّکردم پیشنیوه پروّیه ک دابنیّم بر چوونه سهردانی بازاری پروّژانی ههینیی بهناوبانگی (سان تیلموّ). دوای چهند کاتژمیّری پیاسه و گهشتکردن به دوکان و بازاره کهدا، دواجار پهنام بر کتیبفروّشیّکی بچکوّله برد که کتیبی کونی دهفروّشت. له نیّوان چهند نوسخهیه ک دهستنووسی کونینه دا چاوم کهوته سهر سندووقیّکی سوور که لیّی نووسرابوو (نوسخهی فلوّریا). بیّگومان شتی سهرنجی پاکیشابووم تا سندووقه که به هیّواشی بکهمهوه و له بهستهیه کاغهزی دهستنووس ورد بیمهوه. گومان لهوه دا نهبوو که کوّن بوون، زوّر کون و لهوه شرازیّ تیّگهیشتم دهقه کان به لاتینی بوون.

سلاوی سهرهتای نوسراوه که له پسته یه کدا و به پیتی گهوره نووسرابوو: (سلاو له فلاریا ئامیلیاوه بر ئررلیزس ئاگزستین، قهشهی شاری هیپز...) کهواته دهبوو نامه بیت، ئایا به پاست ئهم نامه یه ده شیا بر ههمان ئه و خوداناس و باوکه ی کهنیسه بیت، ههمان خوداناسی که له نیوه ی سهده ی چواره م به دواوه، زورترین پروژه کانی ژیانی خوی له سهرووی ئه فریقا ژیاو ئه م نامه یه شی له لایه ن که سیکه وه بر نووسرابی که خوی ناونابو و فلوریا ؟

من ئەودەم بەباشى ئاگادارى ژياننامەى ئاگۆستىن بووم. ھىچ سىمايەكى دى بەو روونىيەى ئەو نەيتوانىبوو ئەو گۆړانە كولتوورىيە سەر سورھێنەرانە پىشانبدات، واتە تێپەرپىن لە دنياى كولتوورى دێرىنەى يۆنانى-رۆمىيەوە بەرەو جىھانى كولتوورى مەسىحى، كە ھەتاكو ئەمرۆكەش جێدەستى خۆى لەسەر ئەوروپا بەجێھێشتووە. ھەلبەتا باشترىن سەرچاوە لەسەر ئاگۆستىن، ھەر ئاگۆستىن بۆخۆيەتى. ئەويش لە رۆگەى پەرتووكى دانپيانانەكانىيەوە، كە لە دەوروبەرى سالنى (٤٠٠٠ى پ.ز)دا نووسراوە (c.Hoo AD ،Confessions). ئەو لەو پەرتووكەدا تێڕوانىنێكى بێنموونە ھەم لەسەر سەدەى چوارەمى پى ئاۋاوە بە شێوەيەكى گشتى و ھەم لەسەر گىرۆدەبوونە رۆحىيەكانى خۆيشى سەبارەت بە بروادارى و گومان، دەخاتە روو. واديارە ئاگۆستىن لەچاو خەلكانى پێش سەدەى رێنىسانسدا، نزيكترىن كەسە لە ئێمەوە.

کن بوو نهو نافرهتهی توانیبووی نهم نامه دوور و دریژهی لهبر بنووسی، که ۷۰-۸۰ لاپه په نافرهتهی توانیبووی نهم نامه دوور و دریژهی لهبر بنووسی، که شتیکم لاپه په ناو سندووقه کهی ده گرت؟ من قهتاوقه ت سهباره ت بهم به لگهنامه یه شتیکم نهبیستوه. ههولمدا رسته یه کی دیکه ش ته ترجه مه بکهم: (بهراستی سهرسورهینه ره نهبیستا ته نیک که بهم شیوه یه رووی قسه کانم ده که مه ترق روزگاریکی زور زور به را له تیستا ته نی ده منووسی (بر ترکی بچکولهی شوخ و شه نگم). زور له وه رکیرانه کهم دلنیا نه بووم، به لام گومانم نه بوو له وه ی نامه که به شیوه یه کی زور روز تایبه تی داریژرابوو.

ئەودەم شتیکم به خەیالدا هات. نەکا نامەی نیو ئەو سندووقەسوورە لە لایەن ئەو کچەوە بی کە سالانیکی دوور و دریژ ئەقینداری ئاگۆستین بووه؟ واتە لەلایەن خافیکكەوە كە ئاگۆستین، بە گوتەی خۆی، ناچاربوو دەریبکات چونکە برپاری دابوو پاشاوەی تەمەنی خۆی بەدوور لە ھەموو چیژیکی جنسی بباتە سەر؟ موچرکی بە

برپرهی پشتمدا هات، چونکه باش دهمزانی پهیرهوکارانی ئاگۆستین شتی لهبارهی ئهم ئافرهته بهخترهش و ئهو سالانهی لهگهل ئهودا ژیا بوو، جگه لهو شیکردنهوهیهی خودی ئاگۆستین له دانپیانانهکانیدا خستبوویه روو، هیچی تریان نهدهزانی.

ئەرەندەى پێنەچوو خاوەنى دوكانەكە ھاتە لامەوە، ئاماۋەى بۆ كاغەزى ناو سندووقەكە كرد. من ھێشتا ئەفسوونكراوى گرنگيى دەستنووسى بووم كە خەرىك بوو ھەلمدەسەنگاند.

گوتى: (شتێكى نايابه، وانييه؟)

(بەلى يىموابى ...)

له تەلەفزىقن و بالاوكراوەكاندا سەبارەت بە پىتشانگاكە چەند چاوپى كەوتنىكىان لەگەل كردبووم، ئەوەتا خاوەنى دوكانەكەش منى ناسىبىقوە:

- جيهاني سۆفيا؟

سهریّکم لهقاند، پاشان بهسهر سندووقه که دا نوشتایه وه و دهرگاکه ی داخست و به ریّکوپیّکی خستییه سهر کوّمه لیّ دهستنووسی دی، وه ك نهوه ی بیه وی تیّم بگهیه نیّ که زوّر سوور نییه لهسهر فروّشتنی. رهنگه توزیّکیش دوود لاّر بووبی چونکه ئیدی دهیزانی من کیّم.

ليه پرسى: (نامەيەك بۆ قەشە ئاگۆستىن؟).

وا هاته پیش چاوم زەردە خەنەيەكى تال گرتى.

(لهو بروايهدايت راستهقينه بينت؟)

گوتی: (بۆچی نا.. ههمووی چهند کاتژمیری نابی به دهستم گهیشتووه، ههلبهته ئهگهر دهمزانی ئهمه ئهو بهلگهنامهیهیه که بۆخۆی بانگهشهی دهکا، ئیره جینگهی نهدهبوو).

(چۆن به دەستتان گەيشتووه؟)

پیکه نی و گوتی: (ئهگهر حهزم له کریاره کانم نه کردبا، ئهوه نده لهسهر ئهم کاره بهرده وام نه ده بووم.)

وام ههستکرد خهریکه به داوی خوصهوه ده بم. لیم پرسی:

(چ نرخيٚکت لهسهر داناوه؟)

(پانزه ههزار پیزۆ).

كتيبفروشه كه سهرقالي داخستني دوكانه كهي بوو، كاتي كارتى متمانه كهمم دايه،

گوتم: (دوانزه ههزار پیزۆ)

مهبلهغی بوو له دهوروبهری سهد ههزار کروّندا. تهویش بوّ شتی که ده کرا به هیپ شیّوهیه که ده گرا به هیپ شیّوهیه که ده گرا به نهبی تازه وهسوهسه گرتبوومی و یه کهمین کهسیش نهبووم له تاو وهسوهسه کانی پارهیه کی زوّری ده دا. سالههای سال لهمه وبه ریش، ثه و کاته ی بوّ یه که مجار کتیبی دانپیانانه کانم ده خویننده وه، کوشابووم خوّم مجهمه شوینی شهم دلخوازه ی ناگوستین، تیّروانینی ناگوستینش سهباره ت به نه قینی نیّوان ژن و میّرد، له دنیای مهسیحیدا و له پشت خویه وه، نیشانه گهلیّکی زوّر روونی به جیّهیشتووه.

کتیبفرزشه که پیشنیاره که می پهسه ند کرد و گوتی: (له و بروایه دام نه گهر نه م سه و دایه ناوبنین بالاوکردنه وی معترسی له هه مووشتی باشتر بیت.)

سهرم لهقاند، چونکه له مهبهستی قسه کهی تینه گهیشتم. پاشان روونی کردهوه: (لهدوو حالهت بهدهر نییه، یان من مامه لهیه کی زور باش ده کهم یاخود تو).

تایبه تمهندییه کانی کارتی متمانه که می نووسی و پاشانیش به داماوییه وه گوتی: (تهنانه ت بوخوشم فریا نه که وتی نهم ده ستنووسه بخوی نمه وی پهند پوژی تردا یا نهوه تا نرخه که ی چهندین جار هه لله ستا یانژی سندووقه که م فریده دایه زبلاانی نه و گزشه یه وه.)

تهماشایه کی ئه و سهبهته زبلهم کرد که ئاماژهی بق کردبوو، پربوو له کتیبه گیرفانییه کونه کان. لهسهر ئه و پارچه کاغهزه ش کهبه لیّواری سهبهته کهیه وه چهسپاندبووی، نووسیبوی (دوو پیزق).

ئەوە من بووم سوودیکی زورترم لەو سەودایه وەرگرتبوو. (نوسخەی فلوریا) میژوی کوتایی سەدەی شانزەیەمی بەسەرەوە بوو، ئەمە جگە لەوەی دەتوانری بگوتری لە

ئەرژەنتىن نووسرابوو. پرسيارى سەرەكى ئىمە ئەوەبوو ئايا ئەو نوسخەيەى كە (نوسخەى فلۆريا)يان لەبەر ھەلگرتبۆوە، بەراستى ھەبووە يان نەء ؟

من چیتر سهباره به رهسه نایه تی نامه که دوودل نیم و گومانیش ناکه م لهوه ی ئه مه له لایه نه هه مان ئه و خانه وه نووسراوه که سالآنیکی زوّر دلخوازی ئاگوستین بووه. ههرگیز بو ئه وه ناچم که سی له کوتایی سهده ی شانزه یه مدا و له ئه رژه نتین ئه م ساخته یه ی کردبی به م پییه ش له گه ل هه بوونی هه ر گریمانه یه کدا، باشتر وایه قه بوولی بکه ین که ئه م نامه یه هی سهرده می ئاگوستین خویه تی ماوه ته وه . هه رچی چنین و وشه ی نامه که شه و ده ده ده خه ن که له دلی دواروژه کانی میژووی سهرده می کونه وه سه سه ریان هه لذابی . ئه مه جگه له و ئاویزانبوونه ی هه ستی فلوریا له گه ل ئه و هه ستی تیدامانی ئایینییه دا که رووبه رووی ده ته قیته وه .

لهپایزی ۱۹۹۵دا لهگهل خوّمدا دهستنووسهکهم برد بو قاتیکان (لهئیتالیا) تا شیکردنهوهیه کی وردتری لهسهر بکری بهلام کوّمهکیّکی ئهوتوّم پیّنهکرا، به پیّچهوانهوه: له قاتیکان سوور بوون لهسهر بانگهشهکردنی ئهوهی که ههرگیز شتیکیان به ناوی (نوسخهی فلوّریا)وه بهدهست نهگهیشتووه. سهرم لهمه سوورنهما، ههرچهندهش ناتوانم به ئاسانی ئهوه پهسهند بکهم، که نامهکهی فلوّریا هی کهنیسهی کاتولیکی بیّت.

سیپارهی یهکهم

سلاو له فلۆريا ئامىلياوه بۆ ئۆرليۆس ئاگۆستىن، قەشەي ھىيۆ.

بهراستی سهرسورهیننه به مجوّره رووی قسان له تو ده کهم. روّژگاری زوّر زوّر به رله ئیستی، به سانایی دهمنووسی (بو ئورلی چووکه لهی شوّخ و شهنگم). وه لی ئیسته کانی ده سال به سه رئه و حه له دا تیپه رپوه که ده سته کانت تیده ئالاندم و زوّر له شته کانیش گوراون.

بۆيەش ئەمەت بۆ دەنووسم چونكە قەشەى قەرتاجنە مۆلەتى دام دانپيانانەكانى تۆ بخوينىمەوه.

ئه و له و بروایه دایه خویندنه و می کتیبه کانی تو ده توانی ژنیکی وه کو من بخاته وه سه رری . بته وی و نه ته وی نه وه سالانیکه من پهیوه ندیم به دهسته ی که نیسه یی (۱) نیره وه کردووه و بوومه ته شاگردی قوتا بخانه ی مهسیحی، نه مما نورل، قه تاوقه تریکه یان پیناده م ته عمیدم بکه ن. نه گه رچی هیچ کام له عیسای مهسیح وله چوار نینجیله که ش به سه ر سه رمه وه نه وه ستاون بو نه و کاره، وه لی خوم به ده ست ته عمید کردنه وه ناده م.

وهرگیّرانه شایانه کهی ئۆدمۆند هیلیده (Hjeelde Oddmund) له ده کتیّبی دانییانانه کاندا.

کاری وهرگیّرِانه که وه ک چنینی پارچه میکانوّکان لهپالّ یه کدا، زوّر زه همت بوو. بچوو کترین کیشه ی عمم کاره نهبوونی ژماره ی لاپهره کانی بوو. له ههمان کاتیشدا هه لیّکی زوّر باش بوو تا زمانه لاتینییه کهم، ـ که روّژگاریّ تیایدا زوّر باش بووم ـ سهر لهنویّ زاخاو بده مهوه ـ من سالانیّک لهوه پیّش له قوتا بخانه ی که نیسه ی گهوره ی توسلو عم زمانه فیربووم (۱۹۲۸ - ۱۹۷۱) و ده بی هه زاران جار ستاییشی ماموستا لاتینییه که م توسکار فیلد بکه م.

جیّی سهرسوپرمانه نهوه ی چون سهرفی کردار و ناوه کوّنه کان له زهینی مروّقدا ده چهسپیّن، لهگهل ههموو نهوانه شدا نهگهر یارمه تی پایه بهرزانه ی توّقیند تانده رسن نهده بوو، نهوه ههرگیز نهم وهرگیّپرانه نهده هاته بهرههم. لیّره شدا پیّویسته سوپاسی هاندانه کان و پیّنماییه به سووده کانی تروّند بیّرگسن و ئیگل کراگرود، توّیقیند نوّرد قال و کاری قوّگت بکهم.

هیچ شتی نهوهنده بهختهوهرم ناکات که له پاداشتی بالاوکردنهوهی نهم نووسخهیهی (فلوریا)دا حهزیکی زیاتر له ههموواندا بو فیربوونی زمانی لاتینی سهرههالدا.

چ باشه که دهبینم هیشتاکه ش له بیرته ههردووکمان تا چهند گیروده ی یه کتری بووین، تو دهزانیت که نزیکیی ئیمه مانای زور زیاتری ههبوو له هاوهیلانه یی باوی ژن و میرده کان له پیش هاوسه ریتیدا. ئیمه زیاتر له دوانزه سالتی تهواو وهادارانه پیکهوه ژیاین و یهزدان منالیکی پیداین. چهنده زور بوون ئهو که سانه ی مهیان ده دیت، وایانده زانی هاوسه ری شهرعی یه کترین. لهوه ش بترازی، ئورل، خهیالتی ئهوه ده کهم ئهمه شده بووه مایه ی لوتبه رزی تو، چونکه زوربه ی پیاوه کان شهرم له ژنه کانی خویان ده کهن. ئهو پیاده ریدی سهر پردی رووباری (ئارنو)ت له بیر ماوه، که له پر خویان ده کهن. خسته سهر شانم و راتگرتم و شتیکت یی گوتم؟ له بیرته؟

چهندین جار نووسیوته زور شتت به نه گوتراوی جیهیشتووه، زور شتت بیرچوتهوه. یخویسته مجبووریت له وهی یه کدوو خالی گرنگت بیر دهخهمهوه.

ئهوه راسته که من قهولم دا پیاویّکی دی نهناسم، وهلیّ خوّ ئهو قهولهم به یهزدان نهداوه. مهگهر توّ نهبووی تکات لیّکردم پهیانیّکی وهات پیّبدهم؟ من لهم بارهیهوه هیچ دوو دلّ نیم، چونکیّ ثهو دهمهی به تهنیا له میلانوّوه (^{٤)} گهرامهوه بوّ نیشتمان، ئهمه تهنیا شتیّ بوو منی دلّگهرم کرد. ئاخر (ثهو کاتهش) هیّشتا توزقالیّ دلّت بوّ من لیّدهدا. پیشده چوو موّنیکاش^(۵) رای خوّی بگوری و دیسانهوه ئهمن و توّ بتوانین

بازوومان له دهوری یه کدی تالیّنین. لهبهر ثهوه ی مروّ داوای وه فاداری له کهسیّ ناکات که توورهیی و نه فره ته وه له خوّی دوور خستوّته وه. چه ند رستهیه ک لهوه دوا ده نووسی: (نه و برینه ی له پاش بچرانی پهیوه ندیم به و ئافره ته ی له ته کیدا ده ژیام که دلّم هات، چاک نه ده بروه. سهره تا خویّنی لیّ ده چورا و ئازاریّکی سه ختی هه بوو، پاشانیش چاکی گرت و که متر هه ستم به ئازاره که ی ده کرد) (۱) به لیّ، باوابیّ، هه لبه ت دیسانه وه دیمه وه سهر شهم هه ستیاری و ئازار و چلک گرتنه.

هدردووکمان باش دهزانین که تهنی لهبهر ئهوه منیان له تو دوور خستهوه، چونکی مونیکا کیژیکی گونجاوی بو تو دوزیبووه. ههالبهت ئهوه بههانهی مونیکا بوو، ئهو بیری له داهاتووی بنهماله کهی ده کردهوه. یان ژی توزقالیکیش ئیرهیی به من دهبرد، ئهمهت قبولا نییه؟ وای چهنی بیرم لهم بابهته کردوتهوه. قهتاوقهت ئهو بههارهم بیر ناچیتهوه که ئهو له وینهی گهرده لوولا هاته میلانو و خوی هاویشته نیوان من و تو.

وهلی نهوه ههردووکتان بوون که منتان پال پیوهنا و هوکاره سهره کییه کهشی پلانی ژن هینانی تو نهبوو، به لکو شتیکی تریش له نارادا بوو. گوتت لهبهر نهوه ی له خوّمت جوی ده کهمهوه چونکه بی سنوور خوشده ویی. هه لبهت له باری سروشتیدا ده بی مروّق له پال یاره خوشه ویسته کهیدا بینیتهوه و بهرگری لی بکات، وه لی تو دهقاوده ق به پیچهوانه ی نهمهوه په وفتارت کرد. هو کهشی نهوه بوو تو نیدی به چاوی کهم تهماشای نه فینی نیوان ژن و پیاوت ده کرد. وا بیرت ده کرده وه من، تو به دنیای ههسته وه رویه من نو به بهر بپا ههسته وه رویه بو قه رارت له به ربپا بوو تا خوّت بو پرزگاریی پوچی ته رخان بکهیت. له نه نجامیشدا هیچ شتی له و

ژنهیّنانه رِیٚکخراوهت سهوز نهبوو. نووسیوته، (یهزدان له سهرووی ههموو شتیّکهوه خوازیاری ژیانیّکی پاکژانهیه بر من). چهنی سهخته بروا کردن به خودایه کی ئهوتوّ.

ئۆرلا، وهی بی وه فا. ئه و کاته ی منت له خوت دوور خسته وه، گوناهی چ خیانه تیکی لووتبه رزانه ت گرته ئهستو. دلات له لای من و برینیکی ئه و توی لیها تبوو که خوینی لی ده چوپ ا. ئه گه ر درکاندنی ئه م قسه یه تیماری ده ردی بکا، پیویسته بلیم هه لبه تا دلی منیش برینیکی هاوشیوه ی تیدابوو، چونکه ئیمه دوو روخ بووین که لیکیان جوی کردبووینه وه. یاخو ئه گه رحه ز بکه ی دوو جهسته بووین، یان له راستیدا دوو روخ بووین له یه که جهسته دا. برینه که ی تو چاک نه بووه ، سووتینه ر و ده رده داریش بوو تا سه ره نه نه بازاره که ی کرد. وه لی بوچی؟ چونکه تو رزگاریی روخی خوت له من زیاتر خوشده ویست. قه شه ی پایه به رز: چونکه تو رزگاریی روخی خوت له من زیاتر خوشده ویست. قه شه ی پایه به رز: چونکه تو رزگاری و کردت عه جه بر و ه نتاریکه (۷)

ئایا قهت بیرت لهوه نه کردهوه چون کاره که گهیشته ئیره؟ له بارهیهوه شتی له دانپیانانه کانت به دی ناکری. وهلی ئایا خیانه تی لهوه گهوره تر ههیه مرو له پیناوی پرزگار کردنی پرخی خویدا خوشه ویسته کهی ویل کات؟ ئایا بو ئافره تی به رگه گرتنی ئهمه ئاسانتره، یان ئهوه ی میرده کهی له پیناوی هاوسه رگرتندا دهستی لیهه لاگری، یاخود فه زلی ژنی دیکه بدات به سهردا؟

وهلی ژنیکی دی له ژیانی تودا نهبوو. تو تهنی پوخی خوت زیاتر له من خوشده ویست. پوخی خوت، ئورل، ئهمه ئه و شته بوو که ده تویست پرزگاری بکهیت، ههمان ئه و پوخه ی که سهردهمانی له ئامیزی مندا ئارامی گرتبوو. تا ئه و دهمه شکه منت هه بووم هه رگیز حه زت له ها و سهرداری نه ده کرد و ده تگوت، ها و سه رگیری

تهنی نهنجامدانی نهرکیّکی فهرزهندییه و هیچی تر. قهتیش ژنت نههیّنا، هاوسهرهکهت خهلکی نهم دنیایه نهبوو. کورهکه شمان له نیّواندا بوو، یهزدانیش برّ خرّی ناگاداره که من به ههمان نهندازه دایکی (نادیوّتادوّس) بووم که توّش باوکی راسته قینه ی بوویت. نهوه من بووم له زگمدا ههلمگرت و منیش بووم له مهمکی خوّم شیرم داییّ، چونکه دایهنی نهبوو، کهچی تو دهنووسی من له لای توّم به جینهیّشت و روّیشتم. (نهوه بزانه) هیچ دایکی به نارهزووی خوّی نهمکاره ناکات و تاقانه کوره کهی خوّی به بی ههدادانی نازاراویترین زه جمه ته کان ویل ناکا. وهلی به نهبوونی تو له پالمدا دهبوو داوای هیچ نه کهم چونکه من خاوه نی هیچ شتی نهبووم. مهگهر ههر لهبهر نهو هویهش نهبوو که مونیکا دهویست تو لهگهل کیژی ده ولامهندیّکدا ببیه هاوسهر؟ وا دهبینم نهوه قسمی یونانییه که، که دهبیّژیّت: (ده نیّوان خه ککه یه کسانه کاندا نهبیّ، دادپهروه ری به کارنایهت) (۱۸)

له کتیّبی نوّیهمدا دهستهودامیّنی خودا بوویت تا دانپیانانهکانت لیّ وهرگری و لهپال ئهمهشدا ههزار شتی دیکهت پهرده پوّش کردووه. یه کیّ لهو شتانهی په پاندووتن، دوا دیداری ئیّمهیه و وادیاره ئهمکارهشت به عانقهست کردووه، بوّچی تهنانه به تاقه وشهیه کیش سهباره به بهوه سالیّن کی تهواو له پوّما، پیّش گه پانهوه بوّ نهفریقا، کردت، هیچت نهدرکاندووه. بوّ کهسی که دهیهوی به و جوّره شیّلگیرانهیه بیره وه ریه کاره هینده شری عی سهربهرزی نییه.

ئەدى ئيستا سەبارەت بەوەى لە رۆما روويدا چ دەلينى؟ ئۆرل، ئەوە چ بەلايەك بوو بە سەرماندا ھات؟ عەودالبوونى مەعنەوى تۆ بە دووى رۆحتدا، وا پيدەچى دەنيو ئەو ژوورە نابوودەى (ئاونتين)ەوە دەستى پيكردبى. دلنيام بيستبووت كە من بە ھەر شيوەيەك بووبى گەيشتوومەتە (ئۆستيا). لەويش بە خيرايى ھۆيەكانى سەفەرم پەيدا

کرد و به لهبهرچاوگرتنی بارودو خه کهش، سه فهره کهم به باشی تیپه پی و که مترین شت نهوه بوو گه پامه وه قه رتاجنه. نهم جاره شیان نهوه ی کاروباری سه فهره که ی ته رتیب دابوو هه رتو بوویت. نهوه ش دووه مین جار بوو ده گه پیندرامه وه بو نه فریقا، ریکو راست وه کالایه کی بازرگانی. تازه زور به سهر نه و سهرده مه شدا پرابردووه و برینه کانیش ساری شربوون.

له پازدهسال بهر له ئیستاوه که له(میلانو)وه گهراومهتهوه تا نهم ساته، بهردهوام پیم ناوهته سهر شوینپیکانی تو. یان راستر وایه بلیم بهههمان نهو رینگایانه ا رویشتووم که پیکهوه له قهرتاجنه ته یمان ده کردن. سهره تا ههرچییه کم له باره ی فهلسه فهوه چنگ ده کهوت ده مخوینده وه. ناخر ده مویست تیبگه م چ خهسله تی له فهلسه فه دا ههیه که ده بیته هوی جیابوونه وه ی دوو که سی نه فیندار. نه گهر دلت خستبووه گروی نافره تیکی ترهوه، رهنگه حه زم به دیتنی کردبا. وه لی ناحه زه کهی من نافره تیکی دی نه بوو، به لکو بنه مایه کی فهلسه فی بوو. که واته بو نهوه ی باشتر لیت حالی م، ده بوو یه کی له و رینگایانه ی تو پییاندا رویشتبوویت هه لبژیرم و هه مان رهوت بگرمه به در دو و فهلسه فه بخون نه وه و فهلسه فه بود.

ناحهزه کهی من تهنی ناحهزی (من) نهبوو. ثهو ناحهزی ههر ژنیکه، ثهو فریشتهی مردنی ثه قین بوو^(۹) که تن ناوی دینی دووره پهریزی، ئزرل، ده کتیبی هه شته مدا نووسیوته: (ثه وجا بزم هه لکه وت تا پاکژی و داوینیاکی له جوانیی نایابی خزیدا بدو نهری بدر زمه وه، ئارام و مهست، به بی هیچ په له کردنی له شادمانیدا. به و پهری دوستایه تی دلرفینیانه یه وه فه رمووی به ره و پیری بچم، ثه و دهم ده سته پاکژه کانی کردنه وه تا من له نامیز بگری (۱۰).

به و چهند پهیڤانه چیت نهگوتووه (۱۱۰). تهنانه ت ههولیّش ناده ی بیشاریته وه که چوّن ریگه ت به خوّت داوه تاکو فریوت بده ن. سهرپیّچی له وه ناکه م (بلیّم) ریّك و راست له کاتی خویّندنه وه ی نهم به شه دا دلّم له حه سره تان پیّچی ده خوارد. مه گهر نه و دهمه ی که فوکولیّ لاویّتی له مه دا کلّیه ی ده سه ند، بیّکه م و زیاد هه ر ناوا خوّتت نه دابووه دهستی من؟ نایا منیش به هوّی (دوّستایه تی دلّرفیّنانه مه وه) هه ولّم نه دا له باوه شمت بگرم؟ وا هه ست ده که م ده مه ویّ هاوده نگ له گهل هوّراس (Horace) دا بلیّم: کاتی گهمژه کان نایانه وی هه له بکهن، ریّك و راست پیچه وانه که ی ده کهن) (۱۲۰).

منیش وه کو تو به (خویندنه وه ی) سیسه رو دهستم پیکرد (۱۳) تو له باره ی نه وه وه له کتیبی سیسه رود از ده نووسی: (نه وه ی به تاییه تی له ناموژگارییه کانی سیسه رود احدزم لینی بوو، نه وه بوو که ناچاری نه ده کردم تا له فه لسه فه دا نه میان نه و لایه نه بگرم، به لکی و هانیده دام راستیم خوشبوی و عه ودالتی بم و بیدوزمه وه ..) (۱۹).

راستییش، ئۆرڵ، ئه و شته بوو که خروّشاندمی بو خویّندنه وه ی به رهه می فهیله سووف و شاعیره مهزنه کان. هه ر چوار ئینجیله که شم خویّنده وه. له و ده مه وه که لیّکدی جوی بووینه وه، ئه من هه موو کاتی خوّم بو راستی ته رخان کردووه هه ربه و جوّره ی که تو پشتینت لی به ست تا خوّت بو پاکژی ته رخان بکهیت. تو هی شتا له لای من عه زیزی، هه رچه ندی پیویسته ئه وه ش زیاد بکه م و (بلیّم) ئه وروّکه بو من راستی عه زیزتره (۱۱). ئه وه تا ئیستی له قه رتاجنه به ژنیکی زانام تیده گه ن که وانه ی تایبه تی ده لیّته وه. ئه ری بوت سه رنج راکیش نییه بیربکه یته وه که ئیستیکه ئه وه منم ماموستای هونه ری ره وانبیژیم از نابی خوش سه لیقه یه که شت نه مابی ؟ چما له دانپیانانه کاندا شتی له مه و خوّش سه لیقه ییه و مدی ناکری، ئورل اوه ولی نه و کاته ی پیکه وه به وین، به و جوّره ی نه بووی. ده مانتوانی له سبای سال خانه وه تا کوتایی شه و

بلیّن و پیّکهنین. رهنگه ئیدی گالته و خوشتهبعی بهلاتهوه چهمکیّکی تایبهت به (چیّژی جهستهیی) یان (لهشپهرستی)یهوه بیّ.

ویّرای ئهمانهش، پیّویسته لهبهر کتیّبهکانت سوپاست بکهم. هیچ کتیّبی دی (۱۷) بهو باشییه یارمهتی منی نه اتاکو تیّبگهم بوّچی سهره تا ویستت له من جیا بیته وه بوّ ئهوه ی دان به خوّتا بگری تا کیژوّلهیه کی یازده سالّی بالق ببیّ و شووت پیّبکات، پاشانیش بریارتدا ئه و میّخودایه بیهرستی که ناوت نا بوو (خوّ پاریزی، یان داویّنپاکی). ئهز، که جاربه جاری یاده وه ریت به پیرته وه نایه ت، شتیّکی تره و ئهمیش یه کیّکه له و هوّکارانه ی من (نامه)ت بوّ بنووسم. به گوته ی تاکیتوّس له به لاّدا خه مخواردن به شی ئافره تانه و یاد کردنه وه شایسته ی پیاوان (۱۸)، وه لیّ، ئوّرلّ، توّ تمنانه تا بیریشت ناکه ویّته وه.

سی نامهم لهبهردهمدان. یه کیکیانت ریک له پاش ئهوه ی سهره نه نجام له ژنهینان پهشیمان بوویته وه، له میلانو وه بو ناردم و هیشتاکه چهند مانگی به سهر ئهوه دا تیپه ری نه کردبوو که من ناچار به جودابوونه وه کرابووم. پاشانیش ئه و نامه یه تیپه رک له دوای مهرگی مونیکا وه له ئوستیا وه بوت ناردم.

چ لوتفیّکت کرد که پیّگهت دا له لاوه (ئادیّوداتوّس)یش پهیامیّکی بچکوّله بوّ دایکی بنووسیّ. یه کدووسال لـــهوه دواش نامه یه کی دی هات، دوای ئه وه ی بچکوّله که تا بچکوّله که تا به ده ستدابوو. ئه ریّ له و کاته دا که سیّ ئه سیرینه کانتی دیت بوون؟

گومانم نییه لهوهی لهو بروایهدایت ئهو مندالله بزیه نهخوّشکهوت و مرد چونکه له گوناهدا هیّلکهی پیتابوو؟ ئایا وانییه؟

ئەمەش لەبەر ئەوە دەپرسم چونكە بۆ خۆت دە كتێبى نۆيەمدا نووسيوتە و لەوێدا ئاديۆداتۆست بە ميوەى گوناھى خۆت زانيوە. ھەلبەتە ئەوەشت زيادكردووە كە يەزدان (تواناى ئەوەى ھەيە كارە دزێيوەكانى مە بگۆرێ بۆ شتى جوان)(١٩)

نووسيويشته بهشى تۆ لهو مندالهدا تەنى ئەو گوناھەبوو. ئۆرل، شەرمەزار بە، تۆ بۆخىت ناوت لىننا ئادىيرداتىرس (۲۰)

بینگومان باوه پت به وه نییه که خواوهند بزیه نه و کوره ی برده وه چونکه ده یوست دهستی تو له کاری قهشه یی و نهسقه فیدا کراوه بی به لکو خودا خهیاله خاوه کانیشت ببه خشی .

ئۆرل) كورى مردووه.. حەق وا بوو بىنيە لاى مىن كەمى پىكەوە بىگرىن، مىن و تۆ. تۆ (ئەو دەم) ھىنشتا لە كەنىسەدا پىنگەيەكت نەبوو و جارى پەيانى ھاوسەردارىشت نەبەستبوو، ئەوە جىگە لەوەى ئادىنداتۇس تاقە كورى ئىنمە بىسوو. وەلى وابزانم تۆ سەبارەت بەوەى لە رۆما روويدابوو، ئەوەندە شەرمەزار بوويت كە بويرى ئەوەت نەبوو دەگەل مىسىن رووبەروو وەبى؟ يانەخۆ دەترسايت لەوەى نەكا ھەمان رووداو رووبداتەوە؟

نازانم بۆ ئەوەندەت بەلاوە زەجمەتە. (باس له) كتێبى نۆيەم دەكەم، ئۆرڵ. ئايا بەرپاست لەو بروايەدايت پيشاندانى ماتەمى مەسەلەيەكى ئەوەندە جەستەيى بىخ؟ تۆ تەنانەت رێگەت بە كورەكەشت نەدا لە كاتى مالاناواييكردنيدا لــــ دايەگەورەى، بگرى. من لەو بروايەدام خۆدزينەوە لە گريان (جەستەيى)ترە، چونكە ئەگەر تێر نەگرين، ئــهو خەمە وەك بارێكى قوورس لەسەر دلامان دەمێنێتەوە. ئارام بىخ يادى ئەو كورە يار و ھاودەمە.

فۆروم رۆمانۆم (Romanum Forum) پێمگوتی، ئەو دەمەی تەنكە بەفرێكمان بینی كە لاپاڵی (پالاتینی) داپۆشیبوو؟ من باسی تراژیدیای (میدئیا)ی (سنیكا)م بۆ كردی، كە تازە خوێندبوومەوە. لەو شانۆیيەدا نووسراوە پێویستە گوێ بۆ قسەی بەرامبەریش بگرین، كە منم (۲۱).

كتيني يهكهم بهييشهكييهكي ئوميدبهخش دەستييدهكات، لهو جييهي تۆ دانايي و مەزنى خواوەند ستاييش دەكەيت، نووسيوتە: (ھەمووشتى لەتۆوەيە، لەريڭاي تۆوەيە و لە بوونى تۆدايە)(۲۲) ياشان دىيە سەر باسى سەردەمى مندالى خۆت، هەرچەندە بە مەزەندەي من زۆرىنەي تېيىنىيەكانى خۆتت لەسالانى يەكەمى تەمەنى ئاديوداتوسهوه وهرگرتوون، وهلي ههر له سهرهتاوه ئهو ريتمي داماوي و بیتاقه تکه رهی وه ک داویکی سوور به ته واوی کتیبه که دا دریش ده بیته وه، ناشکرانه: (هیچ کهسی له بهرامبهری تودا بیگوناه نییه، تهنانهت ئهو مهلوتکهیهی تهنی په کروژ له جیهاندا ژیاوه.. بزی ههیه دهست و قاچی بی ئیرادهی ئهو تازه له دايكبووه بيّگوناه بن، بهلام روّحي ئهو بيّگوناه نييه). ئەرى بەراست بو چي نا؟ ئیدی چونکه کوریکی بچکولهت دیوه (له خهماندا رهنگی زهرد و له باریکی یشیودا) تهماشای براکهی کردووه که نهویش ویستوویهتی شیری مهمکی دایکی بخوات. ئای، ئۆرلنی نەگبەت، لەبەر ئەوەی مندال دەيەوى خۆی بەسنگى دايكىيەوە بچهسییننی، ئهمه بهمانای دلرهقی نییه. دهنووسی خواوهند (توانایی ههستهکان و ئەندامەكانىي بە لەشى مىرۆۋ بەخشىيوە، بەجوانترىين شىيوەي رۆناون و ھەمبوو ئەو غهریزانهشی تیّدا چاندوون که ژبیان بهردهوام دهکهن و بهرگری لیّدهکهن)^{(۱۳۳).} بهلاّم توّ ئەو گوتەپەت بەلاوە شتىكى جوان و چاك نىپە. ھەر لەسەرەتاوە سەبارەت بە

سیپارهی دووهم

ههروه کو ناماژه م پیدا، توانیم دانپیانانه کانی تو به نامانه ت له قهشه ی قهرتاجنه وهربگرم. لیخم ببوره کهلیّره دا بری له دهربرینه کانی ده هیّنمه وه، چونکه ده مه وی له پاشاندا ناماژه یان بو بکه م. هیوادارم میزاجی ئیسه وه ترده که یت رده لیّنم) تیّروانینه کانی من به زهینیّکی گهشه وه بخویّنیته وه، یان نه گهر حه ز ده که یت (ده لیّم) دانپیانه کانم؟ نهمه شه له بسیه ر نه وه ی نهم نامه یه شتیّکی زیاتره له وه ی پیروزباییکردنیّکی تایبه ت بی له تو، هاوکات نهمه نامه یه کیشه بو نهسقه فسی (هیپورگیوس).

کاتیکی زور بهسه رئه و سه رده مه دا تیپه پیوه که من و تو باوه شمان بو یه کتر ده کرده وه و له و حه له وه پووداوگه لیکی زوریش روویانداوه. له می و شهوه بوی هه یه (ئه م نامه یه نامه یه کنی بی بو به رده م هه موو که نیسه مه سیحییه کان، چونکه ئیدی ئه وروکه تو پیگه یه کی بریارده ریت.

ههرچهنده دان بهوهدا دههینم تهسهوورکردنی ئهم خاله بهندی دلم دهلهرزینی، وهلی له یهزدانیش دهپاریمهوه، پیاوانی کهنیسهش حهوسهلهی گوینگرتنیان لهدهنگی ئافرهتیك ههبی. ئهری هیچت لهو بارهیهوه بیرماوه که ئهو بهیانییه له کاتی رویشتندا له

لهدایکبوونت نارازی دیاری چونکه له ناو زولمدا بووه و دایکیشت له گوناهدا بووراندووتی، یان بهعهشق.

ئەسقەفى مەزن، نوتفەى مندال بە ئەقىن دەبەسترى، پەروەردگارى پايەبەرز كە جيھانى بەو جوانى و ئاوەزەوە خەملاند، ريڭەى نەدا ھەر لەخۆيەوە گەشە بكا.

تمنانه تله الموه شدا که موزیکا توی به مندانی ته عمید نه کرد، مانایه کی قوولتر ده دو وزییه وه: (چونکه ئمو گمردی گوناهانه ی لمپاش ته عمید کردن لمسمر لمشی مروّق ده نیشن، زوّر ریّی تیده چیّ له گمل خویاندا کوسپیکی گموره تر و مه ترسیدار تریان به دوردا بیّ) گوناه و کوست، ئورل ؟. (ئاخر) بوّ چی ؟ لمبه رئموه ی خودا ئیمه ی به نیر و می دروستکرد، به و ژن و میردانه ی که پیوستی و هه سته کانی خویان ده رده بین یان ئه گمر بته ویّ، (ئیمه ی) به غمریزه و مهیله نه فسییه کانه وه (دروستکرد). ئورل ، من ئیدی ده توانم ئه ممت پی بلیّم، به تویه که روّژگاری هاوجیّگای مهست و سم خوشی من بوویت. تویه که تابناه تشهیدایی خوت له شاه جیروّکی دیدوّ و ئاینیاسدا (Dido & Aeneas) له ریسزی گوناهه کانت ده ژمیّری.

له سهرانسهری کتیبه کهتدا بهرده وام نا به م شیوه یه سهباره ت به (مهیله نه فسانی) و (ئاره زووه گوناهبارییه کان) ده نووسی. ئایا قهت ئه وه ته هاتی ته پیش چاو که ئه وه تویت توانا یه زدانییه کانت به دریوی ده بینی؟ له و بروایه دام توقینی تو له دنیای ههسته کان زیاتر له ژیر کاریگه ری مانه وییه کان (۲۵) و ئه فلاتوونییه کاندا بیت، تا له ژیر (کاریگه ریی) خودی عیسای مهسیحدا.

له كتيبي دهيهمدا وهرزيي تو نهك ههر جهخت دهكاتهوه سهر دنياي ههستهكان و ئافەرىدەي خودايى، بەلكو لە خودى ھەستەكانىش وەرزىت، كە بەدىدى من ئەوانىش ههر دروستكراوي يهزدانن: (خوليايي ههستي بزنكردن بههيچ شيوهيهك لهلاي من خۆش نىيە. كاتى ھەستى يىناكەم، عەودالى نىم، ئەگەر ھەبى لە خۆمىي دوور ناخهمهوه، وهلي دهتوانم تاههتايه بهبي ئهو ههالكهم). (٢٦) وهك ئهوهي تهنانهت ييت شوورهييه خواردنيش بخريت چونکه بري ههيه پيتخوش بي. بهلام ئهميستا که بهزدان فیری کردوویت (بهههمان شیّوه خوراك بخو که مروّق دهرمان به کارده هیّنین)، پيرۆزت بين(٢٧)، هەرچەندە بۆمن تەنى بيركردنەوەش لەمە ھىڭلنجم يىدەدا. نووسيوتە: (تەنانەت ئەر كاتەي بۆ راگرتنى تەندروستىمان خواردن دەخوين، بەدورىدا ھەستىكى مهترسیداری خوشگوزهرانی دامانده گری) له ئهنجامدا (بهردهوام زانینی ئهوهی ئایا ئەم خۆراكەمان يۆوستە بۆ بەردەوامىيى ژيان، يان چێژێكى شاراوەيە داواي (خۆراکمان) لیّدهکات، کاریّکی ئاسان نییه) (۲۸). وای له من، وای، ئهسقهف، ئهی ئەگەر شتى ھاوكات ھەم بۆ سەلامەتىيى جەستە و ھەم بۆ خواردن بەسوود بى، دەڭپى چى؟ من بۆ خۆم دەگەرىمەوە سەر ئەم وشە ساكارانەي ھۆراس و ئەو كارەش بە ويژدانێکي ئەويەرى ئاسوودەوە دەكەم: (چەننى ئارامبەخشە جاربەجارى واز لەخۆمان بهێنين) (۲۹).

ئۆرلا)، پیۆسته مرۆڤ بخوات و ریگهشی پیدراوه چیژ لهو خواردنهی ده بخوات، وهربگری ئهری خو وازت له خوشتن نه هیناوه ؟ کاتی چاوت ده کهویته سهر گولیّکی جوان، رهنگه حهز بکهیت برویت و بونی کهیت، ته نانه ته نه گهر شهمرو شهو کاره ش به (پینویستیه کی جهسته یی) ناوبه ریت، وه لی به گوته ی سیسه رو (هیچ قسه یه کی پووچ

نىيە ئەگەر فەيلەسووفى دەرىنەبرىيىيى) (٢٠٠). دەكرى بەئاسانى ئەم رستەيە بەسەر قوتابيانى كەنىسەشدا بسەيىنىن.

ئه و رۆژەت لەبىرە كەپىڭكەوە لەسەر پردى رووبارى (ئارنۆ) پىاسەمان دەكرد؟ لەكاتى رۆيشتندا لەپ وەستايت چونكە حەزت لەوەبوو بۆن بە پرچمەوە بكەيت. بۆچى حەزت لەوە بوو، بوو، ئۆرلۆ؟ ئايا ئەوە ھاوارىڭكى جەستەيى بوو جارىڭكى دى خۆى بەرجەستە كردبۆوە؟ لەو بروايەدا نىم، نەخىر، بروام وايە ئەتۆ سەردەمانى ماناى واقىعيانەى ئەقنىت دەزانى، وەلى بەداخەوە (ئىستاكى) لەبىرت چۆتەوە.

له کتیبی دووه مدا، سهباره ت به سالانی نه وجه وانیت له (تاگاسته) نووسیوته، زهمانی بوو که (روّحت به گوناهه جهسته پیه کان ئالووده ببوو) (۳۱).

نووسیوته: (شتی که زورترین چیژی بهمن دهبهخشی (نهوه بوو) خوشتبوین و خوشیان بویی.. وه لی له لیتاوی سه رنجی اکیشه ری جهسته یی و له سه رچاوه ی ناره زووه کانی لاویتییه وه، هه لمیکی ته ماوی هه ستا و به جوری دلی منی برده ناو په شایی و ته م ومژه وه که چیدی نه مده توانی جیاوازی له نیوان نه شینی پاک و و ئاره زووی ناپاکدا، بکه م. له ده رووند اهه رتك نه و ههستانه هه بوون و خروشا بوون خیانه تکارانه ناویزانی یه کدی ده بوون و منیان، مندالیکی خوونه گرتوویان راپیچ ده کرده ناو که ندری شه پوشتی و به رده وامیش ده یهاویشتمه ناو لافاویکی گه وره ی خهسله ته دریو و ناپه سه نده کانه و هاید دری و ناپه سه نده کانه و هاید دری و ناپه سه نده کانه و هاید دری ده که ی من بری زیاده رویی ده که ی .

بینگومان توش وه کو ههر کورینکی گهنجی تر خاوهنی ئهزموونی زیندووی خوت بووی، وهلی سالانی لهوه پاش کهمن توم بینی، هاوسهرینه کهی من کورینکی لاوی بی

ئیدی لهوهپاش و لهنکاو زوّر عهبووس و قورس دهبی. له سهرهتادا ئاماژه بهگوتهکانی (پولّس) ی پاسپیردراو ده کهی که گوتوویهتی: (باشتر وایه پیاو دهست له ژنیّکهوه نهدات)^(۳۵)، ئهری بهپاست ئوپلی ئازیز، بوچی ههرتهنیا ئهو پستهیه دههینیتهوه. توبلیّی ئهمه ئهو شته نهبی که لهمانهویهکانهوه فیری بوویت؟ ئایا له دهرسی زانستی بهیاندا فیریان نه کردوویت جیاکردنهوه ی پستهیه ک له سیاقی خوّی چهند مهترسیداره؟ ئهوه پاسته پولس نووسیویه وا باشتره بو پیاو دهست له ژنیّکهوه نهدات، وهلی ئهو لهدریژهی گوتهکانیدا ئهوهش زیاد ده کات و دهلیّ بو خوّبهدوورگرتن له بی پهروایی دهبیّت ههر پیاوی هاوسهری خوّی ههبی و ههر ژنیّکش میردی خوّی. کهمه کی لهوه دواش جهخت ده کاتهوه سهر ئهوه ی که پیوسته ژن و میرد وه ک خهستهیه ک وابن و بهردهوام ئاویّزانی یه کتربن نهبه لکا بیر له خیانه ت بکهنهوه، چونکه باتوانن بهردهوامی به داویّنها کی خوّیان بدهن (۲۳۱). ئهو پرسیاره ی دهخریّته پوو

ئەمەيە، ئايا رەوايە بەھۆي خۆيارىزى و داوينىياكىيەوە (خەسلەتە نايەسەندەكان) سەركوت بكەين. ئەگەر لەمن دەپرسى بىر لەيپچەوانەكەي دەكەمەوە. راستىيەكەي ئەرەپە كە تۆ لە ھاوتەمەنەكانت زياتر گيرۆدەي ئەمجۆرە بيرورايانەيت، ئەمە لەگەل ئەوەشدا لەو سەردەمەوە كە تۆ خۆت ھاويشتۆتە ناو باوەشى دايكۆكى داوڭنياكەوە، يازده سال رادهبووري. ههلبهته بهداخهوه، تيكشكانيكي گهورهشت بهسهرداهات. هۆراس دەنووسىي ئەگەر بەچەومالەش سرووشتى (مرۆۋ) رامالىين، ھەر دىتەوە (۳۷) مه گهر له گه لیدا به تووندیی و خیرایی مجوولیته وه. فه رموو، ئه وه تا نووسیوته: چاتر بوو لهلاویّتیدا و لهپیّناوی مهلهکووتی بالادا خوّمم خهساندبا(۲۸۰) لهو حالهتهشدا چ لهوه باشتر بوو به خهیالیّکی ئاسووده ترهوه چاوهروانی گهیشتن به مهله کووتی بالات كردبا. ئۆرلنى بنچاره، چەننى لە يياو بوون شەرم دەكەي، تۆپەك كە ئەسيە بچكۆلەكەي من بوويت و لەگەل ئەوەشدا ئىستى ئەوەش سالەھاي ساللە دواي ئەوەي پاکداویّنی و روّحانییهتت وهك بووكی خوّت هه لبرژاردوون، دیّیت و دلی خوّت بوّ یهزدان ههلدهریزی و دهبیزی دلت بز ژنی لهیالتا تهنگ بووه. ئهسقهف، لهکتیبی دەيەمدا نووسيوته: (بەلام لەيادوەرىمدا هێشتاكەش شتگەلى كە تا ئەو رادەيە قسەم لهبارهیانهوه کرد، (شتگهلێ) له خووهکاني رابردوو، به وێنهي چهسپيو ماونهتهوه. ئەمانە خۆيان بەسەر مندا دەسەيينن، ئەگەرچى لەكاتى بيدارىدا ئەوەندەش روون نین، بهلام لهخهودا وهسواسم دهکهن، ئهمهش نه تهنیا بو چیژ وهرگرتن، بهلکو بو ئهوهی قهبوولیان بکهم و کاریان ییبکهم)(۳۹).

له ناواخنی نهم قسانهوه نهو نهنجامه وهردهگرم هیشتاکه ش خوّتت نهخهساندووه. پیّشده چیّت جاروبار ناره زووی من بکهیت؟ پهنگه نهوه یادوه رییه کانی من و ههندی له (خووه کان)ی رابردوون که له خهونتدا دهیانبینی؟ بوّچی نوّرِن، نهتوّ بهراست قهت

(ئەو كارەت) نەكردووه؟ تۆيەك كە ھاوجىنگاى من بوويت. ئايا باشتر نەبوو چاوى خۆت دەربىننى؟ ھەر بەو جۆرەى ئۆدىب كردى؟ (نن). بۆچى نەتدەتوانى زمانى خۆت بېرى؟ باش دەزانم كە دائت لە بۆ ماچەكانى من تەنگ بووه..

وابیرده که مه وه نه گهر واز بهینین له هه مو نه و قسانه ی کردمانن، نه وه سینکس به لای تو ه شتی بوو له بابه تی نه ندامه هه ستیاره کان. نورل، مه گهر وانییه ؟ به هه رحال، نه وه تویت به رده وام سه باره ت به (مه یله نه فسییه کان) ده نووسی، نه مه له کاتینکدا نه وه ی ده نی سه رتدایه له واقیعدا چیژه کانی نه فینه. ره نگه برواشت کردبی که چاوه کان و گوییه کانت زیاتر ده ستکردی یه زدانن تا نه ندامی جنسیت ؟ نه ری به راست وابیرده که یه وه ندی له نه ندامه کانی له شی مروق له چاو هه ندین کی تریاندا که مترید و نه زدانین ؟

بم. له گهل ئهوه شدا نه ترسم ههبوو نه به خهونیش ده مبینی که هه مان شهو ئهو رووداوه رووبدات. ویده چی نه گهر به راستی در کم کردبی، ناماده یی ههردوو نه و کاره م ههبوو.

ئەوەى كەمن لەگەل دەستەيەك قوتابىدا بووم، خۆى لە خۆيدا شتىخى سەرسوپھىنەر نەبوو. وەلى تۆ بەسەرسووپرمانەوە لەوە تىڭگەيشتى كە مىنىش وەك ھەريەكى لەوان لە گفتوگۆكاندا بەشدارى دەكەم. ھەر كە ھەردووكىشمان بەتەنى ماينەوە، يەكى لەو شتانەى لەبارەيەوە دوايىن، ئەمەبوو. لەگەل قوتابىيەكاندا سەرەتا لەبارەى قىرۋىل (Vergil)وە دوايىن و پاشانىش سەبارەت بە ئەقىن و ۋيان بەشىيوەيەكى گشتى. لەبىرمە بەكەمىي واق وپرمانەوە سەرنجتدا چەندى بەئاسانى بەرگرىم لە كارى دىدۆ سەبارەت بە خۆشەويستى كرد (۲۵). وەك ئەوەى بە نىگا لەمنت دەپرسى ئايا بەپاستى ئافرەتىي ھەيە ئەوەندە عاشقى پياوى بېيى تا لە كاتى خىانەتكردنى پياوەكەدا، خۆى بكوۋىيت.

 له کتیبی سییه مدا سه باره ت به و کاته نووسیوته که وه ک قوتابیه کی لاو هاتیته قه رتاجنه.

(سهوداسهرییه کی مهترسیداری ههوهسبازانه لهههر چوار لاوه دهوری دابووم، وهك قابله صهی کوولاها تووی جادووگهری. هیشتاکه عاشق نهببووم، وهلی له تامهزرویی ئه قیندا دهسووتام، ئارهزووه کانم شاردنه وه و توور پهووم لهخوم که ئهوهنده حهزم ههیه. له ئه نه نجامی پیویستییه کی زور به خوشه ویستی کهوتمه عهودالابوون به دووی شتیکدا تابتوانم ئه قینداری بم)(۱۹).

ئه و کاته منت دوزییه وه، هی شتاکه سالانی به سه ر مانه وه تدا له و شاره تیپه پی نه کردبو و که یه کترمان بینی، من هه ر له وی له دایك ببووم. هم ردوو کمان نززده سالان بووین. له بیرمه له گه لا دووسی قوتابیدا ده ژیر دارهه نجیریکدا پرنیشتبووم. به رله وه تو له گه لا یه کیکیاندا ئاشنایه تیت هه بوو و به ره و پوومان هاتی. من له و ده مه یدا که تیشکی خور له چاوانم چه قیبوو و سه رم داخستبوو، ملم هه لبری و ته ماشای توم کرد. پیده چی ئه و کاره م به جوری کرد بی که سه رنجی توم پراکیشا، چونکی چاوت له چاوم بری، ئه و کاره م به جوری کرد بو دیسانه وه روانیته نه و کاته شیک دو و جار بیموبالاتانه ته ماشای عه رده که تک دو و دیسانه وه روانیته چاوه کانم. بو نه وه ده چوو هم دو و که ده توانم به هم موو پرت و دیله وه خوش بویی و ناویزانت هم را له ویدا لینم مه علووم بوو که ده توانم به هم موو پرت و دیله وه خوش بوی و ناویزانت

بلیّم که ههر لهویّشدا ههموو شتی کوّتایی هات. توّش بهویّنهی ئاینیاس پهیامیّکت ههبوو گرنگتر بوو له ئه قینی قهرتاجنه.

دواجار من و تۆ بەتەنيا لەژێر دارهەنجیرهکەدا ماینهوه. لهو بپوایهم ههر لهو ساتهدا و لهههمان شوێندا شتێ لهسهر ئێمه دروستبوو که بهجۆرێ ئهوانیتری ترساند، شتێکی پتهو و نزیك، وهك ئهوهی ئێمه دوو پیلانگیری نادیار بووین. ئهوسا لهگهلمدا هاتییهوه ژووره بچکۆلهکهم و شهو لهێ مایتهوه. ههژده مانگ لهوهدوا خواوهند کورێکی پێبهخشین و تازه ئێمه لێکدی ههلنهدهبراین تا ئهو کاتهی مۆنیکا، یان داوێنپاکی، ئێمهی لهیهکدی ههلاویدد و ههرتکمانی به برینی خویٚنهروٚوه بهجیٚهیٚشت.

ههر لهو سهرهتایه پا ژیانی ئیمه بهتوندی لهسه و ههسته وهرییه کی قوول دامه زرابوو، چونکه بهجووته ثینوسمان خوشده ویست و جاری واش هه بوو هه ردووکمان وه یه یه تامه زرو بووین. وه لی ئه میستاکی که یاده وه ربیه کانت ده خوینمه وه، خه می دامده گری چونکه ده بینم ئه وه ی تو له ویدا به (هه وای نه فس) ناوی ده به ی، ته نیا شتی بوو ئیمه ی پیکه وه گریده دا. وا دیته پیش چاو له ئاست ئه وه ی له لاویتیدا روویداوه به توو په وی ده مارگرژییه کی بیسنووره وه لومه ی خوت ده که یت و ژیوانی. هه روه ها ژیوانیشی له بو هه موو ئه و روژانه ی له پیش پاکژبوونه و و داوین پاکییه که تدا تیتیه پاندن. ئه ری به راست ئه مه ترسه له خودای پایه بلند، یانه خو په له قاژه یه بو خو رزگار کردن له دوود لای و لومه کردنه کانی خوت؟

کی نالی ٔ نهوه ریّك و راست هاوریّیهتی قوولی مهیه که توّی ناوا شهرمهزار کردووه. پیاوگهلیّکی زوّرههن بهلایانهوه نهنگتره هاوریّیهتی نافرهتی بکهن وهك لهوهی جلّهوی خوّیان شل بکهن بو گرتنی دوّستایهتیه کی تایبهتی لهگهلیدا. لهو بارهدا ههردهم ده کارن پهنا بوّ نهو پاساوه ببهن که ههبوونی دوّستایهتییه کی تایبهتی ریّگر بووه لهبهردهم هاوریّیهتییه کی راستگوّیانهدا. بهداخهوه ههر چهندی زیاتریش به

فهلسهفهزانی ده رازینهوه، ئهم راستییه بهرجهسته تر ده بین، ئه من به شینکی زوری ئه مه ده گیر مه وه بو مانهوی و ئه فلاتوونییه کان.. به گریانه ی خوم ئه تو دوای خوینند نه وی فورفوریوسیش (¹³⁾ به جوریکی دی له منت روانی و خوینند نه وی فورفوریوسیش (¹³⁾ یارمه تیبه کی زوری مه سه له که ی نه دا. ئاخ ئورل ، ئه و هه مو و راویژ کار و ئه مهمو روانگهیه (¹⁶⁾. وه لی من تا ئه و کاته ی به ناوی (حه وا) وه بانگت نه کرد بووم، له و ده رده سه ریبه ئاگادار نه بووم و ئه مه شاتبا نه و ده مه ی نه چوو بووینه میلانو، رووینه دابوو. سه رده مانی بو و هه رچیت له ده ست ها تبا ده تکرد تا بچییه نی بازنه ی ده و روبه ره کانی شمر و سیر و سه روبه و شاتبا ده تکرد تا بچییه نی بازنه ی ده و روبه ره کانی شمر و سیر و سه روبه و شاتبا ده تکرد تا بچییه نی بازنه ی ده و روبه ره کانی شمر و سیر و سه روبه و شاتبا ده تکرد تا بچییه نی بازنه ی ده و روبه ره کانی شمر و سیر و سه روبه و شاتبا ده تکرد تا بچییه نی بازنه ی ده و روبه ره کانی شمر و سیر و سیر و سیر و سیر و به ده ست ها تبا ده تکرد تا بچییه نی و بازنه ی ده و روبه و شه ره به روبه و شه روبه و

نووسیوته لهو دهمانهدا روّحت پتهو و ئاسایی نهبوو (سهراپا به ئاوله داپوشراو خوّی دایه دهستی هیلاکی و لهبو کهمکردنهوهی خرووه کهیشی پهنای برده بهر چیژه جهستهیهکان. وهلی هیچکام لهمانهش بهبی روّح نهدهبوون، چونکه (تهگهر وابوایه) ئهمن شهیدایان نهدهبووم. ههستمدهکرد چ چیژیکی ههیه خوّشهویستی و خوّشهویستبوون، بهتایبهتی ئهو کاتانهی دهمتوانی ببمه خاوهنی جهستهی مهعشوق و ههر ئا بهو جوّرهش بوو که کانییه قوولهکانی هاوریّیهتیم بههوی ئارهزووه شههوانییهکانهوه شیلوو کردن و درهوشانهوه شووشهییهکهیان بههوی وهسواسه دوزهخییهکانهوه تاریك بوو)(۷۶).

کهواته، نایشاریتهوه که ئیستی چهنده و بهچ هیزیکهوه رقت له قینوس دهبیتهوه. ئهوهیش، ئوڕڵ، که بو خوی ببووه پردی زیرپینی روّحه تهنیا و توقیوهکانهان. ههر بهوهش تهواو نابی، تو ئیستا بیزاریت لهههموو چیزیکی جهستهیی، لهوهش زیاتر و ئهولاتر ... لهدریژهی (قسهکانتدا) بانگهشهی ئهوهی دهکهی کهئیدی لهخودی ههستهکانیش توورهیت، لهراستیدا ئهتو ناچار بوویت.

ههرچۆنی بی من ناتوانم وه لام حازری و دهست و پهنجهی بهتوانات لهبیر بکهم. دهبینم کهپیّگای خوّت لهنیّو قوتابیه کانی خوداناسیی مهسیحیدا گومکردووه. ئهوه چ پیشهیه کی ماندوو کهره. چوّنه ژیرده سته کان ده توانن فهرمان پهوایی بهسهر گهوره کانهوه بکهن؟ چوّن ده بی بهرهه م نووسه ره کهی پیّناسه بکا؟ ئهری له پاستیدا چوّن چوّنی خودی بهرهه م یه کسه رده بیّته هوّی ئهوی کارکردی خوّی نههیّلیّ؟

ئۆڕڵ، ئێمه وهك مرۆق ئافەرىدەبووين و لەشێوهى مى و نێرىشدا ھاتووينه بوون. سىسەرۆ لە نووسىنەكەيدا لەبارەى تەمەن و سالەكانەوە شتى دەلىّى (من تەنيا ماناكەى دەگویێرمەوه) لەبابەت ئەوەى ئامادە نىيە گەنجێتى خۆى بەھەموو ھیێ و تواناى شیر و فیل بگۆریێتەوە. نابیّت ئیمه بەوجۆرە بژین كە نین، چونكی ئایا لەو حالەتەدا گالتەجاریان بەخودا نەكردووه؟ ئۆرلى ئیمه مرۆین، پیوسته یەكەمجار بژین و دواى ئەوە، بەلىّى ئەو كاتە دەتوانین بفەلسەفینین (⁽⁴⁴⁾).

ئایا من جگه لهجهستهی ئافرهتی شتیکی تر نهبووم بوتو؟ بو خوّت دهزانیت که ئهمه راست نییه. چوّن دهتوانی لهنیّوان جهسته و روّحدا جیاوازی بکهیت. ئایا ئهمه به دهستیّوهردان لهکاری یهزدان ناژمیّردریّ؟ ئوّف، بهلیّ پلنگه سپلهکهم، بیّگومان

واده ژمیردری. ئه و دهمه ی جهسته ی من له نیوان په نجه کانتا بو و به دووی رو همدا ده گهرایت.

کاتی ئهم دهربرینانهم خویندنهوه وام ههستکرد قووتدراوم یان باشتره بلیّم: هاوکات قووتدرام و ههرلهویش بریندار بووم. ثایا ئهم قسانه بهیهکسانی بو هاوریّیهتی ئیّمهش به کار نهدههاتن؟ ئیّمهش لهگهل یه کدا دهمانریّسا و ده کهنین و ههردووك هه قال و یاوهری یه کتربووین، ههر له سپیدهوه تا زهرده پهر. ئهوه ئیّمه بووین نیشانه گهلیّکی نهینیمان بو یه کتر ده نارد (له دلیّکهوه بو دلیّن، به هوی جوولهی سیما، پهیقه کان، دزه نیگا و همزاران ره نتاری دوستانهی دیکهوه). ئیستا لهوه ده چی وه ک بلیّی باشترین شته هاوبه شه کانی خومانت هیناون و بویّرانه لهیاده وه ری خوّتدا پاراستووتن، ئهویش له شیره یه کوشه گیرانهی هاوریّیه تیدا که لهنیّو پیاوه کاندا (باوه). وه ختی له ژیّر هو و

داری ههنجیرهدا رووبهرووی یه کتر بووینهوه ئهوهنده چهپهل و دهستپیس نهبوویت. بینگومان ئهو دهمهش هاوریّگهلیّکی زوّرت ههبوون، زوّر بی ئهژمار. وهلی ئهو ئهقینهی دهنیوان ئیّمهدا بوو جوّریّکی دی بوو، ههرلهبهر ئهوهش قهتاوقهت حهسوودیم به ههقاله نیّرینه کانت نهدهبرد. لهنیّوان مهدا برووسکهیه که ههستا که نه تهنیا روّجهانی ئاور تیّبهردا، به لکو جهسته شمانی سووتاند.

دریّغی ناکه یت له گازهنده کردنی ئه قینی جهسته یی نیّوانهان، با وابیّ، ئه گهرچی ته نانه ت له بیریشت چووه که من له هه مان کاتدا باشترین هاوریّشت بووم. پیّده چیّ له ئاست دروستکردنی پهیوهندییه کی هاوریّیانه دا له گه آن ئافره تیّ به قووالایی زه لکاویّکدا روّچووبیت. ئاخر خوّمن هه رته نیا گوشت و خویّن نه بووم (۱۵۰۰ که واته گه وره ترین تاوانی توّ(۱۵۰) ئه وه نه بوو که جهسته ی ئافره تیّکت خوّشده ویست، چونکه به و پیّیه نه له ئه وانیتر باشتر بوویت و نه خرایتریش. گوناهی (۱۵۰) نه به خشراوی توّ ئه وه بوو ته نانه ت دلیشت به باشتر بوویت و نه خرایتریش. گوناهی (۱۵۰)

ئهگهر بهخوّت ئاوا شیّلگیرانه پهنات بو قاپیی خودا نهدهبرد تا دلّت بکاتهوه، پیّریستی بهوه نهدهکرد من بهوی مهسهله لهیادچووهکانت بهبیر بهیّنمهوه، چون ئیدی ماوهیه کی زوّر بهسهر ئهو زهمانهیه تیّپهرپیوه کهمن و توّ بازووهکانمان لهیهکدی ده نالآند. وهلی بهوه ده چی ریّگهت دابی بو ئهوهی واقیعیهت وه ک گیانهوهریّکی درنده به دانپیانانهکانتدا ههلشاخی. ئوّرِل، لیّگهری با ههلشاخی، لیّگهری تا ههواری مهبهست و بهرپووی مندا ههلشاخی. لیّرهکانه ئارام دهبیّتهوه، چونکه من تهنیا کهسیّکم ئاگاداری واقیعیهتهکهم.

ههرده بی خودایه ک هه بی ئیمه بناسی. ئه گهر وایه، ئه وه گومانم نییه له وه ی هه موو ئه و چاکه یه ی له گه ل یه کمان کردووه، له شوی نیکدا پاراستوویه تی. زمانیشم لال، ئه گهر نه شبی، ئه ی روّحی هاوژینم، ئه وه له هه موو جیهاندا هیچ که سی نیه هینده ی ئیمه

یه کتر بناسیّ. چونکه همر به و جوّره ی روّح و جهسته ی خوّت به من به خشی، منیش ناوا روّح و جهسته ی خوّم له سهر توّ وهقف کرد. توّ له همر جیّیه ك ناماده بیت همبوو، منیش له وی بووم و له همر کویّیه کیش همبووم، ده تویست له وی ناماده بیت (۱۵۰۰). پاشان، له همووه له وه دایکی ده نیّوان مه دا پهیدابوو، نه با مانه وییه کان و پاشانیش نه فلاتوونییه کان و له دوای نه مانه ش تو یه زدانناسی مهسیحایی و داویّنپاکیت کرده پهرده ی نیّوانهان. نابه مجوّره ش توّ مهودایه کی زوّر زیاتر له من دوور که وتیته وه له چاو نه و مهودایه دا که ناینیاس بوّ دوور که وتنه و له دیدوّ بریبووی. به شکم پهروه ردگار به لوتفی خوّی هم له کانت به خشیّ.

ئایا من و تو دوو نیوهی جهستهیه نهبووین کهپیکهوه بهسترابووین، بهههمان ئهو جورهی کهپردی ههردوو بهری روباری ده کاته جهستهیه کی تاقانه ؟ پاشانیش، خودایه کی دهسه ناتدار له رووباره کهوه دیّته دهری و یان بنهما رووته کهی داویّنپاکی - کهوا دیّته پیش چاو بریاری بهستنهوهی بهریّکی رووباره کهی به بهره کهی تریهوه، له دهستدایه. نهمن، ههرگیز بروام به خودایه کی ئهوتو نییه، قوربان. ئهمه ئهو خالهیه که من به دوورودریژی له گهل قهشمی قهرتاجنه ا باسمکردووه. ههلبهت ئهو دهزانی روژگاری ده گهل پیاوی کدا ژیاوم، وهلی نازانی ئهو پیاوه تویت، بهم پییهش، ئایا ئهو کاتهی بهیانییه نهو به کتیبی دانپیانانه کانی توه هاته سهردانی من، ئهمه لهدیمه تراژیدییه ک نهده چوو ؟ نه کا بو خوت راتسپاردبی (ئهو کاره بکا)؟!

ئەرى دىتەورە بىرت بەرلەورى خونچەكان بېشكوون، چۆن نەوازشت دەكردن؟ چۆن لە چنىنى من چىژت وەردەگرت؟ چۆن بۆنى منت بە كەپووى گيان ھەلدەمۋى؟ و خۆراكت لە بوونى من وەردەگرت؟ پاشانىش جىتتەيىشتىم و منت فرۆشت لەبەھاى رزگاركردنى رۆحتدا. درىغا لە دەست ئەم سىللەيى و بىرەفاييە، ئەوە چ گوناھى بوو، ئۆرلى ئازىز.. نەخىر، من باوەرم بەو خودايە نىيە كە قوربانىي لە مرۆۋ دەوى. من ئىمانى بەو خودايە نىيە كە ژيانى ئافرەتى بەرباد ئەكا بۆ ئەوەى رۆحى پياوى رزگار بكا.

سییارهی چوارهم

كهميّ لهوه دوا لهگهل كوره چكۆلهكهمان كه دوو سالان بوو، چووين بۆ (تاگاسته)ى شوپننی لهدایکبوونی تز، بز ههمان ئهو شوپنهی که زانستی بهیانت لیخوپند. له كۆتايى كتيبى سييەمدا نووسيوتە: (دوور لەبەلا، من ليرەدا چەند بەشى لادەبەم، چونکه بهیهلهم ههرچی زووتره بگهمه ئهو خالانهی بق دانییاهیّنان لهبهردهمی تودا گرنگترن. له ههمان كاتيشدا چشتگهليكي زۆرم لهبيرچوونهوه)(۱۵۶) وهلي نابي لهبيرت چووبی چهنده بهلای مؤنیکاوه زهجمهت بوو تو و ئادیوداتوسی بیکوله و من لهمالله کهی ئهودا بژین. ههر ئهو دهمه یوو من ههستمکرد ئهو داوهی پهیوهندیی تو و مۆنىكا يېكەوە دەبەستى، شتىكى ترە لەوەي يەيوەستبوونى دايك و كور يىكەوە گریدهدا. دهزانی، من سهبارهت به خهونه کانی مؤنیکا تیگهیشتنی خودم ههبوو. خەوننكى دىتبوو (تيايدا): (لەسەر لقى درەختى ويستاوه و يباويكى گەنج بەرەولاي دێ، پیاوێ لێوانلێوه له تیشك و روٚشنایی، بوٚی یێده کهنێ، ئهمهش له کاتێکدا مۆنىكا بەخەمبارىيەوە لەوپدا ويستاوە. يباوە گەنجەكە ليى دەپرسى بۆچى خەمبارە و رۆژانه رووندكان دەرىخى. يياوه ئاواپكرد، بەو جۆرەي لەخەونەكاندا روودەدا، مهبهستی پرسیارکردنی نهبوو، به لکو دهپویست شتی پیشان بدات. مؤنیکا وه لامی دەداتەوە لەبەرئەوەى خەمبارە چوون كورەكەىگوم بووە. پاشان پياوە گەنجەكە داواى

لیّکرد خهمبار نهبی و تهماشای دهوروبهری خوّی بکا، ئهو دهمه بوّی دهرده کهوی نهو له ههر شویّنی بیّت کوره کهیشی لهویّیه (۵۰۰) . ثیدی مونیکا لهسهریّی نوّری و منی بینی کهبهسهر لقیّکهوه ویّستاوم) (۲۰۰) . ثورلّ) توّ بهجوّری ئهم خهونه ده گیّرییهوه، وهك ئهوهی مهسهله که له زهینی توّدا روونتر دیاره: (لهههر شویّنی توّ ههیت، ئهویش ههیه) کهواته توّ و موّنیکا، دایك وکور بهسهر لقی داریّکهوهن. رهنگبی لیّرهدا ئاماژهیه کی شاراوه ی بوّ ئایین تیّدابیّ، ههرچهنده ئیّستی وا دهرده کهوی شتی زیاتری تیّدا ببینی. ئهدی ریّسا به و جوّره نیبه که پیاو دایك و بابی جیّبهیّلیّ و ژنی ههلبژیّری و دوو کهسه که ببنه گیانی لهدوو جهسته دا؟ وهلی نهو خوّی کرده پهرژینی نیّوانان و ههر ئهویش بوو له ئه نجامدا ململانیّی نیّوان ئهم دوو کهسه ی برده وه. بهبی دوو دلی ئافره تیّکی به هیّز بوو، له گهل ئهو هه موو پیّگه خوازییه ی بوّ خوّی و کوره کهی (داوایده کرد).

وهلی بهیله کهمی بهره و پیشتر بکشین، بو کتیبی نویهم. لهویدا، لهدهمی ماته مگیریتدا، کاتی مونیکا له (ئوستیا) مرد، نووسیوته: (وه ک بلیی ههمو ژیانی شهقارشهقار بوو، چونکی ژیانی من و نهو ببووه یه ک خودی بی نهوونه) (۸۵).

ئۆرلّ، ئەرىّ بەراست، شەرمىّ لەخۆت ناكەى؟ دەلىّى ئۆدىب و ژۆكاستەت بەتەواوى بىرچوونەوە؟ چاكە، ئۆدىب چاوى خۆى دەرھىننان و تۆش ئاواتت ئەوە بوو بىتوانىبا خۆت بخەسىنى، چ دەبوو ھەردووكتان بەھەمان ئەنجام دەگەيشتن. (ئەمەيە) شىنتبوونى ساتە وەختىانەى شاعىرانە $^{(11)}$ ئۆرللّ! خراپ نىيە جاربەجارىّ مرۆڭ بە گالىتەوە تەعبىر لە واقىع بىكا $^{(11)}$ لەگەل ئەوەشدا — وادەھاتە پىش چاو - كە لەو سەردەمەيدا ھەستت بە بۆشاپيەك دە ژيانى خۆتدا كردو ناردت بەشوىن مىدا.

کاتیکی زور بوت نه گونجا خودا بهینییه جینگهی دایکی خوت. به و جوره دیار بوو له پاش کوچی نه و، خواوهند ته نین شتی بوو له بو تو مابووه، دایکیکی نوی . چونکه له سهره تاوه مونیکا له جیاتی یه زدان له گه ل تو بوو، نیستاکه ش وا دیاره له جیاتی نه و یه زدانت له گه لاایه . سهره تا نه و بوو خوی خسته نیوانمانه و و پاشانیش خودای عیسای مه سیح بو و شوینه که ی یر کرده وه .

جارههای جار لهخودم پرسیوه: ئایا به پاستی ئه وه هه در دایکی خوت نه بوو ده سه لاتی خوشویستنی ئافره تیکی لیف پاندی. ئایا له به ر نه و هویه نه بوو چوون تو ئه منت خوشده ویست، مونیکا له هه وه لی پارتی ده بوه و له وه ی له گه ل تودا پیکه وه له خانوویه کدا بری و له سه ریه ک سفره ش نانت له گه ل بخوا؟ ئوپل (بنو په) کتیبی سییه م. ئایا هه ر له به ر نه وه شه نه بوو سه رلیشیواوانه چوو بو میلانو تا ژنت بو بینی کتیبی شه شه م. نه دی هه ر به هوی هه مان هو کاریشه وه نه بوو، تو دووره په ریزی و داورنه کرینی د داونناکت هه لی براد؟

لهپاش تێپهرین بهسهر رووباری ئارنزدا، دهستێکی میهرهبانت لهسهرشانم داناو وێستاندتم و داوات لێکردم رێگهت پێدهم بڒن بهمووهکانههوه بکهی. گوتت، (حهیف ژیان کورته)(۲۲)، ئۆڕڵ، بڒچی ئهو قسهت بهزاردا هات؟ و بڒچی ویستت قژی من بزنکهیت؟ دهتویست چ پهیانێ ببهستی؟

ههتا سهرهتای کتیبی چوارهم ئاماژهیه به من ناکهی، نووسیوته: (لهو سالانه دا ژنیکم ههبوو لهگه لمدا ده ژبا، وه لی نهبه و جوّره ی پینی ده لیّن هاوسه رگیری یاسایی. ئه و بووه خوّراکی ههسته ناهاوسه نگ و جله و نه کراوه کانی من. وه لی ههرته نیا ئه ویش بوو، وه که هاوسه ریّکی یاساییش به وه فاداری له گه لیدا مامه وه (۱۳۳).

پاشان لهبارهی کلاودیوسهوه (۱۴۰ نووسیوته به (تا) مرد. (بهدبهخت بووم و ههر روِحی له ئه شیندا به کهسیّکهوه پهیوهست بی تاسنووری ههلاکهت، بهدبهخته.. زوِر تیّکشکاوانه لهژیان بیّزار بووم و لهههمان کاتیشدا لهمردن توّقیبووم) (۱۹۰۰ پاشان دریّژهی دهده به: (روِحیّکی ویّران و خویّن لیّرژاوم لهگهل خوّم ههلگرتبوو، وهلی شویّنیّکم نهده بینیهوه تاکو توّقره ی تیا بگری. نه ده نیّو باخه خوّشه کانا، نه له یاری و سترانه کانا، لهبوّنی عهتری گوله کانا، نه له میواندارییه شکوداره کاندا، نه لهچیژه جهسته بیه کاندا و تهنانه ت نه ده نیّو کتیّب و شیعریشدا، (نه مده دییه وه)، (۱۳۰).

سييارهي پينجهم

له کتیبی پینجه مدا سه باره ت به گه شتی قه رتاجنه بو روّما نووسیوته: (دایکم به روّیشتنم زوّر به خوّیدا شکایه وه و تا که ناری ده ریایی به پنی کردم. زوّری هه ولاّدا نه پوّم و گلمباته وه، داوای ئه و بریتیبوو له وه ی، یان پیّکه وه بچینه شویّنی له دایک بوونم یانیش ئه وی له گه ل خوّم ببه م) (۱۸۸). غوپل به بیرت دی چ فیلیّنکمان لیّکرد. بردت بوّکه نیسه سیپریان (Cyprian) تا کو له وی روّربکاته وه. ئه و ده م له نیّ تاریکایی شه و دا له نگه رمان گرت، من و توّ و ئادیو داتوسی چکوله، که له و کاته دا ته مه نی یازده سالان بوو. له بیرمه سه رت کرده سه رم و گوتت شاژنی له گه ل ناینیاسدا ده چی بو روّما. هه ربولستیش هاوکات له گه ل ئه وهی له قه رتاجنه دوور که و تینه وه هه ستی (دیدوّ)یه کی به راد دور که و تینه وه هه بوو. ئه و پرسیاره سه یه م بیرکه و ته و کاره ی ده یکه ین راسته. ئه گه ربیار تائیستی چوویت بو روّما؟ چه نده دانیابو وم نه و کاره ی ده یکه ین، راسته. ئه گه ربیار بوو له گه ل یه کدا داها توویه کمان هه بین، ده بو و به شیّوه یه ک خوّمان له مونیکا دابی کرد با.

ئینجا (تا)ت لیّهات، وهلی من تیمارم کردی و دوّعام بوّکردی. لهبیرمه چهندی لهمهرگ دهترسای، بهردهوام دهتپرسی: (ئیدی تهواو دهیم؟ ئایا لهدهست دهردهچم؟) هیّشتا ریّگایه کت بوّ رزگاریی روّحی خوّت نهدیبوّوه. نووسیوته: (تا)که بهرز دهبوّوه و من هیچی وام نهمابوو بوّ ههلاکهت و مردن. نهری بهراست نهگهر نهوکاته گیانم

من بهباشی ئهوکاتهم لهبیره، چونکه ئهو دهمه بو هیچکامینکمان ئاسان نهبوو. لهگهال ئهوهشدا: لهتهواوی ئهو ماوهیهدا ئیمه یهکترمان ههبوو، ئهمیستاکهش کههاورینکهی تو لهبهین چوو بوو، من تهنیا مایهی سهبووریت بووم. لهو بروایهشدام ههر لهو کاتهوه بوو که بهجیدی کهوتیته دوای راستی، راستییهك بتوانی روّحت لهشته بی بهقاکان رزگار بکا. پیمگوتی: له نزیك منهوه بمینهرهوه، ژیان ئهوهنده کورته و دانیاییهك نییه سهبارهت بهوهی ئهبهدیهتی بو روّحه دارهاوهکانی ئیمه ههبی، رهنگه ئهمه تهنیا شهمه تهنیا ژباینیکی ئیمه بی. ئورل، تو ههرگیز بروات بهشتیکی ئهو تو نههینا. زمینی خوت ههانده شیلا تابتوانی ئهبهدیهتی بو روّحت دابین بکا. رزگارکردنی روّحی خوت هانده کورته روّحی من.

به مجوّره تاگاسته مان به جینهی و گهراینه و برق قهرتاجنه. من له خوّشییاندا ده پیّستی خوّمدا جیّم نه ده بوّوه ، چونکی بو ئیّمه هاوماله تی له گهل موّنیکادا ژیانیّکی شایان نه بوو. نووسیوته: (روّژه کان هاتن و تیّپه رین، ههر روّژی که ده روّیشت هیوایه کی نوی و بیروراگه لیّکی تازه م له لا دروستده بوو، به و شیّوه به شهو شهوق چیژه کانی پیّشوو، هیّواش هیّواش خوّمم دوّزییه وه) (۱۷) وه لیّ توّوی چیّنرابوو و شهوق و گهماییه کی نوی له توّدا بره ویان سه ندبوو.

سهیره لهوه زیاتر لهمه پئادی و دادی داتوسه وه نانووسی. ههر چهنده له و شوینه ی ئاماژه به (ههمان چیژه کانی پیشوو)ده کهی، پیده چی له گه ل نه وت بی.

تەسلىمى پەروەردگار دەكردەوە دەچوومە كوێ؟ بەلێ، دەچوومە بنى دۆزەخەوە و ئەو عەزابەم دەكێشا كەبەپێى فەرمانى لەسەر حەقى تۆ شايانى كردەوەكانم بوو)(١٩٩).

ئۆرل، يەنا دەبەمە بەر خودا، ئاخر ئەمانەي (تۆ دەيلێي) جگە لە شێواندن و ئەفسانەھۆنىنەوە چىترن؟ تۆپەك ئەوەندە بەورپاييەوە گالتەت بە بەسەرھاتى خواوەندە ئەفسانەييەكان دەكرد، كەچى باوەرت بە خودايەكى توورە ھەيە كە كردەي بەندەكانى خزی تا ئەبەدىيەت سزا دەدات و گرفتاريان دەكا بە عەزاب؟ كەمى جىگەى خۆشحالىيە كاتى لەو ژوورە شرۆلەي رۆمادا بەنەخۆشى كەوتبووى، باوەرت يېي نەبوو. تەنىي ئەوەندە بوو تا ئەو يەرى دەترساي نەكا رۆحت دووچارى عەزابى ئەبەدى بېيى (۲۰۰) ئەوەش كەدەبوو ترسى تۆ دامركێنێتەوە و بەرستەي فەيلەسووفەكانى دالأن(٢٠١) ئارامت بكاتهوه، من بووم. ههروهها سهبارهت به نهسراني و هيواي مهسيحايي قسهمان كردن، بهلام هیچکامیکمان تهنانهت لهو بیروباوهرانهی وهك سووتان له ئاگر و عهزابی پر دەردى ئەبەدى، نزيك نەكەوتىنەوە. ئىم پىڭگەيشتووتر بووين. ئەدى بۆ لەم رۆۋانەدا ئۆستادى شكۆدارى زانستى بەيان ئاوا رەفتار دەكا؟ و برواى وايە ئەسقەفى هییورگیوس تا چهند سالیکی تر له بهههشتی یرکامهرانیی خوداکهیدا شوینیکی ئاسایشی پیدهبری، له کاتیکدا که فلوریا ئامیلیا لهبهر ئهوهی هیشتا رهزامهندی نهداوه بۆئەوەى تەعمىد بكرى، بۆ ھەمىشە لەئاگرى دۆزەخدا دەسووتى و دووچارى عەزابى دەرداوى دەبىخ؟ نەخىر، پايەبەرز، پيويستە جەنابت بەخىرايى ئەم شيوازەى فيركارىيە ئاراسته بكهي، بهييچهوانهي ئهمهوه، من تهنانهت تۆزىكىش مهراقى تەعمىدكردنى زیاتری خهلک و گهشه کردنی کهنیسهی جیهانی نیم. ئیمه ههردووکمان ئاگادارین كهچۆن بەو دواييانە گەندەلنى سياسى كۆمەلگاكەمانى گرتۆتەوە. كەواتە نابى سەرسامى بمانگریّت ئەگەر باوەر و خووەكانیش دووچارى گەندەلیّیهكى لەو جۆرە ببن.

زوو چاکتر بوویهوه. لهبیرم نهچووه چون تایه که له پی نهما، و چهند ساتی لهوه دواش ههستایه سهرینی. پاشان بو پیاسه کردن پیکهوه چووینه شار، من وتو. لهدوای نهوهش

بۆ چەند مانگى وانەى زانستى بەيانت دەگوتەوە. ھاوكاتىش بە بەشدارىكردن لە گفتوگۆى ئەو فەيلەسووفانەدا كە بە ئەندامانى ئەكادىياى ئەفلاتوون بەناوبانگ بوون، رۆحى خۆت تىر دەكرد^(۲۲). من بەردەوام مۆلەتى ئەوەم ھەبوو لەگەلتابم، بەتايبەتى ئەو كاتانەى دەتويست كەسانىكى تازە بناسى، فەخرت دەفرۆشت و لەخۆبايى وەك داگىركەرى بەوەى منت لە كەنارا بووم، نەك لەبەر ئەوەى منت ھەلبراردبوو، بەلكو زياتر بەو ھۆيەوە من ئەتۆم ھەلبراردبوو.

له پاش ئه مه وه بوو که به پله ی وانه بیژی پاشایه تی هونه ری مه عانی و به یان، له میلان و دامه زرایت. سه فه ربخ نه وی نه زموونیکی بینموونه بوو، باشتره نه و نه زموونه به ده و له مه ندترین نه و کاتژمیرانه بزانین که پیکه وه تیمان په پاندن، نایا نه و روژه دل فینه ی پاییزت له بیرماوه که پیکه وه بو پیاسه کردن چووین بو شه قامی کاسیا. تو و من و نادیوداتوس، له گه ل ده سته یه که له هاور پیکا نماندا، نورل، ته نانه ت له گه ل نه و گروویه شدا که پیشتر نه مانده ناسین. کومه لیکی زور بووین.

ئه مجا گهیشتینه کونه شاری فلوره نتینا (۲۲) که سه ربازگهیه کی تیدا بوو و ده که و ته که ناری رووباری ئارنووه. له بیرته چوناهی و پستاین و ئاماژه مان بو چیا به به فر داپوشراوه کان کرد، که له ناو دره خته کانه وه دیاربوو؟ ئوپل، تو ته نی پروانگه کانت دینه وه بیرت بیر، ئهی ناتوانی به لای که مه وه هه ندی له نه و رمونه و اقیعیه کانیش مجهیته وه بیرت؟ له پاش چه ند ساتی له پرووباره که په پینه وه، هیشتا له سه رپرده که بووین که له دواوه هاتیته لام. له گه ل چه ند که سی له پیاوه کان سه رقائی گفتوگویه کی گه رم بوویت کاتی له پی گهیشتیته ته نیشتم. له سه رشانم هه ستم به ده ست کرد، پاشانیش هیمنانه به ره و خوت هیزت هینام به گویچ که متدا چرپاند: (فلوریا، ژبیان گه لی کورته).

پاشان مهچه کمت گرت و بهتوندی گوشیت. وهك ئهوهی لهو ساته دا سوور بوویت لهسهر ئهوهی ههرگیز ناته وی نهو نان و ساته ت لهبیر بچینه وه. ههر ئالهویی شدا بوو پرسیت ئایا

دهتوانی بۆنی پرچهکانم بکهیت، ئهوه بوو بۆنت کردن. ئهوساتهی پرچه دریژهکانمت ئاوه لاکردن تا بۆن بهعهترهکهیانهوه بکهی، لهسهر گهردنم ههستم به ههناسهت کرد. وهك ئهوهی بتهوی سهراپای بوونم ههلمژیته ناو خوّتهوه، مهبادا جیّگهی من ناو دهروونی بوونی تو بیت. ئاوا بوو دهتویست تیّمبگهیهنی بو ههمیشه هی تو دهبم، چونکه تازه روّهمان تیّکهل ببوون. ئهمه پیش ئهوهی بوو موّنیکا بیّت بو میلانو، لهپیش ئهو بهرنامه جارزکهرهی ژنهینان و لهپیش ئهوهدا خوداناسه مهسیحییهکان ببینی.

ئەسقەفى مەزن، كەوابى مەيە و بلى ئەوەى لەسەر پردى رووبارى ئارنۆ روويدا، لەئەنجامى (مەيلە نەفسانىيەكان)، ياخود (تەسلىم بوون بە نەفس) بوو. ئەوى رۆژى كەسانىڭكى زۆر لەمەيان دەنۆرى، رەنگبى ھەر لەبەر ئەم تايبەتمەندىيەش بى كە من ئاوا بەروونى لەبىرم ماوە. لەوى لەسەر ئەو پردە، لە نكاو كارىكت ئەنجامدا، كە دەتزانى بەلاى منەوە زۆر بەبايەخە. بەبرواى من ئەوەى تۆ كردت، دەربرپنىڭكى قوول بوو بۆ قەبوولكردنى ئەو راستىيەى كە من ئافرەتى ناو ژيانى تۆم، ئەگەرچى بەپىلى ياسا ھاوسەرت نەبووم. لەھەمان كاتىشدا بروام وايە دەيتوانى بەيانكەرى جۆرى لەئازادى بىت، چونكە دواجار ئىمە توانىبوومان بەئاسانى لەسەر عەردىخ بىين و بچىن كە ئۆر لە مۆنىكاۋە دوور بوو. ئايا ھەريەكى لە ئىمە بەجۆرى راكردووپىي نەبووين؟

خاتری رزگار بوونی روّحی توّیه ئارەزووم وایه خوّزگه خوداکهی توّش بووبیّته خاوهنی ئه و توانا گالتهجارییهی که توّ له پیّش دیتنی خوداناسهکاندا ههتبوو. لهم بارهشدا دهبی گالتهکانی ئهویش لهوانهی توّ تالتر بن، ئهگهرنا بوّی ههیه ئهو بهوجوّره بیرکاتهوه که روّحی توّ لهپاش ئهو پیاسهیهت لهگهل مندا لهسهر رووباری ئارنوّ، هیّنده گهنیوه، بوّ رزگاربوون ناشیّت. پایهدار، بهپیّی ریّسا لهههرجیّ ئاوهز و عمقل زیاتر بیّ، کهمتر حساب له بوّ عهشق دهکریّ (۲۲).

لهوبهری رووباره کهوه به لای ژماره یه که دهستفر قشدا تیپهرین، من له که نار یه کینکیانه وه ویستام تا بنز پرمه شهمو وستیله یه کی هه لکو لرّاوی قه شه نگ^(۷۷) توش له بوّمت سه ند و شهمیستاکه ش له ناو ده ستمدا پیوه ی دانیشتووم. خهریکم توند ده یگوشم. به شکم یه زدان له بهر شهوه ی شتیکی (جهسته یه) له ده ستمدا راگر تووه، لیّم ببووری ی چی بکه م؟ شهمه ته نیا شتیکه ههم بی من هیشتاکه نووریکم به دیده ی گیانم نه دیوه ، نه شتیکی شهمه ته ته ده و نه گویشم له ده نگی بووه . هه ربویه شه و ا پیده چی من هیشتاکه هه ر شافره تیکی ساکار بم . سه باره ت به توش جگه له شاواتی رزگار بوونی روحت ، شاره زوویه کی دیکه م نییه (۲۹) وه لیّ ، ژبیان چه نده کورته و منیش چه نده که مزانم . شیمه هاتین و به هه شتیک به سه ر سه رمانه و ه نه بوو ، وه ره با وای دابنین شه م ژبیانه ته نیا شتیکه بوی دروستبووین . له و باره شدا خوزگه روّحی شیمه تا شه به د به سه ر رووباری شار نوره له فی نیندا ده ماوه . شه دی مه گه ر له فلوره نتینا نه بوو فلوریا کرایه وه (۷۷) و شایا له تیشکی زه رده په پی دره و باره شد رووباری شار نودا نه بو و که نیو چه وانی ثورل به نووری شالترونیی دره خشایه وه (۷۷)

(ئاھ، ئەى (پياوانى) ژير، ئيوەن مەردمينكى مەزنن، ئايا بۆى ھەيە بەيەقىنى بگەين تاكو ژيانى خۆمانى لەسەرەوە رۆنينىن؟)(٨١).

بمبووره لهومي بهشيكي زوري كتيبه كهت دهنووسمهوه، هؤيه كهي ئهوهيه لهههندي شويّني يجريجردا واي پيشان دهدهي بهج تهقهللايهك ويستووته ههستهكانت كۆپكەيتەرە: (ئەگەر مەرگ كۆتايى بهينىي بەھۆشىيارى، سەبارەت بەر ئازارانەي رۆحى ئىمە دەيانچىترى، چى روو دەدا؟ بەراستى ئەمە بابەتىكى لەبارە بۆ گفتوگۆ. وهليّ نابيّ وابيّ و كهميّ دووريشه لهواقيعييهت. بيّ هوّ نييه كه باوهري مهسيحايي هينده بلابوتهوه و له سهراياي جيهاندا بهسهندي ههمهلايهنهي ييدراوه. ههركاتي مردنی جهسته بهمانای کوتایی ژبانی روّح بیّ، نهدهشیا خواوهند لهیپناوی مهدا ئهو هه موو كاره گهوره و سه رنجراكيشانه ئه نجام بدا. بۆچى ئيمه هيشتاكه ش دوودلين لهوهی روو له ئومیّده بهسهرچووه کان وهرگیّرین و سهرانسهر خوّمان تهرخان بکهین بوّ دۆزىينەوەي يەزدان و كامەرانىيى نەبراوەي ژيان؟ وەلىي يەلەكەن. ھەرچىيەك بىي لەم جيهانەشدا هيشتاكە خۆشىيىگەلىكى ئەوتى ماون كە ھەريەكەيان سەرنجراكىشىپى خوّی هدیه و ئدودش شتیکی کهم نییه. ئیمه نابیت لدیپناوی سهرکوتکردنی مەيلەكانماندا بەرەو ئەو لايە برۆيىن. چونكى لەياشاندا گەرانەوە بەرەو ئەو چێۋانە وەك مه حال دنیته بیش چاو. نایا نه مه دهستکه وتیکی که مه بن گهیشتن به یله یه کی به رز؟ دەتوانىن لەمە زىاتر چاوەربىي چ شتىكى دىكەمان ھەبىى؟ من ھەقالانىكى خاوەن دەسەلاتى زۆرم ھەن، ئەگەر نەمەوى زۆر لەسنوورى خۆي زىتر چاوەروانىم بەرمەسەرى، بەلاى كەمەوە دەتوانى داواى حكومەتىكى خۆمانەيى بكەم. ياشان دەتوانم ھاوسەرئىكى دەولامەند ھەلىبژىرم، كە نەپبەرئ بارئىكى گرانى مالىيىم بخاتە سهرشان. (ئەمە) رەوتئىكى باشە بۆ گەيشتن بەئامانج. زۆرن ئەو پياوە مەزنانەي كە

پاشانیش، سهرئه نجام له میلانو چاوت به ئه سقه فی ئامبروسیوس که وت. نووسیوته که به دیتنی خوّت (ئه و به لای مهردمی دنیاوه پیاویّکی به خته وه ر بوو، چونکه ده سه لاتدارانیّکی زور ریّزیان لیّده گرت) (۲۹۱) ته نیّ ره به نییه که ی توّی زویر ده کرد. ئای، ده بوو روّحی توّ به رگه ی چه ند ئازار بگریّ، چوون تا ده هات پتر بروات به وه دیّنا له پیّناوی رزگاریی روّحتدا ده بی خودی ئه قین ره تکه پته وه.

له کوتایی به هاردا مونیکا گهیشت، نووسیوته، نهو له عهرد و ده ریاکاندا بوت گهرابوو. جینگه که نیوانهاندا کرده وه. رووی له تو و پشتی ده من، نهمه ویرای نهوه ی ده یزانی نیمه ههردووکمان یه کین. مونیکا به دوو مه خسه دان ها تبوو، یه که میان نهوه بوو تو ته عمید و پاکژ بکاته وه، دووه میشیان نهوه بوو هاوسه ریکت له بنه ماله یه کی ریزدار بو هه لیژیری. به بروای من مه به ستی دووه می به لاوه گرنگتر بوو. نه تو به خوت سه باره ت به هه مووشتی دوود ل بوویت و گومانت هه بوو، وه لی بریار تدا (له کاتی نیستادا و به پینی پیشنیاری سه رپه رشتکارانم پهیوه ندیی به ده سته که نیسه ی کاتولیکییه وه بکه م، به شکم نوری بیته سهر ریم و له به ره که تی و به محمد می به نوری بیته سه رویم و له به ره که تی به محمد الله علی نه فس بتوانم ریگای خوم بدوز مه وه) (۱۸۰۰). له کتیبی شه شه مدا جار ده ده ی ده ده محمد اله کاتی نه فس بتوانم ریگای خوم بدوز مه وه) (۱۸۰۰).

بۆیان همه سه سهرمه شق بن، و نیرِلی ئموه ی ژنیشیان همه کمچی ژیانی خویان بو خویان بو خویان بو خویان بو خویان بو خویان بو خویان نموه ی زانست و ئاوه ز تمرخانکردووه. ئمهانه ئمو گفتوگویانه بوون که ده گمل خومدا ده مکردن، و لمدگمل گورانی ئاراسته ی بادا، دلام به ملاولادا ده هات و ده چوو. لمهمه مان کاتیشدا زهمه ن تیده به پی و چوونم به رهو یمزدانی پایه دار دوا ده خست. له توداژیانم لمهمر پوه ده خسته سبه ی. وه لی کاریگه ربی روژانه ی مردنم لمسه رخوم بی دوانه ده خرا) (۸۲).

مهبهست ژیانه، ئهگهرچی به پاستی تو لیره دا به ژیان ده لایی مه رگ، ئه وه ش توی که ئاوا ده کهی، تویه که سهرده مانی له کاتی پیاسه کردندا به سه بردی رووباری ئارنودا، چه مایته وه تا عه تری پرچه کانی من بونکهیت. پاشان به رده وام ده بی: (من خوشییه راسته قینه کانی ژیانم خوشده ویستن، وه لی ده ترسام له وه ی به دوویاندا بگه پیم، کاتیک ش ده مدیتنه وه، لییان هه لاه هاتم. ئاخر ده مزانی ئهگه ر به بی بوونی ژنی به رده وام بم، زور ناکام ده بووم) (۸۳).

ئۆرلا)، ئەوە بوونى من بوو كە نەتدەتوانى بەبى ئەو بىرى، ئىدەش لەو بارەوە گەلى دوابوويىن. ئايا نەتدەتوانى ئاماۋەيان پىزىكەى؟ ئاھ، چ دەكرى، مرۆ دەبى لە ناوھىنانى كەسەكاندا رەچاوى دوابى بكا(^{۱۸۵}).

بهردهوام سهبارهت بهم مهسه لانه لهگه آن (تالیپینس)دا گفتوگن ده کرد: (هم (هیچکامان به تایبه تی مهیلمان نهبوو بن نهوشته ی ژنهینانی ده کرده شتیکی سهرانج پاکیش، به ههمان شیوه ش پیکهوه نانی مال و پهروه رده کردنی مندالآنهان به نه درکینکی زه همه دوانی. خالی سهره کی نهوه بوو من وا پاها تبووم مهیله نه فسانییه تیر نهبووه کانم تیرکهم، که بی شهرمانه کردبوویانه دیلی خویان و دروونیان کردبوومه مولگه) (۸۵).

نووسیوته: (بهزوّر پیٚشنیارم پیّدهکرا بوّ ئهوهی ژن بهیّنم. خوازبیّنیم کرد و رهزامهندیم و هرگرت. دایکم به حهزیّکی زوّرهوه سهرقالی جیّبهجیّکردنی ئهمکاره بوو. ئهو دهیوسیت یه که مجار ژن بهیّنم و پاشانیش له پاکژاودا ته عمید بکریّم) (۸۸).

ئه و دهم دایکت که و ته گه پان به دووی مندا. هه رگیز نه و هم بیر ناچیته وه که مونیکا چون له پر ده ژووره که مدا، کاتی سه رقالی خوشتن بووم، قووت بووه. تو تازه چووبوویه کولیژی زانستی به یان و به دریژایی روّژ له وی ده مایه وه. پیمگوترا شپوشیتالی خوّم بپیچمه وه و خوّم گوم که م. بو چوونم له بو نه فه دریقا هه مووشتی ناماده کرابوو، ده سته یه کیش هه و نه و پاشنیوه پویه به پی که و تبوون. توّش خوازبینی کچیکت کردبوو و وه لامه که ش ره زامه ندانه بوو. سه رپه رشتیارانی کچه مه رجیکیان بو دانابووی، مه رجه که ش نه وه بوو من به زووترین کات له ژیانی تودا نه مینم.

له و بروایه دا بووم، مونیکا له تولهی نه و نیوه شهوه ی له قه رتاجنه به ته نیا جیّمان هیّشت، نه مکاره ی کرد. وا ده هاته پیّش چاو ده بوو نیّستی زوّرانبازی بکه ین تا بزانین کامان نازاترین.

وهلی ئه و بهمنی گوت که تو داوات لیکردووه پلانی دهستبهسه رکردنی من دابنی چونکه بوخوت توانای ئه وکاره ت نهبوو. هه روه کو ئه و شوانه ی که ناتوانی په زی خوی

سهربری، من بروام به قسه کهی کرد و نهوهش گهورهترین هه لاهی ژیانم بوو^(۸۹). بینگومان توش نهوهت ده زانی که من لهو جوره نافره ته غهمبارانهم که گوایه له ژیر عهباکهی نورپیدسه وه هاتوونه ته ده ری^(۹۰). هاوبه شی ژیانم به به هانه ی نه فینی خوداییه وه، خیانه تی لینکردم (۹۱).

باوه پرمکرد ئه وه ویستی له وه به ربیرلینکراوه ی تزیه، که من بگه پیمه وه بو قه رتاجنه، بو ئه و شوینه ی سه رده مانی له ژیر دره ختی هه نجیرینکدا یه کدیان دیتبوو، تا ئه وه بوو توم له روّما بینی و سویندت خوارد که به بی ئاگاداری و ویستی خوّت منیان پال پیوه نابوو.

ههروهها مونیکا له شیّوه ده لالیّکدا بیری هیّنامهوه که ویستووته په هان بده مهرگیز له گهل پیاویکی تردا نه رایم. منیش شهمهم و ه ک نیشانه یه ک و هرگرت که تو هیشتا برپاری له سه داسه دت نه داوه و ره نگبی شیّمه جاریّکی دی بگهریّنه وه بولای یه کتر. همتا شهمرو که ش شهوه بو من نهیّنییه که، بوچی مونیکا شهو په هانه ی یه کتر. همتا شهمرو که شهوه بو من نهیّنییه که، بوچی مونیکا شهو په هانه ی لیّوه رگرتم، چونکه گومانم نییه له وه ی ته نیا شتی شهو ده پخواست شهوه بوو من دوور که ومه و ریّگاکه ی بو چول بکهم. شایا له به رشه و بوو که سه فه ده که م بو شاسانتر بکا؟ یان ره نگبی و ههای زانیبی شه گهر نه متوانی پیاویکی دی ببینه هوه، شهوه شهوه شاسانتر مل بو ته عمید کردن ده دهم. و ه لی هیّنده ی نه برد که شهو نامه یهم له تووه پیگه یشت و دووباره تیایدا داوات لیّکردمه وه که خوّم نه دهم به ده ست که سی تره وه. پیگه یشت و دووباره تیایدا داوات لیّکردمه وه که خوّم نه ده م به ده ست که سی تره وه. له هم مودی گرنگتر، شهو نامه یه بوو که له میلانو وه بو منت نووسیبو و به م رستانه له هم مودی گرنگتر، شهو نامه یه بوو که له میلانو وه بو منت نووسیبو و به م رستانه که توایت یی هیّنابو و: (فلوریا، فلوریا، دلّم له بوت ته نگه بوت).

ئه و رۆژه ئادىۆداتۆست لەگەل خۆتا بردبو بۆ كۆلىڭ و بەو جۆرەش نەمتوانى تەنانەت پۆش ئەوەى شەكەكانم كۆبكەمەوە و لە خەلك و تاقانە كوپەكەم جىاببمەوە، بۆ دواجار لەباوەشى بگرم. ئا بەم جۆرەش بوو ھەمووشتىكم دەگەل خۆمدا برد (۹۲).

من ثهو کارهم نهکرد که دیدو کردبووی، کهوابی ئهو روّژه لهعنهتییه دهژیر دارهه نجیره که دا له توانای خوّم زیاتر پهیانم دابوو. لهلایه کی تریشهوه، ئهگهر ئادیوداتوسیشم لهگهل خوّما بردبا ههمان ئهو کارهم نهده کرد که مدیئیا کردبووی (۹۳)، وهلی تازه من روّیشتم.

سيپارەي حەوتەم

نووسیوته موزیکا به خوشحالییه که وه هه ولی ده دا تابریاری ژنهینان بده یت: (ئه و کیژوله یه کیژوله یه داخوازیم کردبوو ته مه نی دووسال له ته مه نی شووکردن گچکه تر بوو. وه لی چوون حه زم لیکردبوو ئاماده بووم ئه و ماوه یه چاوه پی بکه م) باشه، واهه ستده که م له جینی خویدا بوو بفه رمووی تو هه ر له بنه ما دا حه زت له سه برگرتنه. من خوم زور بی هیوا بووم له وه ی ته نانه تیه که دوو پسته ش نانووسی له سه ربیروپای خوت ده رباره ی دایکت، که چون جله وی کاره کانی گرتنه ئه ستو و له کاتیکدا تو و ئادیوداتوس له مال نه بوون، منی پال پیوه نا سه نه ربکه م. تو گه پایته وه به سه رمالیکی چولدا و منیش، منی که به دریژایی ریگا له ئه نه نه دیواری ئارنو هاوسه نه رت به رووباری ئارنو هاوسه نه رت به دیور، دیار نه مابووم. ئورل، من، ئه و که سه ی له سه رپردی رووباری ئارنو پیاسه ت ده گه ل کردبوو، دیار نه مابووم هه رهینده یه نووسیوته:

(ریکهیان به و نافره ته نه دا که له گه لنی ده ژیام، له لام بیننی. نه وان نه ویان له من دوور خسته وه چونکه رینگربوو له به رده م ژنهیناغدا. نه و دله م که زور پیوه ی به ندبوو، شه قارشه قار و برینیکی خوین لیر ژاوی لیهات. نه و گه پایه وه نه فه دریقا و په یانی دایه تو قه تا و قه تا له گه ل پیاویکی دیکه دا نه ژی. کوره که مانی له لای من دانا، وه لی من،

پیاویٚکی خهمبار، نهمتوانی دهرسیّك لهو وهربگرم. كاتی بیرم كردهوه هیّشتا دهبی دووسال سهبرم ههبی تا لهگهل ئهو كیژوٚلهیهدا كه داوامكردبوو هاوسهریی بگرم، توانای ههدادانم نهبوو. ئهمهش لهبهر ئهوهی، لهگهل ئهوهشدا تیّروانینیّکی باشم لهسهر هاوسهرگیری نهبوو، كوّیلهی ئارهزووهكانیشم بووم. لیّرهوه ئافرهتیّکی دیكهم ههلّبژارد، وهلیّ نهك لهپیّگهی هاوسهردا. ئابهمجوّرهش (ههر) نهخوّشییه روّحییهكهم چاكتر نهبوه، لهراستیدا بههوی خووه كوّنینهكانهوه و لهكاتیّكدا چاوهریّی ژنهیّنان بووم، خراپتریش بووم).

تا ئەوكاتەى دانپيانانەكانتم نەخويندبۆوە، ئاگادارى ئەو ئافرەتەى دى نەبووم. دەبىخ چەندە شەرمەزار بووبىت، چونكە بريار بوو من خۆم نەدەم بەدەست پياويكى ترەوه. خراپ نىيە لەو بارەيەوە زىتر بزانىن، ئەوەتا تۆ بەروونى دان بەوەدا دەنىيى بەھۆى ژنهىنانتەوە نەبوو كە من لەوى دوورخرامەوە. ئايا وا باشتر نەبوو مىنىش تا ئەو كاتەى چاوەرى بوويت ئەو كچۆلە بىنچارەيە بىگا بەتەمەنى شووكردن، لەلات بىنىمەوە؟ وەلى تۆ ھەرگىز مەيلى ژنهىنانت نەبوو، تەنى دەتويست رۆحى خۆت لە گەندەللبوونى ھەمىشەيى رزگار بكەيت، كەچى لەلايەكى ترەوە پياسەيەكى زۆر سرووشتيانەت بەناو (مەيلە نەفسانىيەكان)دا كرد و ھەلبەت ئەمجۆرە شتانەش دىنە پىش. ئۆرلى نەگبەت، ئىستى ھىنواش ھىنواش تىدەگەم بۆچى تۆ پىنويستت بەدانىيانان ھەيە، تەنى تۆزى لە جۆرى ھەلىبراردنەكەيان نارارىم.

به و جوّره ی نابینم موّنیکا لهگهل نیّچیره تازهکه تدا رووی گرژبووبی. ئه و لهوه دا سهر که توو بوو، پهیوه ندی سالههای سالی تو لهگهل ئافره تیّکدا بسریّته وه، که لهدله وه

خۆشتدەويست. هەر لەبەر ئەوەش گەيشتنى هاوسەرى دواتر بيڭومان جيڭگرەوەيەكى باش بووە بۆ رازىيى كردنى ئارەزووە جەستەييەكان (مەيلە نەفسانىيەكان). پايەبەرز، دايكى تۆ خانميكى بە سەبر و حەوسەللە بوو، لەپشت سەرى مردووشەوە نابى جگە لەچاكە، باسى هىچى دى بكرى. لە ئەنجامىشدا، ئەو، ستەمكارانە تۆلەى خۆى سەبارەت بەوەى ئەو شەوە لەعنەتيە ئىمە لە ئەفەرىقا لەنگەرمان گرت، كردەوه.

نووسیوته: (ئهو برینهی کهپاش پچ_پانی پهیوهندیم لهگهڵ ئهو ئافرهتهدا که لهگهڵم دهژیا، لهدڵم هات، تابلێی سوتێنهر و زوٚریش ئازاراوی بوو، پاشان چڵکی گرت و ئیدی کهمتر ههستم بهنازارهکهی دهکرد. وهلێ بارودوٚخهکه تا دههات پتر و پتر بێ هیوایانه دهبوو)(۱۹۰).

پاشان بهردهوام دهبی: (تهنیا شتی که منی له نغرقبوون دهنیّو زهلکاوی قوولتّری ئارهزووه نهفسانییهکاندا، دهپاراست، ویّپای ههموو ههولّدانیّکم بو گوّرینی روانگهکانم، ههر ترس بوو لهمردن و روّژی داوهریکردنی توّ، که ههرگیز له دلّم نههاته دهر،.. ئهگهر له ناخدا باوه پم بهوه نهدهبوو که روّحی مروّ لهپاش مهرگ دریّژه به ژیان دهدا و سزایهك له پاداشتی ئهو کردارانهی دهیانکهین، له گوّری نییه، ئامادهبووم موّلهت به ئهبیکوّر بدهم (۱۹۷۰). وهلی ئهبیکوّر بروای بهمه نهبوو دهمیرسی: ئهگهر بوونی ئیمه نهمر بوو و توانایشی ههبوو دهنیّو چیژه جهستهییه ئهبهدییهکاندا بژی، بهبی ئهوهی لهوه بترسی که لهدهستیان دهدا، بوچی نهماندهتوانی ههمیشه کامران بین؟ و بوچی عهودالّی شتیّکی دی بووین؟) (۸۸).

ئەرى بە راست بۆچى لە عەودائى شتىكى تردا بىن؟ مەبەستى ئەوەيە: بۆچى بەدواى شتىكدا بگەرىيىن كە بۆى ھەيە نەبىت؟ نەختى ئەو يۆنانىيەم بىردەخەيتەوە كە لەقوماردا پارچە ئالتونىكى بردبۆوە و لەپاشانىشدا چونكى دەيويست زۆرترى دەستكەوى، ھەموو دەستىمايەكەى خۆى لەدەست دا (۹۹).

ئۆرل دىمەنىكى لە راددەبەدەر بهينە يىش چاوى خۆت كە يرە لە مرۆۋ و گياندار، رووهك و زاروكان و شهراب و ههنگوين. لهم ديمهنهدا ههزارهريپهكيش ههيه. ئيستي ئەي ئەسقەفى ياكژ، تۆپەك كە سەردەمانى ھاوبەشى مەست و خۆشەويستى ژيانى من بووی، وای دابنی دهنیو ئه و ههزارهرییه دا گوم بوویت. ناتوانی یه تی ئاریادنه (۱۱۰۰) بدۆزيەوە، ئەو يەتەي دەكارى لەنئو يېچاويىنچى ئەو ھەزارەرىيەدا رىنوومايىت بكا و بهساخ و سهلامهتی بتگهیهنیته ئهو بهههشتهی تیایدا ده ژیایت. وهلی ههموو خوداناسانی مهسیحی و ئهفلاتوونییهکان دهنیو قوولاییهکانی ئهم ههزارهرییهدا فهرمانرهوایی دهکهن. ههر پیاوی که رئی دهکهویته ئهوی ژمارهی وان زیاد دهکا، چونكني همريهكه لهوان بهههاله لهو بروايهدان كه همموو شتى لهدهرهومي هەزارەرىپيەكە دەستكردى شەپتانە. ئەمىستا نۆرەي گومرابوونى تۆپە، ھىنندەي نهماوه تا هیچت نهوی لهومی که لهدهرهومی ههزارهرییهکهیه. ئهومتا توش چوویته ناو ئەو دەستەيە لە خوداناسە مەسىحىيەكانەوە و بوويتە يەكى لەو ئادەمخۆرانەي كە دەنيو دانى دەيجوورى ئەو ھەزارەرىيەدان (۱۰۱) يان دەبوو بمگوتبا بوويتە يەكى لە راوكەرانى مرۆڭ^{(۱۰۲}). تۆ ئەو ژنەت بىرناچىتەوە كە خۆشتدەويست، كەچى سوپاسى پهزدان ده کهی بو نهوه که لیمی جوی بوویتهوه، چونکه ئیدی نهماوه تا وهسواست کا.

تەنى لەخەوەكانتدا كە (وينەى ئەوشتانەى بەپيى خووە كۆنىنەكانت بەرجەستە بوون، بەردەوامى بەژيانى خۆيان دەدەن)(۱۰۳).

بهشکم خودا بهزهیی پیتدا بیتهوه. بهلکا ئهو لهو شوینهدا بتگری کهتیایدا چون چونی دهستدریژی ده کهیه سهر ههموو ثهفرینراوه کانی. جارههای جار له دانپیانانه کانتدا نووسیوته له ده مهی ژیاندا لهشوینی بووی تیایدا خودای لینهبوو. وهلی با گریانه ی نهوه بکهین تازه وا کهوتوویته سهر ریکگای ههله. ئودیبیش کاتی له (دولفی)یهوه بهرهو (تبس) سهفهری کرد، لهو بروایه دا بوو ریکایه کی راستی گرتوته پیش. ههر ئهوهش ههلهی خهفه تبارانهی بوو. ههر کات بگهراباوه بو کردی پیش، به شهر نهوهش ههلهی خهفه تبارانهی بود. ههر کات بگهراباوه بو کردی پیش ده مورو شتی چهند قات باشتر ده کهوتهوه. ئورل، لهوهش چاکتر نهوه بوو و توش ریکای راستی قهرتاجنه بگرتبا به د. لیره هیشتاکه ش نیمه دو توانین نه قینی خودایی له گوله کان و رووه که کان و ده قینوسیشدا به دی بکهین.

حهزده کهم سه رنجت بوّلای هه ندی پهیقی هوّراس رابکیّشم: (هه ردهم ده بیرت بی هه موو روّژی که خوّرهه لّدی بوّی هه یه دوا روّژی ژیانت بیّ) (۱۰۰۰) هه نبهت شه وه دیار نبیه که شه میوّ دواروّژی ژیانی توّیه، وه لیّ هاتین و واده رچوو. ده کری به هوّی شه ده ده ربرپینه وه وا بیر بکهینه وه که له پاش شه مه ژیانیّکی دی نبیه له بوّ روّحی شیّمه. (شهی) گوتاربیّژی به سالاچوو، بوّی هه یه وابیّت و شه میّستاکه ش داوات لیّده که جاریّکی دیکه ش شه و فرسه ته ده پیّش چاوبگری، شه وه ی که ریّی تیده چیّت شه سقه فی همیوش هه له بکات.

ثیان کورته، زوریش کورت. رهنگبی ژیانی مهش لیره و لهم ساته دا بیت، ته نی لیره و لههه نووکه دا. نه گهر وابی، نایا پشتت نه کردوته نه و روزانه ی که ویرای ههمو شتی هیشتاکه شده دره و هینه و اله نیو هه زاره رینی تاریك و نووته کی بیرو و و میزرییه کاندا ریگه ت لی گوم نه بووه، شوینی که نیدی ده ستم ناتگاتی تاکو رینماییت بکه م؟

ئۆرلا)، ئىدمە تاھەتايە ناۋىن. ئەمە بەو مانايە نىيە كە نابى سوود لەو رۆۋانە وەربگرىن كە لەبەر دەستماندان.

وهلی سهبارهت به روّحی خوّت، که زیاتر لهههر شتی خوّشت دهوی، لهدوماهیی کتیبی شهشه مدا نووسیوته: (بهههر لایه کدا گیننگلیدا، بهرهو پشت، بهرهو روو، لهسهر زگ، ههموو شویّنی زه جمه ت بوو، هیوریی ته نی له پال تودا هه یه) (۱۰۰۰).

جاریّکی دی همموو نهو روّژانهم دیّنهوه بیر، همموو نهو شهوانهی پیّکهوه له قهرتاجنه بردماننه سهر. ئیّمه لهپالّ یهکدا کهوتبووینه ئارامییهکی قوولّهوه. ههر ئهو دهمه بوو گوتت: (حهز دهکهم تو لهههر کوی بیت، منیش لهوی به). وهلیّ بهم پهیانهت وهفا نهکرد. بهویّنهی دزیّ خوّتت لهمن جویّ کردهوه و له پیّچ و پهنای خوداناسییی مهسیحاییدا گیرت خوارد بهبیّ نهوهی پهتی ریّنماییکردنی منت له دهستا بیّت (۱۰۹۰).

کتیبی حهوتهمینت بهم گوتانه دهستپیکردووه: (ئیستا ئیدی سهردهمی پر گوناهباریی گهنجیتی و پرگوناهکاریم کوتایی هاتبوو و پیم نابووه، نیو سالانی

پیاوهتیمهوه. وهلی ههرچهندی زیاتر دهکهوتمه تهمهنهوه، زورتر شهرمم له بی بهرههمی خودهات)(۱۰۷).

بلند پایه، گوناهکاری یانی چی؟ بهدکار کنیه؟ یان بی بهرههمی؟ ئایا ئهمانه همموو ئهو شتانه نین که ئیمه له پهروهردگار جوی دهکهنهوه؟

لهدریژه دا ده لنّی: (ویّناکردنی واقیعیه تیّکی دی جگه له وه ی به چاوانی خوّم ده مدی، ئیمکانی نه بوو) (۱۰۰۸ باشه ئیّستی وهای بهینه پیّش چاو که واقیعیه تیّکی دی نییه. له و حالهٔ ته شدا به ره و رووناکایی وه رنه چه رخاوی، به لاّکو لیّی دوورکه و توویته وه. ناخر نوّرِل، مه گه رگه لاّیان به دره خته کانه وه نابینی؟ نایا هی شتاکه ده توانی دنیایه که له ده و روبه ری خوّت ببینی؟ ده توانی خوّت کویّر که یت، هه رچه نده نه مه به به روای من کفریّکی ته واوه.

دیسانه وه لههه مان باسدا نه وه ی به چاوی گیان دیتو و ته و بر نه و شته ی جهسته یه کی نییه، عهشقی خوّت ده رده بری. وای نورِل، پشتم شکا. که سی به ینه پیش چاوی خوّت ته نی به و هویه وه که به گوی ی روّح نه غمه یه کی جوانتری گوی لینبووه، ده توانی نه غمه یه په په نه ده کان بینده نگ کات. یا خود که سین کی دی له به رچاو بگره که توانای هه یه ته واوی گول و داره کان وشك بکا چونکی بونیکی په سه ندتری به که پووی روّح بونکردووه. دیسانه وه که سینکی دی به ینه به رچاوی خوّت که ده سه لاتی هه یه گشت مال و به رهم مینکی هونه ری له سه راپای جیهاندا نغرو بکا، چونکی هه موو نه فینی خوّی له گروی شته نامادییه کاندا، داناوه.

په پهنده کان له بۆ من بیده نگ بوون. گوله کان ره نگاوره نگیی پیشوویان نه ماوه، که سی نییه پرچم بونکا و هیچ که سی منی له نامیز نه گرت. به م شیوه یه، به چاو پوشین له همر شتی منیش بوومه هاوبه شی چاره نووسی دیدوّ. وه لی همرگیز ئه مووستیله هه لکولر اوه که ته که نه وه تا له قام کمدا، دانانیم.

سییارهی ههشتهم

له کتیبی ههشتهمدا ده کهویته باسکردنی باوه رهینانی خوّت، له میلانوّ، ئاخر چاوپوشی لهههر شتی بکهین، ئیدی توّ ئارامیت وه ده ستهیّنا بوو. نووسیوته: (لهم کاته دا باوه رم هیّنا بوو به ژیانی ئهبه دی له توّدا، ههر چهنده ش لهو دیو شووشه یه کی تاریکه وه تهماشاتم ده کرد (۱۱۱۱) وه لیّ (تازه) رزگار ببووم له ههموو ئه و گومانانهی سهباره ت به بوونی ههبوویه کی نهمر ههمبوون، ئه و بووه ی که گشت زیروّحی بوونی خوّیان لهویّوه به ده ست دیّنا) (۱۱۲)

زور چاکه، ئۆرلنى ئازىزم، بۆى ھەيە ئەو بووە نەمرەى كە سەراپاى جيهان و ھەرچى دەويدا ھەيە، دروستىكردووە، لەوانەش ئافرەتان و مندالان، بوونى ھەبىخ. وەلى ئەوەى من ھەراسان دەكا ئەو ئەنجامەيە كە لە باوەرى خۆتەوە بەدەستى دەھىنى.

نووسیوته: (لهبهر ژیانی دنیاپهرستانهم لهخوّم نارازی بووم که وهك قورساییهك ئهمنی بهرهو لیتاوی کیٚشده کرد) (۱۱۳) پاشان روونیده کهیهوه مهبهستت له ژیانی دنیاپهرستانه چییه: (من هیٚشتا به توندی گیروّدهی ئهڤینی ئافرهتان بووم، پولّسی راسپیردراو ئهمنی ده ژنهیٚنانی نهگیرابوّوه، بهلان تهماحی شتیّکی لهوه زیاتریشی ده بهرم نابوو و گهرهکیشی بوو ههموو پیاوان چاوی لهوی بکهن و (خوّیان بخهسیّنن نهبا گوناهان یهخهیان بگریّ). وهلیّ چوون ئهمن پیاویّکی نهفس لاواز بووم،

ههر لهو کاتهیدا بوو نامهیه کت بو ههناردم، و تیایدا به پروونی دانته نگی خوت سهباره ت به دوور یان لهیه کدی، باس کرد. وه لی پیویست ناکا لهبابه تی نهو نامهیه خهم داتگری، نهوهیان نیشانی قه شهی ناده م.

لهدریژهی (قسه کانتدا) نووسیوته که خواوهند چوناهی له بهندی ههوای نه فس رزگاری کردی، دوعات کرد: (پهروهردگار: پاکژی و داوینپاکیم پی ببه خشه، وهلی نه ههنووکه. چونکی ترسم لهوه یه وه لامگوی دوعایه کم بی و یه کسه رزگارم که یت له

نهخونشیی ئارهزووه نهفسانییه کان. من دهمویست ئهو ئارهزوانه تیر ببن تا ئهو دهمهی له نکاو کوتاییان بینت... من به ههموو بووغهوه ئارهزوومهند نهبووم، له گهل ئهوهشدا بی ئارهزووش نهبووم) (۱۱۸۸).

سهرئه نجامیش بووکی تازه هات و تزی له ئامیز گرت، (قهشه نگ و مهست، وهلی شادمانییه کهی ههر له خورا نهبوو) (۱۱۹).

هیننده کهوتوومه ژیر کاریگهرییهوه خهریکم پیرۆزبایت لیبکهم، چونکی بهمانایهك تو ژنت هینا، زهماوهندت لهگهل شازادهیه کی نادیاردا کرد و بهچاوپوشین لهههر شتیکیش، ئهو کهسی بوو ئهتو تامهزروی ببوویت. به مجورهش ده تتوانی ژن بهینی به به بی ئهوه ناچار بیت ئافره تیکی نوی بهینیته ناو مالی دایکتهوه. کهوابی ئهو سهرکهوت، ده بی چهندی د لخوش بووبی، (توش) بو شاردنهوه ی ئهم راستیه هیچ ته قه للایه ک ناکهی. ئه و ، هاو کات ژنی بو هینایت و ته عمیدیشی کردیت.

سهبارهت به کهفوکولنی ههسته کانی خوّت لهپاش باوه پرهیّنان، (خهریك بوو بنووسم لهپاش ژنهیّنان)، دهنووسی: (ئهو دهم توّفانیّکی به هیّز هه لیّکرد و له گه ل خوّیدا لافاوی ئه شکی هیّنا. بو ئهوهی ری بدهم ئه سرینه کانم به ساناهی برژیّنه خواری، هه ستام و له ئالیپیوس دوورکه و تههوه. ئه گهر بریار بوو دابکه مه گریان، حه زمده کرد له ته ته تنیایدا ئه و کاره ی بکه م. تا توانیم لیّی دوورکه و تههوه بو ئهوه ی شهرمی لینه که م. له و ساته دا ئه وه ههستی من بوو، که ئه ویش پیّی زانیبووم. وه ك ئهوه ی شتی کم گوتبی و ئهمه ش ده ری خستبی وا گریان له گهروومدا قولی ده دا. ئه مه بوو هه ستام، ئالیپیوس ده جیّگای خوّی نه بزوا، ده نیّو سه رسوو پرماندا حه یران و سه راسیمه ببوو. بی نهوه ی برانم چی ده که م، خوّم گه یانده ژیّر دارهه نهیری و ئیدی جله وی فرمیّسکانم

بەرەڭلا بوو. لەچاوانم بارانى بەھارى دەبارى، وەك ئەوەى خۆشەويستىكم بۆ تۆ كردبىت قوربانى)(۱۲۰).

ئاواهی، کهوابی جاریکی دی پهنات بو ژیر دارهه نجیری برد و به مانه یه بازنه که ته واو کرد. حه ته ن ده بی بیرت له دارهه نجیره که ی قهرتاجنه کردبیته وه. له منت پرسی: (تا ئیستا چوویت بو روما؟). کاتی بیر له مه ده که مه وه، شانم ده له رزی، چوون ده به در روشنایی دانپیانانه کانتدا، ئه وه ی له وه پاش روویدا وه ک پیشبینیه ک وایه. ئایا بوی هه یه له و لافاوی ئه شکه ی له چاوانت رژا، چهند دلزپیکیشی ده پیناوی مندا بوویی؟

تا ئەو دەمەى دەژىر دارھەنجىرەكەدا ئەژنۆت شل بوون، ئاينياس عەردى مۇدەپىدراوى نەدۆزىيەوە. ئەمىنستاش تەواو ببوو: ھەموو شتى بەسەر ئەڤىندا سەركەوتبوو(۱۲۱).

نووسیوته: (پاشان چوویت بۆلای دایکم. پینمانگوت چی روویدا... ئای چهنی کامهران بوو... چونکه تو ئهمنت بهرهو لای خوت بانگ کردبوو، ئیستاکهش نه ئارهزووی هاوسهرم دهکرد و نههیچ شتینکی دی که لهم دنیایه دا بروام پینی بینت. ئیدی من لهسهر لقی ئهو داری بروایه ویستابووم که سالانینکی پیشووتر ئهو منی دهخهونیدا بهسهرهوه دیتبوو. ثهتو خهمی ئهوت کردبووه گهشکه، گهشکهیهکی زور زیاتر لهوهی ئهو بو خوی بهخهیالیدا ده هات و زوریش رهسه تر و بهنرختر لهشتی که سهرده مانی چاوه ری بوو له ریگهی وه چهی پشتی منهوه بیته دهستی)(۱۲۲).

ئیمه بو خوصانین، ئایا له و بروایه دا نیت بو کردنه ده ره وهی به زهبری ئادیو داتوس له م بازنه یه، که می یه له ت کرد؟ ئاخر تو له و کاته دا شتیکت له باره ی چاره نووسه

خهمباره کهیهوه نه ده زانی؟ نه لین نه و کوریژگه بینچارهیه ش له و تهمه نه یدا ببووه داوی نیاك؟ یان له وه ش زیاتر، نه لین که به هیچ جوری نهوت به کوری خوت نه ده زانی؟ راسته، نه و زوّل و حه رامزاده بوو، نیمه ش هیشتا که نه گهیشتووینه ته دوا په رده ی مهرگه ساته که.

لهمه پر سه فه ری گه پرانه وه له مووچه ی ده ره وه ی شاره وه بی قیر کی ندوس، ده کتیبی نزیه مدا نووسیوته: (ده گه ل خیرماندا ئادیوداتی س، کوپه راسته قینه که م و به رهه می گوناهه کانم برد. خودایه ثه تی له به رامبه ر ویدا کی تایت به لوتفی خوت هینابوو. نزیکه ی پازده سال له ته مه نی رابر دبوو. ثه ی پایه بلند، سووپاسی مه رحه مه تت ده که م، تی ته فرینه ری گشت کاییناتی و توانات هه یه گوناهه کانمان بگوپیه شتی قه شه ننگ و زیبا. چونکی قیسمه تی من ده و کوپه یدا جگه له گوناه شتیکی دی نه بوو. ثه و په روه رده یه شه که له سه ره تای مندالییه وه پیمان به خشی، ته نی و ته نی و به نود ی تو بوو. ته من سوپاسگوزاری توم، خودایه) (۱۲۳).

پاشان له نووسین بهردهوام دهبی: (پهرتووکیککم به نیّوی (فیّرکار)هوه نووسیوه و شهمه شهر گفتوگزیه که دهنیّوان من و شهودا. شهتو بهخوّت دهزانی سهراپای شهو بیرورایانه هاودهمه کهم دهیانخاته روو، له راستیدا شهو هزرانه ن که شادیّوداتوّس له تهمه شازده سالاندا خاوهنیان بوو. شهمن شتگهلیّکی دیکه شم لی بیست که پربههاتریش بوون. واقیعیه ت شهوه من له بیرتیژی و زیره کییه کهی لهرزم ده گرت و جگه لهتوّ چ کهسی ده توانی موجیزه ی وا بشافریّنی و هایی چ زوو له ژیانی دنیایه ت برده وه. کهواته بوّم ههیه و (ده توانی بهبی مهراق و به خهیالیّکی شاسووده وه بیر له مندالی، گهنجیّتی و ههموو ژیانی بکهمهوه (۱۲۵).

ناتوانم ئهوه بشارمهوه که خویندنهوهی ئهم دیّرانه چهنی دلّیان ئازار دام. منیش لهرزم گرتووه، وهلی لهبهر هوّیه کی دی. ئهمن نازانم ئایا خواوهند ئادیوّداتوسی لهژیان مهحرووم کرد، یان کهسیّکی دی. (ههلّبهت) لهمباریهوه هیچ بیرورایه کم نییه. ههر ئهوهنده دهزانم که ئهوهی له دایکی جویّکردهوه تو بوویت. پایه بلّند، ئادیوّداتوس تاقانهی من بوو، مهگهر ئهوکاته له دهستمان نهچوو که تو چاودیّریت دهکرد و جوانه مهرگ بوو و ههردووکهانی به تهنیا بهجیّهیّشت؟

دهبی ئیستی چهنده مهست و بی خهم بیت، که (وابیرکهیهوه) نه کا ئادیوداتوسیش بههوی ژنیکی به ئالوشهوه راپیچی ژیر دارههنجیری کری. من بوخوم زیاتر مهراقی ئهوهم ههبوو نه کا ئهویش روزی لهبهرامبهر داوین پاکیدا چوك دابدا - بهوینهی کویله و میردیکی زهلیل ژن (۱۲۵).

بپوام وایه نهگهر بز خزتبا، نهوه یهکسهره به هاوه لنی نادیزداتزس دهگهپایهوه بز قهرتاجنه. چوون لهو بارهیدا هیچ چارهیه کی دیکهت نهدهما و ناچار بووی وهك مرزیه کی خهملیو، لیره و لهم ساته دا بژی و نهوساش له نهوینیکی خاکهپای زیاتر بهرخوردار دهبووی، که دهتوانی دهگهل نهمن و خهلکانی دیکه دا به شی بکهی.

ژیان هیّننده کورته ئیّمه کاتی وههامان نییه لهبارهی ئهقینهوه داوهری مهحکوومکهرانه بکهین. ئۆرل، دهبیّ مروّیه کان سهرهتا بژین، ئهودهم فهلسهفه بهوّننهوه.

هه لبه تا ده ژیر هیچ هه ل و مه رجینکدا نابی مونیکای له بیر بکه ین چونکی له نوستیا بوو، له رزی لینهات و ده جیدا که وت. توش ده نیو قسه به په له کانیدا له گه ان هاوری و ئاشناکانی گویت لیببوو که (به پشتبه ستنیکی دایکانه، سه باره ت به نه فره تی له ژیان) ئاخاو تبوو، و گوتبووشی: (مردن چه نین باشه) (۱۲۷)

مرۆیه کی دامه ن پاك بوو، ئه و - مهبه ستم ئه وه یه مادام توانیبووی رقی له م ژیانه بینته وه، ببووه داوینپاك - له گه ل ئه وه شدا، ناچارم ئه وه ش بلیّم وا ده رده که وی توش رقت له ئافه ریده ی یه زدان ببیته وه، چونکه ئیمه نازانین که خوداوه ند جیهانیکی دیکه ی بو ئیّمه خولقاندووه. ده زانم خه ریکه قسه کانم چه ند باره بکه مه وه، وه لی قه شه ی بیّن به نیّمه خولقاندووه. ده زانم خه ریکه قسه کانم چه ند باره بکه مه وه وه قه شه ی بی نی که ئیّوه ش ده نیّو دانپیانانه کانتاندا جاره های جار خو و چه ندباره ده که یه وه. ثه من له و باوه ره یدام ره تکردنه وه ی ئه م ژیانه جوری له رقبو و نه وه یه مروّق - نه وه ش ده به رژه وه ندی بوونیّکی تردا که ره نگه له شتیّکی زهینی زیّتر نه بی بیگومان ره خنه کانی ئه رستوت سه باره ت به دونیای نه و نه ی نه و نه یک به ی

سیپارهی نوّیهم

لیّرهدا چاو لهخوّت ده کهم و خوّم له گیّرانهوهی زوّرشت ده پاریّزم تا خیّراتر بگهمه نهو خالاّنهی مهبهستمن. نهمه جگهلهوهی نیوهی سهرمایه کهی خوّم له کرینی کاغهزی پوّستدا دانا و (نهمیّستاش) لهچهند وهرهقهیی زیاترم نهماوه!

لهریّگای هاتنهوه تدا بر نهفریقا له قهراغ پرووباری (تیبر) گهیشتییه نوستییا. تو و مونیکا لهوی (گفتوگویه کی سهرنج اکیش)تان ههبوو، که ویستت تیایدا ههولبده تاکو (خودی نهو ژیانه نهمره قهدیسه کان دهبنه هاوبه شی) ناشکرا بکه ی. نهو گفتوگویه گهیاندتیه (نهو نه نجامه ی که زورترین نهو چیژه ی که ههسته جهسته ییه کان، له بلندترین لوتکه ی دره و شاوه ی زهمینییدا ده یهینینته دی، ته نانه تناگه نه پیگه ی به داورد کردنیش به ژیانی نهمریی، چ جای نه وه ی بخرینه روو) (۱۲۱)

تخران، ژبان گدلی کورته. تیمه تازادین بیر له ژبانی پاشی وهی بکهینه وه وه کی مافی شهوه مان نیید ده گدان خومان و کهسانی تردا به درفتاری بکهین، نه کهم و نهزور (برمان نیید) ثهوانی دی وه کی هزکاریک بر گهیشتن به دونیایه کی دی که هیچی له باره وه نازانین، ده کار بهیشین. ویّپای ثهوه ش ، گریانه یه کی دیکه ش له تارادایه که تو له هیچکام ده کتیبه کانتدا گرنگی ویناده ی. حه قی خوّی بوو له پیکهی گوتاربیژیکی پله به رزدا به لای کهمه وه له ته کهری هه بوونی ژبانیکی نه مر بو روّحه تاکه کانت بکولیباوه و هه روه ها ثه وه شت ناشکرا کردبا ناخو جیاوازیی نیوان زهمینه کانی داوه ریکردن له گه ک شهو شتانهی تو به حه تی بیان ده زانی، له چیدایه. بو نه وه بی بیووای من شه وه ی بلندمه قامی پهیوه ندییه کی شه ثیندارانه ی ده گه ک نافره تیکدا هه بی به خوّم چیژ ده و خه یاله ی ده بین به خوّم چیژ ده و خوایه ی ده بین نه و خودایه یه که ثینوسیشی خولقاندووه. شه و ده مه تی دروستکردوون، هه مان شه و خودایه یه که ثینوسیشی خولقاندووه. شه و ده مه ته بیر دروستکردوون، هه مان شه و خودایه یه که ثینوسیشی خولقاندووه. شه و ده ده مه دی دره مه شه شه منت له هم دی زاروکه که م له مه مه کانم شیرده دا؟ ته نانه ته نه ده ده مه شه شه منت له هم ندتر بوو.

ئایا دەو دەمهیدا لهههر ساتیکی دی له خودایهوه دوور بووی؟ من نالیّم هیچ شتی لهم شتانه دهزانم. قسمی من ئهوهیه که دهلیّم نازانم. تهنانهت زبانم لال بیّ، نالیّم باوه پرم به داوهری و حوکمی خودایی نییه. ئهمن تهنی دهلیّم بوّی ههیه و دهلوی باوه پیشم به ههلسهنگاندنی پشتکردنه ههموو چیژهکانی جیهان و پهتکردنهوهی ههموو گهرمی و نهوازشهکانیش لهلایهن ئهسقهفی (هیپوّریکوّس)هوه ههبیّ. ههر ئهمهش دانییاهیّنانهکانی منه.

لهپاشان موزیکا له تهمهنی پهنجا و پیننج سالنی و له روزژی نویه مینی نهخوشییه کهیدا، ئه و روزژه ئه نهمن بوومه سی و سی سالان، گیانی خوّی ته سلیمی گیان به خشان کردووه، ئورل نه به نه نه ده رائه می روزه پاکژ و باوه پرداره له جهسته خاکییه که ی جوی بوّوه) (۱۲۸). نووسیوته، (ئه و کاته ی دوا همناسه ی هملاکیشا ئادیو داتیوسی کورم، به ده نگی به رز کهوته گریان.) وه لی تو ههستت کرد (ئه و ئه سرین و گریانه شایه نی ماته می و ثوّغر کردوو نه بوو). ئه گهر چی بوّی ههیه ئه و کاره له پیناوی مردووه کان و له به رچاره نووسی بریار له سهر دراویان، یا خود به و هویه ی که مهرگی وان له رواله تدا جوّریکه له نه مانی هه میشه یی، کاریکی گونجاویش بیت. وه لی مردن له بو دایکت به دبه ختی نه بوو، له پاستیدا مهرگ نه بوو.) (۲۲۹).

خودا له روّحی خوّشبیّ، ئهسقه فی ئازیز. نایشاریته وه کهبوّ خوّشت ههستت به ئازار ده کرد، ئازاریّکی تال و بریندارکه ر، ههر ئهوه نده ش که به ته نیا مایته وه، جلّه وی ئهسرینانت شلکردن تا داباریّن. راستییه کهی ئهوه یه کهمی شهرمت ده کرد لهبوّ مهرگی دایکت ئهسرینان بریّژی، ئهدی لهوانه بوو ئهو گریانه ته نیشانه یه یه به ههسته خاکییه کانته وه برانن.

لهبیرت دی رِوْژی لهباره ی خوّپهرستی قاره مانه یوّنانییه کانه وه ده دوایین آ^(۱۳۰) وا بیر ده که مهوه بی جی نهبی لیّره دا وهبیرت بهیّنمه وه که توّش ته نی مروّیه کی (۱۳۱) ئاخر، ئورلا، تاکه ی ده ته وی سهبر و هه دادانی من تاقی بکهیه وه (۱۳۲). هه رچه نده بهیّنی و بیمی و خوّت لوول که ی، ئه توّش خاوه نی (هه سته خاکییه کانیت)، هه لبّه ت نه گه ره کو

همستى له ويزودانتدا مابى. ئەرى بەراست ئەو هەستە تايبەتانەى ئىستەكى ھەتن، ناويان چىيە؟

پاشان نامهی دووهمم له ئۆرلنی خۆمهوه پیکهیشت...

دوای ئهوه ی مونیکا له ئورستیا (۱۳۳) به خاك سپیردرا، له گهل ئادیوداتیوس چوویت بو روزما و نزیکه ی سالنی لهوی مایته وه. وه لی قوربان له دانپیانانه کانتدا لهباره ی ئه و ساله وه شتی نانووسی، بوچی ایا تهنانه ته پیویستی تو به دانپیانانیش سنووریکی هه به ؟

سیسهرو نووسیویه، دانپیانان دهرمانیکه بو نهو کهسانهی تووشی لادان بوون (۱۳۲) کهچی نهوه تا تو دان به گهورهترین ههلهکانتدا نانیی، نهدی چون دهتوانی لهبارهی دوا پهرهی نومایشه تراژیدییهکهوه پینووست دهکارخهی؟ چون دهتوانری شتی له تراژیدییهوه فیربین نهگهر (نهو)مان لادا.

دلّم له بوّت تهنگ بووه. خوّزگه دهتتوانی لهم دهمهیدا لهلای نیّمه بیت. مهیلی بینینتم ههیه، ههم دلّم دهیهوی و لهههمان کاتیشدا نایهوی بتبینم. دهمهوی، وهلی ناتوانم، ناشتوانم، وهلی مهیلم لیّیه).

لهم بارودو خددا جاری وا هدیه زه همه ته لهبو مروّق بریار بدات، ثایا سدیره ئدو بریاره گاهگاهی هدله بیّت؟ ئوقید (ovid) نووسیویه: (دهزانم چ شتی لهبو من باشتره، وهلی کاری ده کهم که بوّمن زیانی هدیه) (۱۳۵۰). لیّره دایه که هیشتووته ئادیوّداتوسیش چهند وشدیه ک بو دایکی بنووسی نوران، چ میهره بانییه کت نواند و چهنده ش به ترسه وه، چونکه بیّگومان پاش ئدو هدموو دوورییه، به خاتری ئدوهی نامهی لهبو من بنووسی، چیژی وهرگرتبوو.

بیر کردنیّکی دوولایهن بوو، منیش له ناوه پروّکی قسه کانته وه تیّگهیشتم که ده ته وی بینی. ئه وه بوو به ره و پرقما هاتم، به ختم یار بوو، له ماوه ی دوو سی پروّژدا ئه سیابی سه فه ره که م ئاماده بوون.

کاتی بز دووه مین جار گهیشتمه وه رزما، به رده وام رسته یه که گویمدا دووباره ده بزوه: (تا ئیستا چوویت بز رزما؟) و ئه مجاره یان تاق و ته نیا بووم له بز دزینه وه می ئاراسته ی ریگایه که ش ده بوو له خه لکی بپرسم. وه لی له پاش چه ند رزژان سه رله نوی له (ناونتین) یه کترمان دییه وه و توانیمان یه کتری له باوه ش بگرین.

ماوهیه کی زور به و جوره ماینه وه، به توندی نیگامان بریبووه یه کدی و تا ده مانتوانی له قوولایی چاوی یه کتر ورد ده بووینه وه. ثایا له و کاته دا وا نه ده هاته پیش چاو که ثیمه له روّحی زیاتر نین، که به جوری له جوره کان له خویدا عم کسی خوی نیشان

دەدايهوه؟ ئۆڕڵ، لەپاشان شتێکت گوت که دلنيام له بيرت نهچۆتهوه؟ گوتت، لێره بهدواوه دهبێ ههردهم لهلام بمێنيتهوه.

کاتی بر چهند حهوتوویه کی کهم ژیانی هاوبه شی پیشوومان دهستپینکرده وه، تر (دانه رمای). مهبه ستم ئهوه یه له پاش ماوه یه ک ژیان ده نیو که ندری تاریکی خوداناسیی مهسیحیدا، سهر له نوی بووژایته وه. ئه وهی له و چهند حهوتوویه دا قهوما، شتی نییه له بهرده می خودا، یان مروّ شدا دانی پیدا نیی. ته نی ئومیدی ئه وهم هه یه به هی پاشتر روویاندا سه باره ت به و روّ ژانه هیچت نه نووسیبی.

لهبیرت دیّتهوه نهو دهمه ی له (فوّرووم) چوینه خواری و تهماشای بارینی بهفرمان کرد که بهسه ر تهلاری پاشاییدا دههاته خواری؟ ههستت کرد من سهرمامه، پاشان بهجوّری بهخوّتهوه ت گوشیم، لهبیرت دی گهرامهوه و پیّمگوتی شهرم ناکهی. وهلی حدزم ده کرد لیّتهوه نزیك بم، نیّمه ههردووکمان ههمان نیازمان ههبوو.

نهمانده توانی ده ژیر بانیکدا پیکهوه بژین، چونکی به لای که مه وه هه وه کو گوتت، حه زت نه ده کرد ئادیو داتوس له سه ره تای گهیشتنمه وه من ببینی. ئهمنیش له تامه زرویی دیداری وی، وه خت بوو گیانم ده رچی ولی بیرت کرده وه ئه گه ربیت و رود اوی روو بدات و ببیته هوی تیکدانی ئه م جقینه گهوره یه ، زور بی هیوا ده بی ئه وه به و بور و روورو که یه کت که ته نی نهمن و تو ده مانتوانی له وی ببینین .

ئۆرلا، چۆن دەتوانىن ئەو زستانە لەبىر بەرىنەوە؟ جارىكى دى ئىمە لە قەلەمرەوى قىنۆسدا بووين و دەمانتوانى ئازادانە لەنىنو ئامىزىدا يارى بكەين. ئەدى ئەوە تۆ

نهبووی که گوتت واههست ده کهی له دره ختیکی ژاکاو ده چی که له پی و لهدوای زستانیکی وشك و نهبراوه، بارانی پایزی بووژاندبیتییه وه.

لهبهر پاراستنی ئابرووی تو نییه که ئاوا بهکورتی ئهو رووداوانه بهسهر دهکهمهوه. پاش نیوهروّیین، لهداوای دابهشکردنی دیاری ڤینوّس، به تورهیی ئاورت لیّ دامهوه. پاشان لیّت دام. لهبیرته چوّنت کوتام؟ ئوّرلّ، توّ، توّیه که سهردهمی ئوّستادی ریّزداری زانستیی بهیان و مهعانیی بوویت، بهجوّری لیّتدام که له بیّهوّشی نزیك ببوومهوه، چونکیّ ریّگهت دابوو نهرمی من دووچاری وهسواست بکا. ئهوه من بووم دواجار دهبوو لهبهر ئارهزووبازی توّ سهرکوّنه بکریّم. پیّشتر پهنام بوّ گوتهکانی هوّراس برد و ئهمیّستاش به خوشحالیّیهوه ههمان کار دهکهم: (کاتی مروّیه گهمژه کان دهیانهوی خوّیان له ههله بهدوور بگرن، بهزوّری پیّچهوانهکهی دهکهن).

لیّتده دام، هاوارت ده کرد، ته سقه ف.. چونکی جاریّکی دی ده بوومه وه مهترسییه ک له سهر پزگاربوونی پوّحی توّ. پاشان لسیّکت هه لّگرت و دیسانه وه که وتییه وه لیّدانم. وام ده زانی ده ته وی تا مه رگ لیّمده ی، چونکی له و کاته دا هه مان نه و نه نجامه ت ده هاته ده ست که به هوی خه ساندنی خوّته وه به ده ستت دیّنا. من له خه می گیانی خوّمدا نه بووم، وه لیّ به جوّری له تو پلّی خوّم نائومیّد و شهرمه زار و دلشکاو بووم، که پیّک وه بیرم دی نه و کاته خوّرگهم خواست: نه ی کاش بو هه میشه پوّحم بکیّشی و پرتگارم بکه یت.

تهواو ببوومه ئهو شتهی که نهتده توانی بۆ رزگاربوونی رۆحت پشتم تیکهی. من ئهو پهزه خوینلیرژاوه قوربانییه بووم که بۆ کرانهوهی دهرگاکانی بهههشت پیویست بوو.

سیپاردهی دهیهم

ئهسقهف، شانوییه خهماوییه که کوتایی پیهات. ئهمیستی تهنیا دهبی پهرده ی کوتایی (نیوه خوداکان) (۱۳۲۱) پیشکهش بکری ههر لهبهر ئهوهش من چهند گوتهیه کم له کتیبی دهیه می دانپیانانه کانته وه هه لبژاردووه . پیشتر چهندین جار ئاماژه م به وه کردووه که لهده می پارانه وه دا له خودا به هوی هه سته وه ، چون مامه له له گه لا هه ست کردووه که له ده کهی ، چونکه ئیدی هیچ هه ستکردنی کی خاکی له بوونتدا نیبه . هه رچهندی له بو تو سه خته خوراکی روزانه ت به جوری به کاربینی که تهنی بو پاراستنی سه لامه تیت به س بی نه زیاتر . هه ر بویه شه ململانی روزانه ت (له شیوه ی روز ووگرتندا) هه لبژاردووه تاکو (جه سته ت ده سته مو بکه ی) . نووسیوته : (چونکه ئهمه شتی بوو که نه مده توانی یه کجار و بو هه میشه بریاری له سه ر بده م و هه رگیز نه چمه وه سه ری ، هه ر وه کو ئه وه ی ده گه ل ئاره زووه نه فسانییه کاندا کردم) . (۱۳۷)

دیسانه وه هاتینه وه هه مان شوین، چونکه نه مه مهبه ستم بوو. نووسیوته: (پهروه ردگارا، تو پهیوهندیت له دهره وه هاوسه رداری حه رامکردووه و تهنانه ت نهگه ر هاوسه رداری موباح بکهی، نیمه ت هانداوه روو بکه ینه شتیکی باشتر و

لهپاشان داته پرمهی گریان، ئهمهم ههرگیز له بیر ناچیّ. دهستت له لیّدانی من ههلکگرت، وهلیّ چهند برینیّکی خویّناویم پیّوه بوون. توّش گریای، دلّت دامهوه و داوای لیّبووردنت لیّکردم. لهبوّت روون کردمهوه، ئهمیّستا ههموو شتیّ جیاوازه، ئیدی موّنیکا لیّره نییه.

دەستەكانت پيكەوه گوشين و دەپارايتەوە ببەخشرينى، گاھى لە من دەپارايتەوە و گاھى لە يەزدانى تاك و تەنيا.

پهروّیه کت دوّزییه وه و برینه کاغت پیّچان. من ههستم به سهرما و ترس ده کرد. سهرمام بوو چونکی هیّشتا خویّنم لهبهر دهروّیی، دهترسام چونکی زهبر و زهنگیّکم دیتبوو پیّشتر هیچ به خهیالمدا نه ده هات.

وهك بليّی شتيّکی تهواو نوێ سهری ههلندابوو، سهردهميّکی تازه. سهردهمی كۆن، ئهو دهمانهی من و تو پينکهوه بهسهر پردی پووباری ئارنوّدا تيپهپيبووين. پاشان چهند سالنيّ بهگومان و دوودلنی و پشيّوی تيپهپيبوو. ئه مجا ئهو کاتهی تو له پ هيرشت کرده سهر من، سهردهمی نوێ دهستيپيّکرد. وهليّ من تهنيّ بيرم له يهك شت ده کرده وه: (له توّ، ئورلّ، لهتوّ).

ئيدى منت ناردهوه قەرتاجنه، چيدى خەبەرم ليت نەما، تا دووسال لەوه دوا، دواى ئەوەى ئاديرداتوس جوانەمەرگ بوو.

لهویشهوه که پاکژیت بهخشییه من، ئهمه، تهنانهت پیش ئهوهی ببمه قهشهی ریّدره همه ئاینییه کانی تۆ، روویدا. وه لیّ له بیرهوهری مندا که زوّریشم له بارهوه گوتووه، هیّشتاکانیّش ویّنهگهلیّ به زیندوویی ماونه ته وه که له نهریه ته کوّنینه کانهوه وهرگیراون. ئهوانه خوّیانم بهسهردا ده سه پیّنن، نه که ههرته نیّ به ههموو هیّزیّکیانه وه دهه نگامی بیّداریدا، به لکو له خهوندا دووچاری وهسواسم ده کهن، نه ته نیّ داوه تم ده کهن بو چیژپهرستی به لکو بو تهسلیمبوون و ثه نجامدانی کار. ئهم ویّنا وهسواسکه رانه به جوّری روّح و جهسته ی منیان داگیر کردووه، ئهوه ی وا ده زانم به خهون دیتوومه هانمده دا تاوه کو جیّبه جیّی بکهم، (ئهمه ش) به شیّوه یه که هیچ شتی لهوانه ی له واقیعیه و بیّداریدا ده پیینم ناتوانی بهره و ئه و تهسلیم بوونه به بهریّ. یه زدانی مهزن، پهروه رد گارا، کهوابی من خوّم نیم، خوّمم؟) (۱۳۸۱)

نا، ئۆرلان، پیده چی ئەتۇ تەنی سیبهریك بی لەخۇت. پیده چی وا چاكتر بایه كۆيلەيین هەۋاری سەر عەردی خاكی بووبای تا قەشەيەكی بلند پايەی ھەۋارەرپی تاریك و نوتەكی خوداناسیی مەسیحایی. (۱۳۹)

جاریکی دی دهسته و دامینی خودایه کهت ده بی تا یاریده ت بدا له وهرامدانه وهی شهم جوّره پرسیارانه دا: (ئایا به زهیی تو به و شهندازه یه نیبه که شهم شه پ و ئاژاوه پوخله ی که ته نانه ته ده خهونی شدا یه خهم به رنادا، له به ین به ری؟ په روه ردگارا، گومانم نیبه له وهی زیاتر و زیاتر به زه یی خوّت به سهر مندا ده به شتیبه وه تا پوخی من که له دوای ئاره زووه کان پرزگار بووه، بتوانی به ره و توم رینمایی بکا. له و باره شدا ئیدی شه وه نده که و ته هوی خهیاله ئاره زوومه نده کانه وه ده خه و دا جهسته ی دووچاری شه و شهرمه زارییه نه ده کرد تا بوار بو گوناه بره خسینی،

نه ع، تەنانەت ئەوەيشى نەدەخواست. تەنى لە دەسەلاتى ئەنگۆدايە نەھىلان ئارەزووى ئەو جۆرە شتانە بكا). (۱٤٠)

ئۆرلى بىنچارە، ھۆراس نووسيويە: ئەو كەسەى زۆرى دەوى، كەمىترى چنگ دەكەوى (۱۹۱) ئىدى تۆ لە پەنجا سالايى نزىك بوويتەوە پىنويستە دان بەوەدا بىنىم كە دەۋىر كارىگەرىدام، ويراى ئەوەش شانازى بە خۆمەوە دەكەم كە ئەوەندەم كارىگەرى نەسراوە لەسەر تۆ داناوە. لەو رۆۋە بەھارىيەى قەرتاجنەدا، ھەرگىز خەيالىم بۆوەى نەدەپچوو ئەقىنى مە ئەوەندە ئاگراوى بىن. وەلىن ناكرى (مەيلە نەفسانىيەكان) بەھۆى خۆپارىزى و جلەوكردنى نەفسەوە، سەركوت بكريت، ئىدى ئىستى عەقلىم ئا بەوەندەى دەشكىن. چونكى گورگ تەنى دەتوانى پىستى خۆى بگۆرى، جەنابى پايەدار، ئەو ناتوانى سروشتى خۆى دەستكارى بكالله ئان بە گوتەى زەنوون: (بۆچى دەبىن ھەلاتىن دە سىنبەرى خۆمان، ھىندە دۋواربىن؟)

کهواته به و جوّره ی نه گهر له تامی خواردن و نهوین چیّژ وهرده گرین، پیّویسته فیّریش بین که چوّن لیّیان دووره پهریّز بین. ههروها نووسیوته ناماده یت بو ههمیشه خوّت له وهسواسی ههستی بونکردن رزگار بکهی، پایه دار له خوّم ده پرسم نه دی له بو نیّمه چ شتی ده میّنی، مه به ستی بهوه یه له سه ر عهردی، لیّره. نه دی نازانی هه ستی بیستنیش وهسواسی مهترسیدارانهی خوّی هه یه. نووسیوته: (نه و چیژه ی له گویّگرتن وهریده گرین ناچاری کردبووم ده ژیّر قه مچییه که یدا ملکه چ بکه م. وه لی تو ده ستت لی به ردام، نازادت کردم. دان به وه دا ده نیّم هیشتا که ش وه ختی گویّم له ناوازی ده بی که نه و هونه رمه ندانه نه و قسه یه ی تو روّح و گیانی پی ده به خشی و به ده نگیّکی خوّش و هونه رمه ندانه

دهچردری، ههست به شادومانی ده کهم... به مجوّره گوناه ده کهم بهبی ئهوهی بزانم، وهلی له پاشاندا ههست ده کهم که گوناهه.)(۱۴۵۰)

نووسیوته جاری وا همیه حمز ده کمی خوزگه نمو هاوارانمی لهگمل ممزامیره کانی داود دان، نمتمنی لهگویی تودا، بهلکو له همموو کمنیسمدا لادهبران و پاشان بهردهوام دهبی: (همر لمم رووهیشموهیم وادیّت به بیرمدا که نمسقمف ثاتاناسیوّسی خملکی ئمسکمندهرییم بمپیّی نمو شتانمی گویّم لیّبوون، ریّگایمکی پمسمندی گرتبووه بمر: ئمو سروودبیّژی کمنیسمی ناچار کردبوو کم ممزامییره کان به کممترین ئاوازهوه بلیّ تا زیاتر لم وتارخویّندنموه نزیك بیّتموه نمك موناجات) (۱۵۵۱)

پایهدار، وهی لهبو حالی دهستهی نهوی کهنیسهی. نهدی مهگهر بریار نییه هونهر جوری له عیباده تی خودایی بی نایا عیباده تی یه زدانیش هونه ر نییه ؟

ئۆڕڵ، تۆ خۆتت له خۆشهویستی بینبهش کردووه. ههروهکو چۆن ئیدی چیژ له نانخواردن، بۆنکردنی گولهکان و گویبیست بوونی ههواری مهزامیرهکانی داوود نابینی، پاشان نووسیوته: (ئهمیستی دهبی جاریکی دی باس له ئارهزووبازی چاوانم بکهم... چاوهکان ئه فینداری شته جوانه کان، شیّوه ههمه په نگهکان و جوربه جوّره دره وشاوه کانن، وهلی نابی ئهمه بهسهر پوحی مندا زالا بی. ئهمه دهستکهوتیکه لهبو یهزدان. ئهوه پاستیهکه، که ئهو ههموو شتیکی لهوپه پی باشی خوّیدا ئه فراندووه، وهلی بو من خودی یه زدان گرنگه نه ک ئهو شتانهی ئه فراندوونی). پاشان وه ک ئهوه وایه ههناسه یه کی قوولا له دله وه هه لبکیشی و ده لیّی (نووریکی مادی، شیرینیه کی مهترسیدار و فریوده ری ههیه و سهر نجراکیشی ژیان لهبو ئهوانه ی کویرانه عاشقی مهترسیدار و فریوده ری ایام رستانه شدریزه می پی ده ده دی: (ههر لهبهر ئهوه پیشه جیهان دهبن، زیاد ده کا)، ئا به م رستانه شدریزه می پی ده ده دی: (همر لهبهر ئهوه پیشه

کهسانیّکی زوّر ههولیّکی له راددهبهدهریان داوه تا له ریّگهی جوّرهها هونهر و سیفهتهوه، کهوش و جل و بهرگ، پهرداخ و گولدانی ههمهجوّر، بههوّی رهسم و باقی هونهره جوّرا و جوّرهکانی دیکهوه له وهسواسی چاو بهرنهسهری و زیادی بکهن. لیّرهش را زوّر لهوه زیّدهتر تیّدهپهرن که پیّویستییهکان و عهقل دهیانهوی و نرخی ئایینی ههیه. لهراستیدا، به روالهت دهبنه پهیرهوی ئهوهی ئهواندوویانه و له ناوهوه ش را ئهو کهسه جیّدههیّلن که دروستکهریانه، بهم جوّرهش توانای تایبهتی شفریّنراوی خوّیان لهناو دهبهن.) (۱۶۹۰)

پایه بهرز، ئاده ی بزانم ئایا ئهمه ریّك و راست توانای ئیّمه ی نهفریّنراو نییه که چیّژ له ئهفریّنراوی یهزدان وهربگرین؟ دهمه وی جاریّکی دی به بیرت بهیّنمه وه همرگیز درهنگ نییه تا ئودیپ پاشا بکهیته سهر مهشقی خوّت. (۱۶۷)

ویّرای تهوهش وریامان ده کهیهوه نه کا زهیین پهلکیتشی کشان و گهشتی ههستیّران بیخ - یان پهلکیتشی تهو تاژییهی بهدوای کهرویّشکیّکی ههرداندا ههلّدیّ. لهگهل تهو بابهتهشدا بهجوّریّکی هیّند کورتیله مامهله ده کهی وه ک تهوهی ده تهوی روونی بکهیتهوه، که وهسواسی لادان و خزین بهدهست تهوهی چاو دهیبینی، کاریّکی سروشتییه. نووسیوته: (زوّربهی کات که لهمالیّ دانیشتووم به تامهزروّییهوه تهماشای مارمیّلکهیه ک ده کهم که خهریکی راوکردنی مهگهسیّکه، یان تهماشای جالبّجالوّکهیه که لهپاش گرتنی خشوکان بهدهوریاندا تهونی ده تهنی. راسته تهوانه بوویّکی کهم بایهخن، وهلی تایا بهرههمی کاره که ههمان شت نییه؟ لهریّی تهم نیشانانهوهیه کهمن ده بهرابهری تودا ده کهومه سهر چوّن ههموو شتیّکت بهجوریّکی پایهبهرزانه تهفراندووه و ریّکت خستووه. بهلام له سهرهتیّرا تهم خاله بهجوریّکی پایهبهرزانه تهفراندوه گیر نهدا. لهپر بینگرتن شتیّکه و بهرنهبوونهوه شتیّکی

ئهمن بهتایبهتی بیر ده ئیکاروّسی(۱۵۱) ده کهمهوه. ئهویش له ههوه لیّپرا بهخیّرایی بینی گرت و لهسهر سهرییش بهربوّه. هوّکاره کهی ئهوه بوو لهبیری چووبوّوه ئهو مروّیه. ئهگهر ویّکچوونیّکی لهوه باشترت گهره که دهتوانم ئهو به لاّیهت به نموونه بوّ بهیّنمهوه که بهسهر خهلّکی بابل هات، ئهو دهمهی بورجیّکیان دروستکرد که تا له کهشکهلانی ئاسمانی ههلّچوو بوو. پایهبهرز، ئهمنیش به ههمان راستگوییهوه دهنووسم که توّ دهنووسی و نامه کهش لهشهرمان سوور ههلناگهریّ(۱۵۲۱) بهبروای من تو زوّر ماندوو بوویت بهدهست ئهو رووداوانهی لیّت قهومان، بهراستیی تهپیویت و بوخوشت ئهوه ی ناشیرییهوه. خوّزیا دهو زهمانهیدا دهتتوانی چهند کاژیّری له تهمهنی خوّت به من و ههروه ها به دنیای مادیی، بهخشیبا. ئورلّ، لهمالّ ههروّ خاکیانهی خوّت به من و ههروه ها به دنیای مادیی، بهخشیبا. گورلّ، لهمالّ ههروّ خاکیانهی خوّت به من و ههروه ها به دنیای مادیی، بهخشیبا. گورلّ، لهمالّ ههروّ

دەرى، ھەرۆ دەرى و لە ژىر دارھەنجىرىكدا راكشى. ھەستەكانت ئازاد كە، با بۆ دواجارىش بىلى. ئۆرل لەبەر خاترى مىن و لەبەر خاترى ھەموو ئەو شتانەى رۆژگارى بە يەكترمان دابوون. ھەناسەيەكى قوول ھەلكىيشە، گرى رادىرە بۆ دەنگى پەرەندان و بىنۆرە ئەم گومبەدى مىنايە(۱۰۵) و بۆندانى رۆحى خۆت پركە دە بۆن و بەرامەى سروشت. ئۆرل، ئەمەيە ئەو شتەى پىيى دەلىن جىھان و بوونى ھەيە، ئەمىستا ولىرەكانە. تۆ ھەزارەرىنى پياوچاكە مەسىحىى و ئەنلاتوونىيەكانت تەى كردووە، وەلى ئىدى بەسە، ئىدى سەر لەنوى گەراويتەوە نىنو دونيايى، بۆ شوينى مرۆييەكان.

دنیا چەندە فەرەحە و ئیمەش چەندە لە بەرابەرىدا نەزانىن و ژیانىش، وای.. چەند كورتە. لەبىرت دى، وەختى ئەتۆش سىسەرۆت دەخويندەوە، بەخۆشت دەتتوانى ئەم شتانە بالىي.

ویده چی خوداوه ند مهبهستی نهبی مامه له به پوخی ئیمه وه بکات، پهنگه و وا پیده چی نه و خودایه کی میهره بان و پ پهزه یی بی، خواوه ندی که نیمه که نه فراندووه تا ده و جیهانه یدا بژین.

وای، ئۆڕڵ، خۆزگا دەنێو سروشت و دەژێر دار هەنجیرێکدا پشووت دەدا- وای دەهێنمه پێش چاوی خۆم که ههنجیرێکت به دەستانهوه گرتووه و لهو حالاهتهشدا بی دوودلای دههاتم و نێوچاوانه گرژهکهتم ماچ دهکرد. دهبی زوٚر ههول دهم که بتوانم ئهو وشه ترسێنهر و گهنیوهی (خوٚپارێزی)م پی قووت بچی، چونکی ئهمیێستاکهش، بهلان ئهمیێستاکهش ئهم وشهیه وه کو بارێکی قورس دهمیێشکی توٚدا ماوه. تهنی شتی که دهیتوانی توٚی لی پزگار بکا، باوهشه کهی من بوو. ئاخر بو دهبی قهرتاجنه ئهوهنده له هیپورگیوٚسهوه دووربی ؟

همولاده ده م همرچونی بینت ئهم نامهیمت به دهست بگا، کمواته ئاواتم وایه وهی خوینی، وهلی به به به به بینت ناکهم قسمی من کار لمتو بکا، به ناچاریش گوزهی رونه کهم شکاند و ماندوو بوونم به فیرو چوو (۱۹۵۱)

قهتاوقهت ئامادهنیم ئهوهی له روّما قهوما لهبیری خوّمی وهبهم و ئیدی بیریش له خوّم ناکهمهوه. چونکی ئهوی روّژی من نهبووم که توّ به قامچی رقی خوّت بهسهردا باراندم. پایهدار، ئهو ژنه (دایکه) حهوابوو، نهوونهی گشت ئافرهتان، ئهو کهسهش زولمی له نهفهری بکا، ههرهشهیه بهسهر ههمووانهوه. (۱۵۵۰)

لهترسی روو بهروو بونهوه دهلهرزم، چونکی خهوفی نهوهم ههیه نهو روّژهبی که نافرهتیّکی وهك من بهدهستی پیاوانی کهنیسهی جیهانی لهنیّو بچن. پایهبهرز، دهشزانی بوّچی لهنیّویان دهبهن؟ لهبهر نهوهی پیّتدهلیّن که توّ روّح و تواناکانی خوّتت رهت کردوونهتهوه. نهمهش له پیّناوی چیدا؟ له پیّناوی خودایهکدا، که بهقسهی ههمووتان، لهپشت سهرتانهوه ناسمانیّکی نهفراند و لهژیّر پیّشتاندا زهوی دروستکرد که لهراستیدا (پره) لهو نافرهتانهی ئیّوه دههیّننه سهر دنیا.

ئدگدره کو خودایه که هدید، کیگدری با چاو ده گوناهه کانی تی بپوشی. به شکم روژیکیش بدو ها یده که جه نابت پشتت که هدموو چیژه کانی ژبیان کرد، دادگاییت بکا. تی ندفین روت ده که یدوه، رونگه ندمه قدبووان بکری، وه کی (بوچی) به ناوی خوداوه ندفین روت بکرینه وه ؟

چ کورته ژبان و ئیمه ش چه نی که م له باره به وه ده زانین. وه لی نه گه ر تو فه رمانت دابا دانپیانانه کانت بدریته من تاکو لیره، له قه رتاجنه موتالایان بکه، وه لامه که م به نه عدو ده بوو. پایه به رز، نه من ری گه ناده م ته عمیدم بکه ن، نه وی لیری ده ترسم خودا نیبه، وا هه ست ده که نه منه ته که نیم که کردای خودای خودای خومدا ده ژبیم و ئایا هم رچیه کیش بی نه که منه دروست کراوی وی نیم عیسای مه سیحیش نیبه که ریده گری نه و کاره ی بکه م چونکه نه و به رپاستی پیاوی یه زدان بوو. ئایا پشتیوانی ئافره ته میهره بانه کان نه بوو، ئایا پشتیوانی ئافره ته میهره بانه کان نه بوو، نه و که وی درانناسه مه سیحییه کانه. لیگه ری خودای عیسای مه سیحییه کانه. لیگه ری خودای عیسای مه سیحایی له بو هه موو نه و نه قین و خوشه و ستیمه ی ره تکرد و ته و ، لیت خوشه ی .

قسهی خوّمم کردن و ثازادم کرد روّحم (۱۰۵۱) و ئهمیّستاکهش ئهی پایهدار، کاتی وهیه جامیّ فرکهین (۱۷۵۱). من ده ژیّر دار هه نجیره که مدا، له قهرتاجنه، دانیشتووم. ئه مسال ئه وه بوّ سیّیه مین جاره خونچه ی ده رهاویّشتوون (۱۸۵۱) وهلیّ دریّغا بوّ به رهه میّ به دوعا(۱۹۰).

* * *

زەوقى كرپارەكانى بىخ. تەنانەت قەشەيەكىش يان ھەر كەسىخكى دى بۆى ھەيە خۆى لە ھەلومەرجى بىخ پارەيىدا بېينىتەوە.

وهلی سهبارهت به گهیشتنی نامه که من ئه گهریّکی دی ده خهمه پروو. با وای دابنیّن که ئاگۆستین نامه کهی له فلۆریا وهرگرتبیّ، یان وهرنه گرتبیّ. بۆی هه یه عهره به کان، وه ختی له سه ده ی حهوته مدا هیّرشیان کرده سهر ئه فریقای باکوور، نامه کوّنه که یان دوزیبیّته وه، پاشان ویده چی له گه لا خویان بردبیّتیان بو ئیسپانیا، ئه و شویّنه ی که بو ماوه ی سهدان سال نامه کهی لیّپاریّزرا و پاشانیش له لایه ن هیّرشبه ره ئیسپانییه کانه و گویّزرایه وه بو ئه مریکای خواروو.

ئایا نوسخهی ئهسلّی نامه کوّنه که هیّشتا ههر ماوه؟ وهلیّ به لای منه وه، پرسیاریّکی دی گرنگتره: ئایا پهرچه کرداری ئاگوستین دوای وهرگرتنی نامه که له ئه ثینداره کوّنه که یه ووه ؟ چی له نامه که کرد؟ و چی له فلوریا کرد؟

ئیمه ههرگیز ناتوانین بزانین ئاخو ئاگوستین نامه کهی فلوریای و هرگرت یان نه ع. ههرچه نده لهم دواییانه دا، چهند سالنی لهمه و به ر نامه یه کی نه ناسراوی ئاگوستین دوزرایه و هرزرایه و (پیته ر براون، پهیکه ر و کومه لکا، بلاو کراوه ی زانکوی کولومی نیورک ۱۹۸۸ میرک دورود کوره کار کورود کوره کورود کوره کورود کورود

له پاستیدا گهمژهییم کرد که بهلای کهمهوه داوای پهسیدیکم له کتیبخانهی قاتیکان نهکرد.

يۆستىن گۆردەر

ئۆسلۆ، ٨ى ئاگوستى ١٩٩٦

دوا وته

من روو بهرووی زور پرسیاران بوومهتهوه. ئایا فلوریا نامهکهی نارد بو ئورل؟ کی نالی له دوا ساتهوهختدا بویری ئهوهی نهبوو بینیری له نامهکهدا ئاماژهیهك لهم بارهیهوه ههیه. دهنووسی ترسی ههیه لهو بهلایهی روزگاری پیاوانی کهنیسه بهسهر ئافرهتاننکی وهك ئهوی دههننن.

ههر وهکو له ههندی له پهراویزهکانهوه دیاره، من کهم تا زوّر دانیام نامه که بوّ ئهسقه فی هیپورگیوّس نیردرا. بوّی ههیه ئهم نامهیه بهدریژایی میژووی کهنیسهی کاتوّلیکی شاردرابیّتهوه. تهنانه ت ئهگهر نوسخهگهلیّکی زوّریشی لهبهر ههانگیرابیّتهوه و دهست به دهستیش کرابی، بهمانای ئهوه نییه کهسانیّکی زوّر بینیبیّتیان. ویّرای ئهمهش نوسخهی سهره کیی نامه که ههتا سهده ی شازده یهم، ئیدی به ئهنقهست بووبی یان بهریّکهوت، که له پریّك ئاشکرابوو، ههر به شیردراوه یی ههانگیرابوو. به لاّم لهوه دوا چی روویداوه؟

ر ونگه ئهم نووسخهیهی لای من له (نامه کهی فلزریا) له کتیبخانهی دهیریکدا شاردرابیتهوه تاوه کو لهم دواییه دا دوزرابیتهوه و پاشانیش فرو شرابی بهو کونه کتیبفروشه که دانی بهوه دا هینا که دهیهوی به

پەراويزمكان

- ۱- Catechu n audior بهمانای گویّگری سهربهست. فلوّریا وشه لاتینییه که بهکار دهیّنیّ.
- ۲- مەبەست يەزدانە. ئاگۆستىن كتێبى دانپيانانەكانى لەشێوەى دانپيانان لە بەردەمى
 يەزداندا نووسيوە.
 - ۳- دانییانانه کان، بهرگی چوارهم، ل ۱۵.
 - فلۆريا ناوى لاتىنى Mediolanum بەكاردەھێنى.
 - ٥- دايكي ئاگۆستين.
 - ۳- دانییانانهکان، ب ٤، ل ٥.
- ۷- Otempora , Omores! به گوتاره کانیا چهندین جار نهم دهربرپینهی به کارهیّناوه. په ناماژه دانی بهرده وامی فلوّریا به نووسه ران و فهیله سووفه پوّمییه کان نیشانه یه ک په به په په په نووسه ران و فهیله سووفه پوّمییه کان نیشانه یه ک په به په په په نامودی که نیتر نه و نافره تیّکی دانایه.
 - نەمتوانى ئاشكراى بكەم فلۆرپا ئاماۋە بەكام نووسەرى يۆنانى دەكا.
 - Obitus veris ۹ ، به واتای لهناو چوونی ئەڤىنه.
 - ۱۰ دانییانانه کان، ب ههشتهم، ل۱۱.
 - Multa paucis \\
- ۱۱- سیسهرو (له ۱۰ ۱۲ تا ۳۵ پ.ز) سیاسه توان، گوتاربیژ و فهیله سووف که روّلیّکی گرنگی همبور له بلاوبوونه وه فهلسه فه یو یونانی له روّمدا. وه که فهیله سووفی، دهستنیشان کراوترین تاییه تمهندی نه و نه وه که ده کری به (مونتاژکه ر)ی ناو ببه ین. واته که سی که همول ده دا باشترینی سیسته مه فهلسه فییه کان وه ربگری، له گهل یه کتر تیکه لیّان بکا و لهوانه فهلسه فه یه کی تاییه تییان لی پیّکبهیّنی. نه و کتیّبه ی که ناگوستین له دانپیانانه کانیدا ناماژه ی بر ده کا (Hortensius)، که نه میّستاکه ده قه کهی و نبووه.
 - ۱۵- دانپيانانه کان، ب سێيهم، ل ٤.

- اه همموو نامه کانی یونالیوس (Juvenal)وه
 اوه کات که له همموو نامه کانی یونالیوس (Vitamimpenoere vero)
- ۱۹- یاریکردنیّکه به گوتراویّك که بهپیّی گیّرانهوه کوّنه کان له نهرستوّه به نیّمه گهیشتووه:
 (Amicus plato sed magis amica veritas) (نهفلاتوّن لهلای من نازیزه، بهلاّم راستی نهزیز تره)
 - ۱۷- به بروای من لیره دا فلوریا ئاماژه به بهرههمی نووسه رانی تر ده کات.
 - Feminis Lugere honestum est, viris memini sse ۱۸
 - ۱۰- دانییانانه کان، ب۹، ل ۲.
 - ۲۰ بەماناى يەزدان.
- ۲۱- گهرچی سینیکا ده نی پیّویسته گوی بو قسهی لایهنی تریش بگرین، له نامه کهی فلوّریادا ئهم ده دورپرینه به شیّوه یه کی جیاواز هاتووه. لیّرهدا ئهم پرنسیپه دیالیکتیکییه به جوّری کورتکراوه تهوه وه که نهوه ی ده قاوده ق قسه کانی ئاگرستین له مه تنی کتیّبی (audiatur et altera pars) سالّی (۳۹۱) گویّزرابنه وه (۳۹۱) گویّزرابنه وه فلوّریا نهم به رهه مه مه ناسیبیّ. نه من به خوّم وای به باش ده زانم بیر لهو نه گهره بکه مه وه فلوّریا نه م به رهه مه مه ناگرستینه بیروراکانی له روانگهی فلوّریاوه (Forum Romanum) له زستانی سالّی (۳۸۸) به یانده کا.
- ۲۲- دانپیانانه کان، ب. یه کهم، ۲۱ ته ماشای کتیبی پیروّز، نامهی پوّلس بوّ روّمییه کان، به شی دوودم، ئایه تی ۳۶ بکه.
 - ۲۳ دانپيانانەكان، ب يەكەم، ل٧.
 - ۲۶- دانپیانانهکان، ب یهکهم، ل۱۱.
- ۲۵- مانهویهت بزاقیّکی نایینی بوو که له سهردهمی ناگرستیندا برهوی سهندبوو. نیوهی بنهماکانی (ئهم بزاقه) نایینی و نیوه کهی تریشی فهلسهفی بوون و تیایدا مهسهلهی رزگاری لهچوارچیّوهی تیّوری دوالیزمدا بینا کرابوو، بهپیّی نهم تیّورییه جیهان بهسهر چاکه و خراپه، رووناکی و تاریکی، روّح و مادهدا دابهش دهبیّ. بهم پیّیهش مروّق توانای ههیه به یاریدهی روّح له دونیای مادی بچیّته دهری و بهو جوّرهش بنهمای رزگاری روّح دابریّژریّ.

- ۲۱ دانییانانه کان، ب یه کهم، ۳۲ .
- Plaudite -۲۷ به مانای پیرۆزبایی.
- ۲۸ دانییانانه کان، ب دهیهم، ۳۱ ک
- Dulce est desipere in loco ۲۹
- Nihil tam absurdum dici potest ut non dicatur a philosopho T.
 - ٣١- دانييانانه کان، ب، دووهم، ل١.
 - ٣٢- دانانه کان، ب، دووهم، ل٧.
- ۳۳- سوودوه رگرتنیّکی نازادانه یه له گوته یه کی به ناوبانگی تیرنس: Homo sumf nihil (من مروّقْم و هیچ شتیّکی مروّقانه بوّ من ناموّ humanum a me alienum puto نییه).
 - ۳۶- دانییانانه کان، ب، دووهم، ل٦.
 - ۳۵- دانییانانه کان، ب، دووهم، ل۲.
- ۳۹- تورویی فلۆریا سهبارهت به به کارهیّنانی ئهم ئایهته لهلایهن ئاگوستینهوه و دهرهوهی سیاقی خوّی، جیّی تیّگهیشتنه. تهماشای نامهی یه کهمی پوّلس بوّ قهرهنتییه کان، بهشی حهوتهم، ئایهتی ۱-۷ بکه: (سهبارهت بهوهی بوّ منتان نووسیوه، باشتره بوّ پیاو ژن نههیّنیّ. بهلاّم، تا دوور بکهونهوه له تاقیکردنهوهی داویّن پیسی، با ههر پیاویّك ژنی خوّی ههبیّ، ههروهها ههر ژنیّکیش میّردی خوّی ههبیّ. با میّرد چ مافیّکی ژن و میّردایهتی بهسهرهوهیه سهبارهت به ژنه کهی بیداتیّ، ههروهها ژنیش هی میّرده کهی. چونکه ژن دهسهلاتی بهسهر لهشی خوّی لهشی خوّی نییه بهلکو هی میّرده کهیهتی. ههروهها میرّدیش دهسهلاتی بهسهر لهشی خوّی نییه، بهلکو هی میّرده کهیهتی. ههروهها میرّدیش دهسهلاتی بهسهر لهشی خوّی نییه، بهلکو هی ژنه کهیهتی. کههرتن، به مهبهستی کات تهرخان کردن بوّ نویژه، ئینجا که همردووکتان لهسهر ئهوه ریّك کهوتبن، به مهبهستی کات تهرخان کردن بوّ نویژه، ئینجا بگهریّنهوه بوّ ژیانی ژن و میّردایهتی جاران، تاکو بههوّی خوّ رانهگرتنتانهوه نهکهونه تاقیکردنهوهی شهیتان، ئیستا ئهوهی من لیّره پیّتان دهایّم، وه ک ریّگا دانانه نه ک فهرمان ییّکردن.

- ئەم دەقەم راستەوخۆ لە وەرگیزانە كوردىيەكەى ئینجىلى پېرۆزەوە وەرگرتووە. بروانە ئینجیلى پیرۆز كۆمەللەى دەولى كتیبى پیرۆز، چ يەكەم، چاپخانەى زانكۆى سەلاحەدىن ھەولیر ۱۹۹۸، ل ۳۰۰-.۳۰۸.
 - Naturam expellas furca tamen usque recurret TV
- ۳۸ دانپیانانه کان، ب، دووه م، ۲۱. کتیبی پیروّز، ئینجیللی مهتتا، به شی ۱۹، ئایه تی ۲۱. ئه م ئاییه ته مهتتا ژمارهیه ك له برواداره مهسیحییه کانی هاندا تا خوّیان بخهسیّنن، لهوانه ش نوریگنیس (origenes) له سالّی ۱۸۵ تا ۲٤۵) كه له باوه کانی كهنیسه بوو. له و هرگیّرانه لاتینییه کهی ثه و ئینجیله دا که لهبه ر دهستی تاگوّستیندا بوو، ئایه ته که به م جوّره تهرجه مه کراوه: Sunt enim eunuchi qui de matris utero sic nati et sunt تهرجه مه کراوه: eunuchi qui facti sun tab hominibus; etsunt eunuchi qui se ipsos castraverunt propter regrum caelorum; qui potest caperecapiat.
- (جا بهشیّک خهساو ههن که به خهساویّتی لهدایک دهبن، بهشیّکی دیکهشیان خهلّکی خهساندویانن، ههروهها خهساویش ههن خوّیان خهساندووه لهپیّناوی پادشاهیّتی ئاسمان. (کهواته) کی دهتوانیّت بهمه رازی بیّت، با رازی بیّت). بروانه ئینجیلی پیروّز به زمانی کوردی، سهرجاوی پیشوو، ل۳۸.
 - ۳۹ دانپیانانه کان، ب. دهیهم، ۳۰ ا
- ٤٠ له تراژیدیاکهی سۆفۆکلیسهوه بهناوی (ئۆدیب پاشا). له ئهنجامدا کاتی ئۆدیب تینگهیشت که لایۆسی باوکی خوی کوشتووه و لهگهل جوکاستای دایکیدا زهماوهندی کردووه، به دهرزی سهعاته ئارایشییهکهی دایکی ههردوو گلینهی خوی دهرهیننا.
 - ٤١ دانپيانانه کان، ب. سێيهم، ل١.
- ۲۵- له کتیّبی (ئنهنید)ی قیرژیلهوه. ئاینیاس لهپاش نهوهی له قهرتاجنه کهشتییه کهی خاکگیر دهبیّ، ده کهویّته دروستکردنی پهیوهندییه کی نهقیندارانه له گهال دیدوّ، مهلیکهی نهویّ، بهلاّم چارهنووس شتیّکی فره جیاوازتری له نیّوچهوان دهنووسیّ. ئاینیاس خوّی له داوی نهقینی دیدوّ رزگار ده کا، بهرهو ئیتالیّا و (پاشانیش روّما) دهروات و پاشانیش لهوی فهرمانرهواییه کی به هیرّ داده مهزریّنیّ. نهو به بی نیشاندانی توسقالیّ بهزه بی له ناست دیدوّ

- Furor poeticus ۲۰ به مانای جنونی شاعیرانه.
- Ridendo dicere verum ۱۱ له ههجوونامه کانی هۆراسه وه و درگیراوه.
 - Vita brevis ٦٢ به لاتيني واته: ژبان کورته.
- 7۳- ئەم گوتەيە بە مجۆرە لە دانپيانانەكاندا، ب. چوارەم، ل۲ بەردەوامى ھەيە: (لە تىكەلىيەدا لەگەلى ئەو توانىم جىاوازى نىزوان ھاوسەرگىرى بە مەبەستى وەچەخستنەوە ئەزموون بكەم و جىاوازىي ئەوەش لەگەلى پەيوەندى ئەقىندارانە كە تەنى بەنيازى دەولەمەندكردنى مەيلە نەفسانىيەكان ھاتۆتە ئاراوە، تىبگەم، كە بىنگومان ئەو وەچانەى لەو رىتگەوە دەخرىتەوە، نەويستراون، ھەرچەندە مرۆ پابەندە بەوەى مادام لە دايكبوون خۆشى بوين). لە روالەتدا فلۆريا بە جۆرى لە ئاست ئەم بەشەى دانپيانانەكاندا ھەستى بە بىنموبالايى كردووە، تەنانەت زەھمەتى ئەوەيشى بە خۆى نەداوە ئاماۋەى پىينېكات، ئەو بە پىنچەوانەوە جەخت لەسەر ئەو ئەزموونە دەكاتەوە و پىيوانەيە ئەوان وەك ژن و مىرد يىككەوە ژياون.
 - Claudius ٦٤ ئاگۆستىن ناوى ئەم يارە نالىت.
 - ٦٥- دانييانانه کان، ب. چوارهم، ل٦
 - ٦٦- دانييانانه کان، ب. چوارهم، ل٧
 - ٦٧ دانپیانانه کان، ب. چوارهم، ل٨
 - ۸۸ دانییانانه کان، ب. یینجهم، ل۹.
 - ٦٩- دانپيانانه کان، ب. پێنجهم، ل٩.
- ۷۰ لیره دا نابیت نهفره تی ئهبه دییانه ی روّح له گهل داوه ریکردنی یه زدانیانه دا تیکه ل بکهین. له تهواوی دنیای کوندا تیوّره یه له نیّو بزاقه فهلسه فییه باوه کاندا ههبوو که ده یگوت ههندی له روّحه کان دووچاری نهفره تی ثهبه دی دهبن، له کاتیکدا ههندیّکی تریان ئاماده یی ژیانیّکی ثهبه دی به دهستدهیّنن.
- ۷۱- پرهواقییه کان بزافیدی فهلسه فی بوون که جهختیان ده کرده وه سهر هارسه نگی مه عنه وی و گونجانی له گهل هوشی رید کخه ری دنیادا. ئه وان له و برورایه دا بوون گشت پروسه سروشتییه کان بونه نه خوشی و مردن بیره و که یی یاسا نه شکین راوه کانی

- و چارەنووسە خەماوىيەكەى وادەكا، دلالى شكاوى دىدۆ و ئەو خەمەى لە ئەڤىنە ناكامەكەيەوە يەيدا دەبىز، دەبىتە ھۆي خۆكۈشتنى.
- ۴۳- فایدوّن (phaedo) یه کنی له گفتو گوّکانی نه فلاتوونه که تیایدا سوکرات باس له نهمری و مانهودی روّح و گیان ده کات.
- 2٤- فۆرفوريوس porohyrius (۳۰۲ تا ۳۰۶) فەيلەسووفى كى ئەفلاتوونىيى نوى و قوتابى فلاتىنە.
 - ۵۵- به گوتهی هۆراس: Quot capita, tot sensus
- ۲۵- ئامبروسيۆس Ambrosuis (۳۹۷-۳۳۹) بەرلەودى پێگەى ئەسقەڧى لە مىلاتۆ بدرێتێ،کارى بەرزى دەولاەتى لە ئەستۆ بوو.
 - ٤٧- دانييانانه کان، ب سێيهم، ل١.
 - Prim esse, tum philosophari ٤٨
 - ٤٩- دانييانانه کان ب. چوارهم، ل٨.
 - ۰۵ Scortum بهمانای ییست دیّت، به لام له ههمان کاتیشدا مانای له شفروّشیش دهگهیهنیّ.
 - Delictum 0 \
 - Peccatum o Y
 - ۵۳- ليره دا فلوريا تيبينييه ك لهسهر رهسمي كوني هاوسهرداري له روضا دهردهبري.
 - ٥٤ دانييانانه کان، ب سێيهم، ل١٢.
 - 00- مەبەست ئاگۆستىنە.
 - ۵٦ دانپيانانه کان، ب سێيهم، ل۲.
- ۰۵۷ تهماشای پهراویزی ژماره (۵۳) بکه . نهم قسهیهی ناگوستین که گوتبووی: (له ههر جییهك تو ههبووی منیش ههبووم) بو زور له هاوسهردهمه کانی خوی به مانای پهیوهندی ژن و پیاو بوو له تیکه لی هاوسهردارییدا.
 - ۵۸- دانپیانانه کان، ب. نوّیهم، ۱۲۸.
- ۹۹- ته ماشای پهراویزی ژماره (٤٠)بکه. ئۆدیب، بن ئاگا له کارهکهی خوّی لهگهان دایکیدا هاوسه رگیری ده کات و چوار مندالی لینی ده بین.

سروشت دەكەن. لېرەوە دەپى مرۆۋ فېر بىي خۆى بداتە دەست چارەنووسى خۆي.

٧٢-واته گومانكاران. خودى ئاگۆستىن ئا بەم وشانە شىباندەكاتەوە: (ئەوان لەو بروایهدان که دهبی سهبارهت به ههموو شتی گومان بکهین و رایانگهیاند مروّق توانای تێگهیشتنی له هییچ جۆره راستییهك نییه).

٧٣-فلۆر ەنسا .

٧٤-لەوانەيە گواستنەوەي ماناي ئەم يەندە بەناوبانگە بېت Ubi mens plurimaibi، minma fortuna (له ههر شوێنێ ئاوهز زێتر بێ، سهرسمدان كهمتره).

٧٥-بهردێکي گرانبهها، سهدهفێ يان شتێکي لهو جوٚره که له سهريان ههڵدهکوٚڵي. ئەمەش ھونەرى بوۋە لەۋ سەردەمەندا زۆر باۋ بوۋە.

De mortuis nil nisi bene لیّرهدا فلوّریا یاری بهم یهنده دهکا Nil nisi bene ۷۶ (هه لله مردووه وه هه لناستي) ئه گهر وابي ئهوه ده کري ماناي رسته که به کینایه وهربگیردری و مانای ئهوه بدا که چیدی روّحی ئورل زیندوو نییه.

In florentia floria floruit-VV

Auro-۷۸ (وهك ئالتوون) ماناي بهشي له گهمه كردنهكان به وشه و له وهرگيراندا له ناوچووه.

۷۹-دانییانانه کان، ب شهشهم، ل۳

۸۰-دانییانانه کان، ب یینجهم، ل۱۶

۸۱-دانییانانه کان، ب شهشهم، ل۱۱. تهماشای یهراویزی ۷۲ بکه.

۸۲-دانییانانه کان، ب. شهشهم، ل۱۱.

٨٣-ههمان سهرچاوه

Nomina sunt odiosa-۸٤ به مانای ناوهکان ستایشکراون، رهنگه له گوتاری سیسهرووه له بهردهمم روسکیوس (Roscius) وهرگیرابیت.

٨٥-هاوري و پاشانيش قوتابي ئاگۆستين، خەلكى ھەمان شارى تاگاستەيە، كە ئاگۆستىنىشى لى لە دايك بووه. ئالىيپۆس، لە يېش ئاگۆستىندا چوو بۆ رۆما تا زانستى ماف بخوينني. ئهو جووته له ياشاندا ييكهوه چوونه ميلانو (دانییانانه کان، ب شهشهم، ل۷-۱۰)

۸۱-دانسانانه کان، ب. شهشهم، ل۱۲

۸۷-ئهگەرى ئەوە ھەنە ئاگۆستىن لە دواى جونبونەودى لە ھاوژىنەكەي ئازارنكى رۆحى زۆرى تووشهاتېن، ھەرچەندە لە دانىيانانەكاندا باسى ئەمە ناكات، لە وندا تهنانهت بچوو کترین ئاماژهش به و برینانهی له فلوریای کردن ناکات. وهليّ له دهقي كتنبه كه بدا (De bono coniugali) (سه بارهت به سووده كاني هاوسهرگیری ٤٠١) کهوا ییدهچی ماوهیهك یاش نهوهی نامهکهی فلزریای بهدهست گهیشتووه، نووسیویتی، دان بهوهدا دههیننی که ئهو پیاوهی مهعشووقه وهفاداره کهی به مهیهستی هاوسه رگیری له گهل ئافره تنکدا، جيدههيللين، تاوانباريكي خيانهتكاره. ئهم تيورهيه لهلايهن ههموو مەسىحىيەكانەوە يەسەند نەكرا. ھەتاكو ناوەراستەكانى سەدەكانى ناوەنجى ئەوەى كە يياوى لە يېش ھاوسەرگىرىدا ھاوسەرىنىكى ھەبى، شتىكى قەبوولكراو بوو. بۆ نموونه، ئەسقەف ليۆنى رۆمى، كە لە ناوەراستى سەدەي يننجهمدا ده ژيا، گوتوويه تي: پياوي مهسيحي ده تواني له پيش ژنهينانيدا

هاوسەرىنەكەي جى بېلىن. لەو دەمەدا ئەم گوتەپەيان بە ماناي جيابوونەوه

(ته لاقدان) با چهند هاوسهري لېك نه ده دايه وه، په پېچهوانه وه په چوري له

- بهرهو پیشبردنی ئهخلاقییان له قه لهم دهدا. به لام ئاگوستین ئهم تیورهی رهت کردبوو، به بروای ئهو پیاوی که له گهل ئافره تی ده چووه جینگاوه، نه ده بوو دهستی لی هه لاگری و له گهل ژنیکی دیکه دا یه یانی هاوسه ریتی ببه ستی.
- به بروای من جیّی سهرنجدانه بپرسین ئهگهر ئاگوستین نامهکهی فلوّریای پینهگهیشتبوو، ئهویش ریّك به دوای نووسینی دانپیانانهکاندا، ئایا دههاته سهر ئهو بروایهی بهرگریی له پیّگهی (هاوسهرداری) یان مافی هاوژینان، بکات. لهم رووهوه پیده چی دواجار فلوّریا لهسهر هه قبی که گوتوویه تی له راستیدا نامه کهی ئهو بو ئورل، نامهیه که بو هه موو کهنیسه ی مهسیحایی.
- همتا نهم دواییانه، له سالّی ۱۹۳۰دا پاپا له دهقی کتیبهکهی ناگوستینهوه به نیّوی (سهبارهت به سوودهکانی هاوسهرکاری) گوتهی هیّناوهتهوه، بهبیّ نهوهی که ناگای لهوه بی نهو کتیبه به جوّری له ژیّر کاریگهری نامهکهی فلوّریادا نووسراوه نهگهر چی من بو خوّم لهو بروایهدام ههم نهو و ههر پاپاکانی پیش نهویش ناگایان له دهقی (کودکس فلوّریا) همبووه.
 - ۸۸ دانپیانانه کان، ب شهشهم، ۱۳۵.
- Peccatum Α۹ هدلّه، کهمتهرخهمی، بنزره وشهی یوّنانی himatia که هاوتایه به هدلّهیه که دواجار دهبیّته هوّی تیٚکشکانی یاللّهوانی تراژیدی.
- ۹- یوّنانییه کان وشهی himation به کار ده هیّنن، نه ک toga که ناوی لاتینی جلوبه رگی نه ته وه به کان بوو. له گه ل ته وه شدا فلوّریا سوود له وشهی توّگا و درده گریّ.
 - Sic Aureli! Sic 4 \

- omnia mea macum سیسهرو سیسهرو قسمی سیسهرو انیکی شاراوهبی به قسمی سیسهرو (Bias)، که ناچار بوو porto که ئهویش دهیدایه پال فهیلهسووفی یونانی بیاس (به ناچار بوو به دهستی بهتالهوه لهبهر دوژمنه کانی را بکا. به لام له راستیدا ئهو بهنرخترین شتی له گهل خوی برد که نهویش نهزموون و نارهزووی خوی بوون.
- ۹۳- ناماژه دانیکه به تراژیدیای (میدنا)ی یورپیدس (Eurpides)، لهم تراژیدیایهدا به و هویه وه که میرده کهی میدنا به نیوی یاسون (Jason) نهوی فریودا، میدناش ههستا ههموو منداله کانی کوشت. بهم پییهش وا دهرده کهوی نهفره تی میدنا له میرده کهی زورتره له خوشهویستی بو نهو مندالانهی لهوی ههبوون، له پیگهی بهراورد کردندا نه شینی پایه پرووخینی میدنا و دیدو هیچ لنکچوننگان له نیواندا نیه.
- ۹۶-دانپیانانه کان، ب. شهشهم، ۱۳۱ ته مهنی باو بن هاوسه رگیری له نیوان ۱۲۱۳ سال بوو. لهم رووه وه ده توانین مهزهنده بکهین که کیژه ۱۱ سال زیاتر نهبووه ههر وه ک نهوه ی فلاریا لهوییش نووسوویه.
 - ۹۵ دانپیانانه کان، ب شهشهم، ل۱۵.

٩٦- پێۺۅۅ.

۹۷- نهبیکور (Epicure) ۱۳۴۱ (۲۷۰ی پ.ز. فهیلهسووفی یوّنانی و نیشتهجیّی ئهسینا. نهبیکور بروای به نهتوّمیزمی دیموّکریتس (Democritus) ههبوو و لهو بروایهشدا بوو فهلسهفهی مادی دهتوانیّ ترسی مروّق له مردن و سزای خواوهندهکان برهویّنیّتهوه. نهو گوتوویهتی (مهرگ پهیوهندییه کی به نیّمهوه نییه و کاتیّکیش مهرگ نهبیّت، نیدی نیّمه نین). نهو فهلسهفه رزگارکهرهکهی خوّی لهگهل نهو شتهدا ناویّته کردبوو که پیّی دهگوت (چوار دهرمانه

- ۱۰۷ دانیبانانه کان. ب. حدوتهم، ل۱
 - ۱۰۸- هەر ئەوى
- Frondem in silvis non cernis -۱۰۹ که ئازادانه ئاوا تەرجەمە دەکرێ: (لەبەر چى داران، دارستانى نابىنى؟).
 - ۱۱۰- دانپیانانه کان، ب. حهوتهم، ل۱
- ۱۱۱- تەماشاى نامەى يەكەمى پۆلس بۆ قەرەنتىنەكان بكە، بەشى ۱۳، ئايەتى ۱۲. وەرگىرانە لاتىنىدكەى:

Videmus nunc per speculum in engnate tuncautemfacie ad taciem, nunccognoscoex parte, tunc autem cognoscam sicut et cognitus sum.

- (که ئهمیّستا بههوّی ئاویّنهیهکهوه به پیچهوانهوه دهبینم و ئهوساش روو به روو، ئهمیّستا له بهشی تیدهگهم و ئهو دهمهش به تهواویی (خواوهند) دهدوّزمهوه،
 - به جۆرى كه ئەويش منى ناسىبى).
 - ۱۱۲ دانیبانانه کان، بهرگی، ۱۸
 - ۱۱۳ دانییانانه کان، بهرگی، ۸، ل۱
 - ۱۱۶- دانییانانه کان، بهرگی، ۱۸
 - ۱۱۵ دانییانانه کان، ب. ههشتهم، ل۵
 - ١١٦- يێشوو
 - ۱۱۷ دانییانانه کان، ب ههشتهم، ل۷
 - ۱۱۸ دانپیانانه کان، ب ههشته، ل۷و۱۰
 - ۱۱۹ دانپیانانهکان، ب ههشتهم،ل۱۱
 - ۱۲۰ دانپیانانه کان، ب ههشتهم، ۱۲۸

- چارهسهرهکه)، (نابی له خودا بترسین، نابی له خهمی مهرگدا بین، چاکی به سانایی دیته دهست، ئاسانه بهرگهگرتنی کارهسات).
 - ۹۸ دانپیانانه کان، ب شهشهم، ل۱۶.
 - ٩٩ نهمتوانى ئەو يۆنانىيەى فلۆريا ليرەدا ئاماۋەى پيدەكا بدۆزمەوه.
- ۱۰۰ کاتی تیسوّس (Theseus) نییه تی چوونه ناو نهو ههزار توونهی کهوته سهر که له دورگهی کریّت بوو، ههروهها مهبهستی بوو نهو درندهیه بکوژی (مینوتوّر) که ههموو نوّ سال جاری داوای حهوت کور و حهوت کچی له (ئاتینا) دهکرد، ناریادنه (Ariadne) گلوّله بهنیّکی دایه. به یارمه تی گلوّله بهنه که تیسیوّس توانی خوّی له ونبون له نیّو ههزار توونه کهدا رزگار بکا.
 - ۱۰۱ تەماشاى يەراونزى يېشوو بكه.
- Picator hominum -۱۰۲ و درگیرانی لاتینی ئینجیل که به گریانهی زوّر فلوّریا سوودی لیّوه رگرتووه. ئینجیلی مهرقوس، بهشی یه کهم، ئایه تی ۱۷ (عیسا به ماسیگره کانی گوت: و درن دوام بکهون، ده تانکه م به راوکه ری مروّق). ته ماشای ئینجیلی مه تتا، به شی چواره م، ئایه تی ۱۹ بکه. (بروانه و درگیرانی کوردی ئینجیلی بیروّز ل ۱۱).
- ۱۰۳ دانپیانانهکان، ب دهیهم، ل۳۰ من وا زهن دهکهم ئهم لیّکچواندنهی فلوّریا لیّرهدا همولّدانی بووه بو کوّکردنهوهیه کی هوّشیارانه له بهرامبهر ویّنه ئهشکهوته کهی ئهفلاتووندا که بنگومان ناسبویه تی.
 - .Omnem crede diem tibi diluxiss supremum 1 ⋅ £
 - ۱۰۵ دانپیانانه کان، ب شهشهم، ل۱٦ (له گهال تق) واته له گهال یه زداندا.
 - ۱۰۱ تەماشاي بەراونزى ۱۰۰ بكە.

- ۱۲۹ دانییانانه کان، ب. نوّیهم، ۱۲۸
- ۱۳۰ تهماشای وشهی یوّنانی hybris بکه، که له بهرامبهر توور هیی خواوهندان (super bia)یان دادهنا. فلوّریا لیّرهدا سوود له وشهی لاتینی (nemesis) و در ده گریّ.
- Tt hominem esse memento -۱۳۱ وا باوبوو کاتی سهرله شکریکی سهرکهوتوو له میانهی ریّوره سمیّکدا ده هاته روّماوه، نهم وشانهیان به گویّدا ده چرپاند.
- ۱۳۲- تهماشای وتاره کهی سیسهروّن بهرامبهر به و رووی کاتیلینا (Catilina) بکه: (کاتیلینا، ههتا چهندی به ههانه سوود له ههدادانی من وهرده گری؟)
- ۱۳۳ له هاوینی سالّی ۱۹٤٥دا گۆری مۆنیکا له ئۆستیا، له لایهن دوو گهنجهوه که بهرامبهر کهنیسهی سانتائۆرا زهوییهکهیان ئاماده دهکرد بۆ ئهوهی داری باسکهی لیّ بچهقیّنن، دۆزرایهوه.
 - Fit erranti medina confessio -\\\\\\\

Non enim quod volo bonum hoc facio sed quod nolo malum hoc age. (من ئەو چاكەى دەمەوى نايكەم، بەلام ئەو خراپەى نامەوى، دەيكەم). ھەروەھا بروانە وەرگىزانى كوردى ئىنجىلى يېرۆز، ل(٢٨٥)

۱۳۹- له سهرده می کوندا و له گهل نوومایشکردنی تراژیدیاکانی یوناندا، شانوّیی نیوه خواوه نده جه نگهلینه کان (ساتیر) پیشکه ش ده کران. نیوه خودایانی نیّو براو، بوونه وه رگهلیّکی سهربزیّو، پرچموجول و نیوه خودایی بوون، که تایبه تمهندی ده ره وه یان، نیوه بزن و نیوه مروّق بوو. من له به کارهیّنانی نهم رسته یه دا له لایه ن فلوریاوه و له چواندنی کتیّبی ده یه می ناگوستین به

Omnia vicerant amotem - ۱۲۱ به بروای من لیره دا فلزریا رسته کهی (فیرژیل):

(ته فین به سهر ههر هه موو شتیکدا زال ده بینی هه لگیراوه ته وه. چونکه له ده قد کهی فیرژیل و به پینی نه زمی و شه کان، تا به م جزره یه: (Omnia vncit). پیویسته نه وه ش به یاد به پینریته وه که تانیاس باوکی نه فرودیت، خواوه ندی نه فین (فینوس) بوو.

۱۲۲ - دانپیانانه کان، ب. ههشتهم، ۱۲۸

۱۲۳ - دانپیانانه کان، ب. نوّیهم، ل۲

١٢٤- ههر ئهوي.

۱۲۵- زاراوهی (زهلیلژن) ههر له کونهوه له زمانی نهرویجیدا ههبووه. به لام من ههرچهندی گهرام به کارهینانی نهم زاراوهیهم له قاموسه کانی زمان یان له دهقه کونه کاندا نه دوزییهوه. لیره دا فلوریا سوود له وشهی Crepundia وه رده گری که ده کری به شهقشه قه وه ریبگیرین که جوریک لهیستوکی مندالانه، یاخود ده کری به (ههلوور بهلوور) یان (زیگزاگ) له وشهی Crepo به واتای تریق تریق، جق جیق یان ته ق ته ق، وه ربگیردری به لام مانای که له زمانی یونانیدا به مانای (نه علی)یش دیت، له هه مان کرداره وه وه رگیراوه. که واته نه گهر به نه وردی رسته که دابریژینه وه، نه وه فلوریا پاکژخوازی نورلی چواندووه به قایقایه کانی. من له وه رگیرانی ده قه کهی فلوریادا سوودم له وشهی (hem-pecked) وه رگرتووه.

۱۲۱ - دانپیانانهکان، ب. نۆیهم، ل۱۰

۱۲۷ - دانپيانانه کان، ب.نۆيەم، ل۱۱

۱۲۸ - ههر ئهوي

نمایشیکی ساتیری، گالته جارپیه کی زور بهدی ده کهم. بهتایبه تی بههوی ئاماژهدان به و ئهسقه فه نیوه روّحانییه که بههوی گیروّده بوون به ییویسته

جنسی و غهریزهییه کانیهوه، تا رِوْژی مردن هاوار و نزایهتی.

۱۳۷ - دانییانانه کان، ب. دهیهم، ل۳۱

۱۳۸ - دانپیانانه کان، ب. دهیهم ۳۰

۱۳۹- رونگه لیرودا فلاریا یاری به وته کانی (ئهشیل) لهباره ی ژیانی تارمایی ئاسای مردووه کان، بکات: (من پیمخوشه خانوو به کولیّنکی ئازارچه شتووی سهر زووی بم، نه ك پادشایه ك له دونیای مردووه کاندا). (بروانه ئودیسه ی هومیّر). به م پییه ش فلوّریا ئاگوستین ده چویّنی به مردوویه کی زیندوو (لهنیّو مردووه کانی کهنیسه دا). چونکه ئاگوستین بوخوّی چهندینجار ژیانیّکی هاوشان به (تامهزروییه جنسییه کان)، به مردن ده چویّنیّ.

۱٤٠ - دانییانانه کان، بهرگی دهیهم، ل۳۰

Multa petentibus desunt multa -\£\

۱٤۲ – یاری کردنه به یهنده: Lupus pilum mutat, non mentem

۲۱۳ ز، نوننی ئیلیایی (Zenon of elea) فهیلهسووفیّکی یوّنانی دهوروبهری ۱۶۳ پ.ز، که بروای وابوو تهنیا (بوون)ی نهگوّ حهقیقهتی ههیه و بوّ سهلاندنی ئهم بوّچوونه کهوته بهتالکردنهوهی رای پیّچهوانه، واته فره حهقیقهتی و گوّرانی پووچهل کردهوه. له پهیوهندی بهمهشهوه پارادوٚکس (ناکوٚکی) ئهشیل و کیسهلّی خستهرووو. بهلاّم ئهو یاریکردن بهو وشهیهی لیّرهدا فلوّریا به ئاماژهدان به گوتهیه کی خوازراو ده بخاتهروو، له هیچکامی له سهرچاوه ئاماده کاندا نهنووسراوه. زوّر ریّی تیّده چیّ یادوهری فلوّریا ههلّهی کردبیّ.

۱٤٤ - دانييانانه کان، ب. دهيهم، ٣٣٠.

١٤٥ - ههر ئهوي

۱٤٦ - دانييانانه کان، ب. دهيهم، ل٣٤

۱٤۷ - تهماشای پهراویزی ژماره (٤٠)بکه.

۱٤۸ - دانییانانه کان، ب. دهیهم، ۳۵

Si tacuisses, philosophus mansisses -۱٤۹ (ئەگەر ئا بەوجۆرە بىندەنگ دەمايتەوە، دەكرا قەبووللكرابا كە ژىربىت). بە برواى مىن ئەمە رىزپەرترىن كۆئەنجامى فلۆريايە.

ئهم زاراوهیه که له کتیبی (ئارامییهکانی فهلسهفه)ی برتیوسدا (Boethius) هاتووه ۲۸۰-۲۵ ز. نزیك به سهدسال دوای نامهکهی فلرّبیا نووسراوه. بهلای منهوه ئهمه شایهتیّکی بههیّزه بر ئهو بانگهشهیهی که دهلیّ دهبیّ برتیوّس- راستهوخوّ یان ناراستهوخوّ- ئاگای له نامهکهی فلوّریا بووبیّ، بهلای کهمهوه له بهشیّکی. بوتیوّس نوسینهکانی ئاگوستینی به باشی دهناسین. کهواته ناکرده نییه وای دابنیّین دهقی (نامهکهی فلوّریا)شی ههرناسیبیّ. بهلای کهمهوه له ههندی له دهربرینهکانی ئهو نووسینهی ئاگاداربووه.

۱۵۰ - دانپیانانه کان، ب. دهیم، ل۳۵

۱۵۱- له ئەفسانەكانى يۆنانەوە وەرگىراوە: (دايدالۆس (Dedalus)لە پەرى پالندان و ميۆ، دوو بالنى دروستكردن تا لەگەلا ئىكارۆسى (Icaru) كورىدا بفرى و لە دورگەى كريت ھەلىخ. دايدالۆس بە ئىكارۆسى گوت زۆر بەرز نەفرى و لە خۆر نىك نەكەويتەوە، چونكە دەبيتە ھۆى توانەوەى مۆمەكە و... بەلام ئىكارۆس

له حهپهسانی گویّی له ئاموزگارییه کانی باوکی نهگرت و ئهوهنده له خوّره که نزیك کهوته وه همموو یه ری باله کانی سووتان و به ربوّوه ناو ده ریا.

Epistula non etubescit - ۱۵۲

۱۵۳ - فلۆریا نووسیویهتی (تهماشای سهری و ئهستیرهی مشتهری بکه) واته بنزره خودای ئاسمانه کان. لیرهوه بو نهوونه دهربرینی (ژیر ئاسمان) دهبیته sub منای (ژیر یهزدان) دیت.

Oleum: کیره دا فلوّریا یاری به همندی وشمی پلاوتوّس (Plautus) ده کات: ماد ده او این این می کوّزه ده و سازه به و ده و کرّن و همولدانه کانم نمشکاند). ناماژه یه به کیژی که بیّهوده همولّبدا له گملّ ره گمزی بمرامبهردا سمرکموتن بهده ستبهیّنیّ.

۱۵۵ - ته ماشای سیروس یکه: Mutis minatur, qui ninfacit iniuriam

Dixi et sdlvavi animam meam -\o\\

Nunc est bibendum - ۱۵۷ هۆراس

۱۵۸ - Floret (له رهگی کرداری floreo به مانای پشکووتنی گول دیّت). وام به بیردا دی لیّرهدا فلوّریاش یاری به مانای ناوی خوّی ده کات. بهم جوّرهش ده بی ناوی فلوّریا له چاوگی floris، flos (گول)، وه وهرگیرابیّ. ته ماشای خواه هندی گوله کان یکه.

له نزیکهی دوو کیلزمهتری دهرهوهی ئزستیا، پاشاوهی خهلزهتگهیهکی ئاگزستینی ماوه (قهدیس ئاگزستین)، ئهم خهلزهتگهیه له سهدهکانی ناویندا، له قهراخ رووباری فلزریا floria دروستکراوه، لهو شوینهی رووبارهکه دهرژیته دهریاوه. من لهو بروایهدام ئهمه نیشانهی ئهوهیه که بینگومان نهریتی فلزریا له سهدهکانی ناوینهوه ههبووه.

۱۵۹- Fructum avfructus که دهتوانری به مانای (بهکارهیّنان (پاداشت) (سوود) لیّکبدریّتهوه، به لاّم فلوّریا چوار ئینجیلی خویّندبوّوه، کهواته بوّی ههیه سوودی له پهندی درهختی هه نجیر وهرگرتبیّ. تهماشای ئینجیلی مهتتا، بهشی ۲۱ ئایهتی ۲۱-۹. بکه: بهشی ۲۱ ئایهتی ۲۱-۹. بکه: (بهیانییهکیان کاتیّ دهگهرایهوه شار، برسی ببوو، لهسهر ریّگا درهختیّکی هه نجیری بینی و لیّی نزیك بوّوه، به لاّم هیچ میوهیه کی پیّوه نهبوو، بوّیه پیّی گوت لیّره بهدواوه هیچ میوهیه ک بیّوه نهبینی و ئیدی یه کسهر درهخته که وشك بوو.)

(ئەو بەسەر ھاتەى گيرايەوە و فەرمووى كەسى دار ھەنجىرىڭكى ھەببوو، ھاتبوو لە بەرەكەى بباتەوە و كەچى نەيدۆزىيەوە. ئىنجا فەرمانىدا بىبرنەوە چونكە ئەوە سى ساللە دىم و بەرھەمى ئەم لقە ھەنجىرە نابىنمەوە. ئەمە بۆتە بارىكى گران بەسەر ئەم زەوييەوە، لە وەلامدا وتى: قوربان ئەم سال وازبهىنە با دەوروبەرەكەى بكىلم و پەيينى تىبكەم، ئەودەم ئەگەر بەرى گرت، گرتى و ئەگەر نا دواپى بىبرەرەوە.

۱۹۰- Vale! جۆرى رەسميانەي خواحافيزى لە نامەكاندا.

رپنکهوتی تهواوبوونی ئهم وهرگیرانه:

Y . . £/1 . / 1 V

بەبەرھەمەكانى دىكەي وەرگير

رهخنه و هزر:

- ـ دیاردهگهرایی تاراوگه، چاپی یهکهم: دهزگای باران، سوید ۱۹۹۰. چاپی دووهم: دهزگای ئاراس، ههولیر ۲۰۰۲
- نووسین و بهرپرسیاری، له بلاوکراوهکانی گوفاری بینین، ئهمهریکا ۱۹۹۷
- ـ سۆفیستهکان، چ۱ ستۆکهۆڵم ۱۹۹۸، چ۲ دەزگای سەردەم، سلێمانی ۱۹۹۹
- ـ دنیای شتهبچووکهکان، دهزگای سهردهم، سلیّمانی ۱۹۹۹، چاپی دووهم، رهنج ۲۰۰۵
 - کتیبی نالی، دهزگای موکریانی، ههولیر ۲۰۰۱
 - ـ نهتهوه و حهکایهت، دهزگای سییریز، دهوّك ۲۰۰۲
 - قەفەسى ئاسنىن، چاپخانەى رەنج، سلىنمانى ٢٠٠٣
 - منزووی هزری کرمه لایه تی، زنجیره ی هزر و کومه ل ۲، هه ولیر ۲۰۰۳
 - **هاوکاتی و هاوشوناسی**، دهزگای سیبریز، دهوّك ۲۰۰۶
 - له یهیوهندییهوه بی خوشهویستی، دهزگای سییریز، دهوّك ۲۰۰۶

بەرھەمى ئەدەبى:

- ـ گۆرانىيەك بۆ گوندە سووتاوەكان (شىعر)، كۆپنهاگن ١٩٨٩
 - کزینهاگن! (شیعر)، کانونفرهنگ ایران، دانمارك ۱۹۹۶

- زمانی عهشق، زهمهنی ئهنفال (شیعری) چاپخانه ی پهنج، سلیمانی ۲۰۰۰
 - ـ من و ماره کان (چبرۆك) مه لبه ندى لاوانى ميديا، سليمانى ١٩٩٩

وەرگێران:

- _ ئەف_سانەى خۆشەوي_ستى (س_ەمەد بيهرەنگى) ئەف_سانەچىرۆك، چايخانەى سەركەوتن، سلىمانى
 - ۔ **دہنگی پێی ئاو** (سهراب سپهری) چ۱، ۱۹۸۹، چ۲ کوٚپنهاگن ۱۹۹۰
 - ۔ در امدی بر شعر معاصر کُردی، کوّینهاگن، ۱۹۹۰
- پیدر**ۆپارامۆ** (رۆمان)، خوان رۆڵفۆ (بەھاوكارى ئازاد بەرزىجى) دەزگاى سەردەم، سلێمانى ۱۹۹۹
- د دوروازهکانی کۆمه لناسی (منوچهر محسنی)، به هاوکاری کۆمه لْنی و درگیّن، ده زگای موکریانی، هه ولیّر ۲۰۰۲
- ئەلبوومى كىژى جنزكان (چىرۆكى مندالان لە دانماركىيەوە)، دەزگاى سەردەم، سليمانى ٢٠٠٢.
- ـ خۆبەكۆپلەكردن (ئەتىن دۆلابۆتى) بە ھاوكارى لەگەڵ مراد حەكىم. دەزگاى موكريانى، ھەولىد ، ٢٠٠٥.